

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivety Šperlichové a přísedících Barbory Bártkové a Emilie Tamašiové v hlavním líčení konaném ve dnech 23. ledna 2018 a 26. ledna 2018

takto:

obžalovaní

1. **B. P.**, narozená XXXX ve XXXX, nezjištěného zaměstnání, trvale bytem XXXX, XXXX, t.č. neznámého pobytu,
2. **J. D.**, narozeného XXXX v XXXX, nezjištěného zaměstnání, trvale bytem XXXX, t.č. neznámého pobytu,

uznávají se vinnými, že

obžalovaní J. D. a B. P. společně

po předchozí dohodě jako vůdčí představitelé neakreditované esoterické školy Poetrie, která vyvíjela svoji činnost prostřednictvím webových stránek www.poetrie.cz a nakladatelství BestCeler a redakcí se sídlem ve Zlíně, Kvítková 80, v rámci které byly od roku 1996 pořádány ve Zlíně, ale i na dalších místech České republiky, esoterické festivaly, přednášky o astrologii, lekce jógy, semináře, pouti a jiné akce, pod záminkou, že podstoupí blíže neurčenou léčebnou metodu zvanou "odháčkování", jež může provést a jež provede jeden z mála zasvěcených tantriků na světě obžalovaný J. D. a která umožní ženám a dívkám zbavit se energetických háček, které v jejich organismu zanechali dřívější sexuální partneři a které jim brání v proudění ženské energie, v duchovním růstu, v osobním rozvoji a v možnosti najít adekvátního životního partnera, avšak

poškozeným nesdělili, v čem neurčená léčebná metoda „odháčkování“ má spočívat, přičemž tato metoda spočívala v tom, že obžalovaná B. P., ať sama, či ve spolupráci s dalšími lektorkami vybíraly dle pokynů obžalovaného J. D. mladé pohledné ženy mající problémy v partnerských vztazích, bez uvedení informací, jak „odháčkování“ probíhá, ať na seminářích či samy v objektech, kam byly dovedeny, se podrobily pod vedením obžalované B. P. dechovému cvičení, které vedlo k hyperventilaci, v důsledku které často v kombinaci s nedostatkem spánku, nedostatkem plnohodnotné stravy, dehydratace, celkové únavy, stresu, u poškozených došlo k usnadnění rozvoje určitého stupně kvalitativní poruchy vědomí s neschopností ovládnutí tělesných pohybů, vyjádření nesouhlasu, obrany sebe samé, eventuálně rozvojem různé hloubky kvalitativní poruchy vědomí, v tomto stavu k nim přistoupil obžalovaný D., který na nich vykonal pohlavní styk, a to v těchto případech:

1. v Odrlicích, v přesně nezjištěný den v období od 30.7.2004 do 6.8.2004, v interiéru statku číslo 6 na týdenním semináři organizovaném v rámci esoterické školy Poetrie, ve večerních hodinách při meditačním a tantrickém semináři, kde u některých účastnic mělo dojít ke shora popsané blíže neurčené léčebné metodě „odháčkování“, sdělila nezjištěná frekventantka semináře na základě pokynů zde přítomné obžalované B. P. poškozené **P. Č., nyní A., nar. XXXX**, aby si společně s dalšími deseti účastnicemi semináře lehla ve spodním prádle na zem do polohy na zádech s mírně pokrčenými a roztaženými nohama, měla zavřené oči a prováděla dýchací techniku zvanou "flétna a růže", a takto očekávala příchod tantrika obžalovaného J. D., přičemž ji jiná účastnice semináře rukou dráždila na první čakře, tedy pohlavních orgánech, v důsledku těchto okolností nastal u poškozené stav, kdy měla křeče v prstech na ruce i nohou, po těle cítila mravenčení a nemohla ovládat své pohyby a za takto navozené situace k poškozené přistoupil obžalovaný J. D., odhrnul jí spodní kalhotky a bez jakéhokoli slovního komentáře na ní vykonal krátce trvající soulož bez ejakulace, který poškozená nečekala a v popsaném stavu nebyla schopna projevit odpor,
2. v Horní Bečvě, v přesně nezjištěný den v období od 25.8.2004 do 5.9.2004, na semináři v rámci esoterické školy Poetrie, v interiéru chatky pod záminkou výuky tantry, po skupinové meditaci s provozováním dýchací techniky zvané „růže“, která navodila stav uvolnění, a dále pod záminkou provedení blíže nespecifikované shora popsané léčebné metody „odháčkování“, kterou provede obžalovaný J. D., přiměla obžalovaná B. P. poškozenou **L. Ch., nar. XXXX**, aby si svlékla spodní kalhotky a pouze ve spodní košilce si lehla společně s dalšími čtyřmi dívkami na zem do polohy na zádech s roztaženými dolními končetinami, přitom jí nezjištěná asistentka na základě instrukcí obžalované B. P. omyla žínkou spodní část trupu a za použití masti ji hladila nejdříve na břicho a postupně v oblasti rozkroku, podle pokynů obžalované B. P. ležící dívky nadále praktikovaly dýchání, měly zavřené oči, takže poškozená L. Ch. se dostala do stavu, kdy sice vnímala zvuky okolí, ale nebyla schopna odejít ani jinak reagovat, přičemž za této situace k ní přistoupil obžalovaný J. D., který na ní bez jakéhokoli slovního komentáře vykonal krátkou soulož bez ejakulace,
3. v Horní Bečvě, v přesně nezjištěný den v době od 5.8.2005 do 12.8.2005, na týdenním semináři organizovaném v rámci esoterické školy Poetrie, v interiéru chaty pod záminkou provedení tantrického rituálu přiměla obžalovaná B. P. účastnici semináře poškozenou **K. B., nar. XXXX**, aby se za účelem provedení shora popsané léčebné metody „odháčkování“, která byla obžalovanou B. P. prezentována jako součást starého indického učení, společně s dalšími čtyřmi mladými frekventantkami semináře svlékla do spodních kalhotek a trička, lehla si do polohy na zádech s roztaženými dolními končetinami, prováděla dýchání do břicha a měla zavřené oči, v důsledku tohoto dýchání a dále v důsledku několikadenního asketického způsobu života s nedostatkem vody, potravy a spánku, jenž byl provozován v rámci semináře pod záminkou osobnostního rozvoje, se poškozená dostala do stavu, kdy vnímala okolí, ale

nebyla schopna vůlí ovládat své pohyby, za této situace ji nezjištěná lektorka kurzu dle pokynů obžalované B. P. stimulovala hlazením na prsou a na pohlavních orgánech do doby, než k ní přistoupil obžalovaný J. D., odhrnul jí kalhotky, rukou podsadil pánev a bez předchozího upozornění na ní vykonal krátkou bolestivou soulož bez ejakulace, a to i přes slovní vyjádření poškozené, že toto nechce, po souložení se poškozená dostala do stavu, kdy nebyla schopna po dobu několika hodin vnímat okolí,

4. ve Zlíně, kam poškozená **S. F., nyní O., nar. XXXX**, přijela v přesně nezjištěný den v listopadu 2006 pod příslibem, že je zde výjimečně přítomen obžalovaný J. D., označený za G., který z ní odstraní energetické háčky, které v ní zanechali dřívější sexuální partneři a zejména poslední nezdařený intimní vztah, ji v čajovně vyzvedla obžalovaná B. P. a autem ji dovezla do jí neznámého rodinného domku na okraji města, zde jí obžalovaná B. P. podala čaj nezjištěného složení, který způsobil otupení poškozené, takže splnila další pokyny obžalované B. P., kdy si svlékla tričko a podprsenku, neboť toto bylo nutné pro realizaci avizované léčebné metody, přičemž jí obžalovaná B. P. sdělila, že odstranění háček spočívá v pohlavním styku, a pokud tento nepodstoupí, neuzdraví se a háčky jí negativně ovlivní život, a tak poškozená vzhledem ke stavu tísně, nacházející se v pro ni neznámém prostředí a mající strach projevit odpor, vzhledem k otupělosti a k sugestivnímu vyjádření obžalované B. P., že zůstane nemocná, pokud nepodstoupí popsanou léčbu, si dle pokynů obžalované B. P. lehla na postel do polohy na zádech, zavřela oči a dýchala dle jejích pokynů, což mělo za následek vznik křečí v zápěstích a v prstech rukou a mravenčení v dolních končetinách, a za této situace k ní přistoupil obžalovaný J. D., který se do této chvíle v místnosti nenacházel, svlékl jí spodní kalhotky, na tělo jí položil kamínky, poté jí zdvihl pánev, roztáhl nohy a vykonal na ní soulož, přičemž poškozená z obavy o své zdraví a život nedokázala projevit odpor,
5. ve Zlíně, v přesně nezjištěný den na podzim roku 2006, lektorka esoterické školy Poetrie V. J., nyní K., zprostředkovala setkání poškozené **R. K. Č., nar. XXXX**, s obžalovanou B. P. v čajovně, která jí zde sugestivním způsobem vnutila představu, že poškozená má zdravotní problémy, související s jejím aktuálním intimním vztahem s přítelem, a pokud nepodstoupí blíže nespécifikovanou léčebnou metodu „odháčkování“, čeká ji lékařský zákrok, a tak se poškozená R. Č. dostala po požití čaje nezjištěného složení do stavu otupělosti, takže neodporovala obžalované B. P., která za účelem „odháčkování“ zařídila její odvoz autem do rodinného domku ve Zlíně, na ulici XXXX, ve kterém měla obžalovaná B. P. a obžalovaný J. D. dočasně pronajatou část domu, v místnosti rodinného domku si poškozená R. Č. podle pokynů obžalované B. P. lehla na zem, zavřela oči, prováděla dýchání do břicha a očekávala provedení avizované léčby, kdy nevěděla, v čem konkrétně léčba spočívá, když se za uvedené situace dostala do stavu apatie a následně krátce usnula, a v tom k ní přistoupil obžalovaný J. D., jenž se doposud v místnosti nevyskytoval, a vykonal na ní soulož, kterou poškozená vnímala, ale nebyla schopna projevit odpor,
6. ve Zlíně, v přesně nezjištěný den na jaře roku 2007, zprostředkovala nezjištěná lektorka esoterické školy Poetrie setkání poškozené **L. N., nar. XXXX**, a obžalované B. P., kam poškozená přijela autobusem za účelem podstoupení léčebné metody „odháčkování“, která jí byla popsána jako blíže nespécifikovaný tantrický obřad, který provede obžalovaný J. D., když obžalovaná B. P. očekávala poškozenou L. N. na nádraží a autem ji dovezla do rodinného domku ve Zlíně, na ulici XXXX, kde si poškozená v jedné z místností na základě pokynů obžalované B. P. lehla oblečená pouze ve spodních kalhotkách na postel, přičemž jí obžalovaná B. P. instruovala k dýchání do břicha a uvolňování svalů pánevního dna, vše se zavřenými očima, kdy takto poškozená očekávala příchod obžalovaného J. D., obžalovaná B. P. ležela vedle poškozené a držela jí za ruku, za této situace k ní přistoupil obžalovaný J. D., svlékl poškozené kalhotky a silou se jí snažil odtáhnout nohy od sebe se slovy, že se musí

uvolnit, což opakoval se stále větším důrazem a přesto, že poškozená nerespektovala jeho pokyny, vnikl obžalovaný J. D. penisem do pochvy poškozené, která, když si s jistotou uvědomila, že jde o prostou soulož, nikoli o léčebnou metodu, se začala bránit, odstrkovala ho kolena, a to tak, že tiskla silou kolena k sobě se slovním vyjádřením „Dost!“, ale obžalovaný J. D. ve svém jednání pokračoval, pokusil se soulož opakovat, přičemž obžalovaná P. držela poškozenou za ruku, hladila ji a říkala jí, že se musí uvolnit, dýchat do břicha, obžalovaný D. v souloži pokračoval 5 – 6 minut a poté z místnosti odešel a s ním i obžalovaná B. P., která se po chvíli vrátila a započala s poškozenou provozovat lesbický sex, který poškozená strpěla,

přičemž v důsledku jednání obžalovaných propukla u poškozené posttraumatická stresová porucha s flashbaky vyšetřované události, neurotickou dekompenzací u premorbidně stenické osobnosti bez psychopatologie, která podstatně narušuje kvalitu života poškozené v souvislosti s partnerskými vztahy, přičemž poškozená se po 6 letech od vyšetřované události nachází ve fázi povrchní adaptace na trauma,

tedy

obžalovaný J. D. a obžalovaná B. P.

ad 1 – 2) společným jednáním zneužili bezbrannosti jiného k souloži,

ad 3) společným jednáním zneužili bezbrannosti jiného k souloži,

ad 4 – 5) společným jednáním zneužili bezbrannosti jiného k souloži,

ad 6) společným jednáním násilím donutili jiného k souloži a takovým činem způsobili těžkou újmu na zdraví,

čímž spáchali

obžalovaný J. D. a obžalovaná B. P.

ad 1 – 2) trestný čin znásilnění podle § 241 odstavec 1 trestního zákona č.140/1961 Sb. ve formě spolupachatelství podle § 9 odstavec 2 trestního zákona č. 140/1961 Sb.,

ad 3) trestný čin znásilnění podle § 241 odstavec 1 trestního zákona č.140/1961 Sb. ve formě spolupachatelství podle § 9 odstavec 2 trestního zákona č. 140/1961 Sb.,

ad 4 – 5) trestný čin znásilnění podle § 241 odstavec 1 trestního zákona č.140/1961 Sb. ve formě spolupachatelství podle § 9 odstavec 2 trestního zákona č. 140/1961 Sb.,

ad 6) trestný čin znásilnění podle § 241 odstavec 1, odstavec 3 písmeno a) trestního zákona č. 140/1961 Sb. ve formě spolupachatelství podle § 9 odstavec 2 trestního zákona č. 140/1961 Sb., a

odsuzují se

1. obžalovaný J. D.

Podle § 241 odst. 3 trestního zákona č. 140/1961 Sb. za užití § 35 odst. 1 trestního zákona č. 140/1961 Sb. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **7 (sedmi) let a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 39a odst. 2 písm. c) trestního zákona č. 140/1961 Sb. se pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

2. obžalovaná B. P.

Podle § 241 odst. 3 trestního zákona č. 140/1961 Sb. za užití § 35 odst. 1 trestního zákona č. 140/1961 Sb. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **7 (sedmi) let a 6 (šesti) měsíců**.

Podle § 39a odst. 2 písm. c) trestního zákona č. 140/1961 Sb. se pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní povinni zaplatit společně a nerozdílně L. N., nar. XXXX, bytem XXXX, XXXX na nemajetkové újme částku 60.000 Kč.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozené:

- P. A., nar. XXXX, bytem XXXX, XXXX,
- L. Ch., nar. XXXX, bytem XXXX,
- K. B., nar. XXXX, bytem XXXX, XXXX,

odkazují s nárokem na náhradu škody a nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Obžalovaní J. D. a B. P. se podle § 226 písm. a) trestního řádu zprošťují obžaloby, že

1. v Odrlicích, v přesně nezjištěný den v období od 25.8.2004 do 5.9.2004, v objektu statku číslo 6 na semináři zvaném "Láska a Nirvána" organizovaném v rámci esoterické školy Poetrie poškozená **P. C., nyní K., nar. XXXX**, jako účastnice semináře, opakovaně absolvovala večerní tantrické přednášky a lekce, na kterých obžalovaná B. P. s účastnicemi prováděla dýchací techniku zvanou "flétna a růže", která spočívala v hlubokém dýchání do břicha při zavřených očích, při které obžalovaná B. P. současně vysvětlovala teorii energetických háčků, jak je shora popsána, při tomto se účastnice kurzu dle pokynů obžalované B. P. vzájemně hladily na erotogenních zónách s odůvodněním, že tím se urychlí přenos energie mezi první a druhou čakrou a přitom se poškozená P. C., která společně s dalšími účastnicemi kurzu ležela poloobnažená v poloze na zádech na zemi v kruhu a prováděla dýchání dle pokynů obžalované B. P., v důsledku provádění dýchací techniky dostala do stavu, kdy přestala ovládat své tělo i mysl a pouze útržkovitě vnímala další dění, tedy pokládání krystalů okolo své hlavy a poté nalehnutí obžalovaného J. D. na její tělo a jeho zrychlené dýchání do jejího obličeje a současně cítila intenzivní tlak v podbříšku, posléze se od obžalované B. P. a další přítomné účastnice kurzu H. P. dověděla, že na ní obžalovaný J. D. v tomto stavu pod záminkou „odháčkování“ vykonal soulož,

přičemž v důsledku popsaného jednání obžalovaných propukla u poškozené duševní porucha a to posttraumatická stresová porucha s flashbacky vyšetřované události s masivní neurotickou depresivní dekompenzací, která podstatně narušuje kvalitu života poškozené v oblasti psychické, manželské a sexuální, kdy v současné době, po 9 letech od vyšetřované události, se poškozená nachází ve fázi povrchní adaptace na trauma,

2. v Horní Bečvě, v přesně nezjištěný den v období od 25.8.2004 do 5.9.2004 na semináři s názvem "Láska a Nirvána" pořádaném v rámci esoterické školy Poetrie, kde byl pod záminkou očisty organismu dodržován režim s minimálním příjmem potravy a spánku, byla účastnice semináře poškozená **M. T., nyní S. L., nar. XXXX**, společně s dalšími dvaceti dívkami v přesně neurčený den uvedeného období převezena do objektu

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Renáta Koutná

statku v Odrlicích číslo 6, kde v interiéru chaty měly absolvovat relaxační program, zde si část dívek na základě pokynů obžalované B. P. obnažila spodní polovinu těla, lehla si na zem na karimatky do kruhu nohama k sobě, kdy v poloze na zádech dle instrukcí obžalované B. P. provozovaly dýchací techniku zvanou "flétna a růže" současně se zvedáním pánve a stahováním svalstva pánevního dna, v důsledku této dýchací techniky a dále v důsledku celkového vyčerpání organismu, způsobeném nedostatkem jídla a spánku, se poškozená M. T. (nyní S. L.) dostala do stavu, kdy po určitou dobu přestala vnímat realitu a za této situace na ní obžalovaný J. D. provedl léčebnou metodu „odháčkování“, tedy vykonal na poškozené soulož, přičemž poškozená M. T. nevěděla, v čem tato léčebná metoda spočívá a v popsaném stavu nebyla schopna jakkoli na vzniklou situaci reagovat ani projevit odpor,

přičemž v důsledku jednání obžalovaných u poškozené propukla posttraumatická stresová porucha projevující se v nedůvěře k okolí, ve strachu z možnosti zneužití, strachu z lékařů a z mužů, dále v odmítání potravy a v panickém ataku při jednom lékařském ošetření na podzim roku 2010, kdy poškozená byla následně hospitalizována na Psychiatrické klinice Fakultní nemocnice v Hradci Králové v době od 8.11.2010 do 16.12.2010 s diagnózou agorafobie s panickými atakami u disponované osoby s nižší frustrací a atypická mentální anorexie, přičemž u poškozené i po 10 letech od vyšetřované události přetrvává stále posttraumatická stresová porucha s flashbaky vyšetřované události s masivní neurotickou a depresivní dekompenzací u premorbidně senzitivní osobnosti, která podstatně narušuje kvalitu života a poškozená se v současné době nachází ve fázi povrchní adaptace na trauma,

čímž měli spáchat

trestný čin znásilnění dle § 241 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákona č. 140/1961 Sb. ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona č. 140/1961 Sb.

Obžalovaný J. D. se podle § 226 písm. c) trestního řádu zprošťuje obžaloby, že

v XXXX, v období od 1.4.2009 do 5.4.2009, zrealizoval prostřednictvím neustanovených osob distribuci a vyvěšení na různých veřejně přístupných místech města XXXX větší množství letáků s názvem "Prohlášení pro pozůstalé", kde zveřejnil nepravdivé informace o tom, že poškozená P. C., nar. XXXX, nyní provdaná K., jako lékařka neurologického oddělení XXXX, měla v přesně nezjištěný den na podzim roku 2006 způsobit smrt neznámého pacienta podáním nesprávného léku, uvedený leták odkazoval na veřejně přístupné internetové stránky <http://www.poetrie.cz>, kde obžalovaný J. D. jako autor článku s názvem "DOZNÁNÍ" opětovně publikoval nepravdivé údaje o tom, že P. C. se autorovi článku sama svěřila, že jako lékařka způsobila smrt pacienta, a že mohlo jít o úmyslné jednání, přičemž tyto lživé údaje byly způsobilé ji jako lékařku značnou měrou poškodit v zaměstnání i u spoluobčanů, a proto za těchto okolností nemohla vykonávat své povolání lékařky v XXXX, a tak ke dni 31.5.2009 ukončila ve smyslu ust. § 50 zákona č. 262/2006 Sb. pracovní poměr v uvedené nemocnici a v období od 1.6.2009 do 30.9.2009 byla vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání na Úřadu práce ČR, Krajská pobočka v Brně, kontaktní pracoviště Hodonín,

čímž měl spáchat

trestný čin pomluvy podle § 206 odst. 1, odst. 2 trestního zákona č. 140/1961 Sb.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškozené P. K., S. L. odkazují s nárokem na zaplacení nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Renáta Koutná

Odůvodnění:

Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně dne 22.1.2014 podala ke Krajskému soudu v Brně, pobočka Zlín pod číslem jednacím 3 KZV 24/2012-287 obžalobu na obviněné B. P., narozenou XXXX ve XXXX, a J. D., narozeného XXXX v XXXX, pro dva trestné činy znásilnění dle § 241 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákona č. 140/1961 Sb., a dva trestné činy znásilnění podle § 241 odst. 1 trestního zákona č. 140/1961 Sb. ve spolupachatelství dle § 9 odst. 2 trestního zákona č. 140/1961 Sb., které měli obvinění spáchat skutky popsány ve výrokové části obžaloby. Na obžalovaného D. byla podána obžaloba rovněž pro skutek, kterým měl spáchat trestný čin pomluvy podle § 206 odst. 1, odst. 2 trestního zákona č. 140/1961 Sb. Již v přípravném řízení trestním bylo vedeno proti jmenovaným řízení proti uprchlým dle § 302 a násl. trestního řádu, neboť bylo zjištěno, že nejméně od roku 2007 žijí mimo území České republiky a trestnímu stíhání se vyhýbají pobytem v cizině. Soud ve věci provedl dokazování a následně v hlavním líčení konaném ve dnech 6. a 7. října 2014 vyhlásil odsuzující rozsudek, kterým byli obžalovaní B. P. a J. D. uznáni vinnými ve smyslu podané obžaloby a to dvěma trestnými činy znásilnění dle § 241 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákona, dvěma trestnými činy znásilnění podle § 241 odst. 1 trestního zákona č. 140/1961 Sb., vždy ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona č. 140/1961 Sb., a obžalovaný D. sám trestným činem pomluvy dle § 206 odst. 1, odst. 2 trestního zákona č. 140/1961 Sb. Za to byli odsouzeni k úhrnným trestům odnětí svobody a to obžalovaný J. D. v trvání 10 let se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou, obžalovaná P. v trvání 9 let a 6 měsíců se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou. Soud dále rozhodl o nárocích poškozených, kteří se řádně a včas připojili s nároky na náhradu škody k trestnímu řízení. Proti tomuto rozsudku podali odvolání obhájci obžalovaných P. a D. a matka obžalované P.. Po předložení věci Vrchnímu soudu v Olomouci tento dne 12.2.2015 vydal příkazy k zatčení na obžalované B. P. a J. D. a na den 21.5.2015 nařídil veřejné zasedání. Vrchnímu soudu v Olomouci bylo Vrchním státním zastupitelstvím v Olomouci dne 7.5.2015 sděleno, že bylo zjištěno, že obžalovaná B. P. je omezena na osobní svobodě na Filipínách. Ze zprávy Policejního prezidia ČR ze dne 11.5.2015 bylo zjištěno, že obžalovaná P. byla zadržena na území Filipín tamějšími policejními imigračními orgány a nachází se v detenčním zařízení v Manile. Dne 19.5.2015 bylo zjištěno prostřednictvím Policejního prezidia ČR Praha, že rovněž obžalovaný D. byl zadržen filipínskými imigračními orgány a je umístěn ve věznici na Filipínách a dne 8.6.2015 je ze strany filipínských policejních orgánů plánována deportace obou obžalovaných do České republiky. Vrchní soud v Olomouci dne 19.5.2015 zrušil veřejné zasedání nařazené na 21.5.2015, v rámci kterého měla být projednána odvolání obžalovaných proti odsuzujícímu rozsudku Krajského soudu v Brně, pobočka Zlín. V neveřejném zasedání Vrchní soud v Olomouci dne 21.5.2015 pod č.j. 6 To 2/2015-4892 rozhodl usnesením, kterým podle § 258 odst. 1 písm. b), c) trestního řádu napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu a dle § 259 odst. 1 trestního řádu věc vrátil soudu I. stupně, aby učinil nové rozhodnutí. Toto usnesení vedle pokynu, jakým způsobem má být doplněno dokazování před soudem I. stupně, v závěru obsahuje závazný právní názor Vrchního soudu v Olomouci, zda je možné pokračovat v řízení proti uprchlému s tím, že by nebylo možné pokračovat v řízení proti uprchlému dle § 302 a násl. trestního řádu, pokud by bylo zjištěno, že obžalovaní se po určitou dobu nemohou v cizině svobodně pohybovat, například že se nachází ve výkonu vazby apod., protože pak nelze dovodit, že by se takovým pobytem v cizině vyhýbali trestnímu řízení v České republice. Nicméně podle právního názoru odvolacího soudu budou podmínky pro vedení řízení proti obžalovaným jako proti uprchlým zachovány, pokud bude nejlépe jejich autentickým vyjádřením prokázáno, že odmítají svoji deportaci do České republiky. Za takové situace by pak obžalovaní zjevně vyvíjeli snahu vyhnout se svým pobytem v cizině, byť by tam byli omezeni na svobodě, trestnímu řízení vedenému českými orgány. Vrchní soud zmiňuje, že

Česká republika nemá s Filipínskou republikou bilaterální smlouvu o vydávání osob, vůči nimž je vedeno trestní stíhání, a stejně tak nejsou obě země signatáři žádné multilaterální smlouvy, která by vzájemné vydávání osob, proti nimž je vedeno trestní řízení, upravovala. Oba obžalovaní tedy mohou být případně pouze deportováni z území Filipínské republiky, byť se tak může stát na žádost příslušných orgánů České republiky. Dle vrchního soudu, pokud by obžalovaní se svojí deportací nesouhlasili, pak by tímto svým postojem zjevně dávali najevo, že se hodlají svým pobytem v cizině vyhnout trestnímu řízení, které je proti nim vedeno českými orgány činnými v trestním řízení. V takovém případě by dle právního názoru odvolacího soudu krajskému soudu nic nebránilo, aby konal proti oběma obžalovaným řízení proti uprchlým ve smyslu § 302 a násl. trestního řádu.

Poté, co věc byla vrácena odvolacím soudem zdejšímu soudu, soud činil kroky ke zjištění aktuálního stavu případné deportace, tedy extradice, obžalovaného J. D. a B. P. do České republiky. Policejní prezidium České republiky opakovaně soudu na jeho dotazy sdělovalo, že od Interpolu Manila nezískali aktuální odpověď ve věci obou mezinárodně hledaných osob, tedy obžalované P. a D.. Následně bylo zjištěno z podání obžalovaného D., které adresoval původně Nejvyššímu státnímu zastupitelství ČR, a které bylo doručeno Krajskému soudu v Brně, pobočka Zlín dne 21.4.2016, že obžalovaný D. se nachází v detenčním centru v Manile a dne 10. června 2015 mu bylo strážníkem sděleno, že v noci bude deportován do ČR. V té době měl zažádáno o uznání statutu uprchlíka vzhledem ke svému náboženskému vyznání. Za této situace měl i od svého právníka informaci, že nemůže dojít k deportaci jeho osoby, pokud nebude rozhodnuto o jeho žádosti Ministerstvem spravedlnosti. Nicméně i přes jeho argumenty mu bylo nařízeno, aby si sbalil své věci a byl připraven na deportaci do ČR. Obžalovaný D. ve svém dopise výslovně zmiňuje, že se snažil deportaci odmítnout, chtěl se vrátit do společných prostor cely, nicméně násilně byl vyveden z věznic do přistavené dodávky a odvezen na letiště, kde měl nastoupit let do České republiky. Obžalovaný D. zmiňuje, že na letišti byl fyzicky i psychicky vyčerpan, omdlel a letecká společnost ho v tomto stavu odmítla přepravit, proto byl odvezen zpět do detenčního zařízení. Znovu opakoval, že celou situaci probíral s B. P., která je taktéž umístěna v tomto detenčním zařízení a rovněž ona žádá o náboženský azyl. Svoji deportaci označuje za nelegální, kdy osoby, které zatýkají občany ČR a zbavují je osobní svobody na jiném území státu, porušují standardní postupy o vydávání občanů k trestnímu řízení a nerespektují mezinárodní smlouvy a zasahují do integrity jednotlivých států za pomoci nelegálních prostředků s cílem unést příslušného občana zpět do České republiky. Ve zcela shodném duchu adresovala přísežné prohlášení obžalovaná B. P.. Již z těchto jednoznačných vyjádření obžalovaných P. a D. je zřejmý jejich úmysl setrvat mimo území České republiky v jiném státě, kde požádali o náboženský azyl, a byť měla být realizována jejich deportace do České republiky, tuto odmítali, jak popisují ve svých prohlášeních.

Soud měl opakovanou snahu zjistit postoj obžalovaných P. a D. k případné deportaci a jejich úmysl, zda se hodlají vrátit na území České republiky podrobit se trestnímu řízení. V tomto směru byly obžalovaným opakovaně odesílány písemnosti na adresu detenčního zařízení, kde pobývají v Manile, Filipínská republika, avšak všechny písemnosti se soudu vracely jako nedoručené, obžalovaní odmítli jejich přijetí. Policejním prezidiem České republiky bylo dne 1.6.2016 sděleno k vydávacímu řízení obžalovaných D. a P., že dne 12.3.2015 byl vydán tamní Radou soudců příkaz k deportaci z důvodu porušení ustanovení § 37 (a) (7) zákona Společenství č. 613 ve znění pozdějších předpisů, neboť osoby nebyly řádně registrovány a pro porušení ustanovení § 69 zákona č. 2711, kdy osoby představují ohrožení veřejných zájmů (jedná se o uprchlíky) před zákonem. Deportace obžalovaných je odložena z důvodu, že obžalovaní D. a P. si podali odvolání na Kancelář prezidenta proti zamítnutí jejich postavení uprchlíků – migrantů. V součinnosti s Policejním prezidiem České republiky soud učinil pokus doručit oběma obžalovaným jednak písemnosti soudu, tedy rozsudek soudu I. stupně a usnesení Vrchního

soudu v Olomouci č.j. 6 To 2/2015-4898, a současně dotaz soudu o tom, zda se hodlají vrátit na území České republiky a podrobit se trestnímu řízení, prostřednictvím generálního konzula ČR na Filipínách. Velvyslanectví České republiky v Manile soud informovalo, že dne 23.11.2016 česká konzulka navštívila v doprovodu velvyslance Detenční centrum imigrační policie Filipín v Bicutan s cílem sejit se s českými občany J. D. a B. P. za účelem předání obsílek od soudu a zjistit stav zadržených a nabídnout jim konzulární asistenci. Obžalovaní byli přivedeni do kanceláře, kde byli informováni o soudní obsílce. Paní P. si přečetla poučení přímo na doručence, poté sdělila, že převzetí musí oba konzultovat s právníky v ČR. Poté oba obžalovaní odešli z kanceláře. Po cca 15 minutách se vrátila obžalovaná P. s tím, že písemnosti soudu odmítají přijmout.

V srpnu 2017 byla česká strana informována Velvyslanectvím České republiky v Manile, že Úřad prezidenta Filipínské republiky zamítl žádosti obou obžalovaných o přiznání statutu uprchlíka a nařídil jejich deportaci. Obžalovaní žádali přiznání statutu uprchlíka z důvodu údajné perzekuce pro své náboženské přesvědčení ze strany České republiky. Obžalovaní D. a P. opět zabránili své deportaci do České republiky tím, že jejich právní zástupci podali odvolání ke Kanceláři prezidenta Filipínské republiky a požádali Nejvyšší soud Filipín o přezkum rozhodnutí Kanceláře prezidenta Filipínské republiky o zastavení procesu deportace. Vyčerpání opravných prostředků může dle filipínské strany trvat roky. Opravné prostředky obžalovaných neumožňují jejich deportaci do České republiky. Hlavní státní zástupce Filipín označil jednání obžalovaných a jejich právních zástupců za aktivní snahu zamezení deportace do České republiky všemi dostupnými prostředky.

V meziobdobí soud obdržel písemnosti od obou obžalovaných, kdy dne 9.9.2016 žádali o připojení spisu, kdy jim soud odpověděl, že jejich žádosti nevyhovuje, nechť se obrátí na své obhájce, a současně opět u obžalovaných urgoval jejich sdělení, zda se hodlají v budoucnosti dostavit do České republiky a účastnit se trestního řízení. Opět bezúspěšně, neboť obžalovaní odmítli písemnosti soudu převzít. Nicméně v meziobdobí obžalovaní zasílali další písemnosti nejen zdejšímu soudu, ale rovněž Nejvyššímu státnímu zastupitelství ČR. Dne 22.6.2016 Nejvyšší státní zastupitelství ČR obdrželo trestní oznámení od obžalovaných na soudce JUDr. B. a Mgr. G. v souvislosti s trestnou činností, pro kterou jsou obžalovaní stíháni. V tomto trestním stíhání oba obžalovaní navrhli doplnění dokazování, tj. z jejich podání se podává, že mají podrobné informace nejen o obžalobě, ale i o rozhodnutí soudu a průběhu trestního řízení. Dne 2.11.2016 zdejší soud obdržel přípis obžalovaného D., který v něm sděluje, že obdržel od svého obhájce Mgr. Michala Krčmy usnesení ze dne 24.8.2016 a z 15.9.2016 (rozhodnutí o finančních prostředcích zajištěných při domovních prohlídkách), ke kterým se vyjadřuje velmi detailně. Odkazuje rovněž na odůvodnění zrušeného rozsudku Krajského soudu v Brně, pobočka Zlín, z čehož soud dovozuje, že rozsudek Krajského soudu v Brně, pobočka Zlín má obžalovaný k dispozici a s jeho obsahem je seznámen. Stejně vyjádření zaslala soudu rovněž obžalovaná P. a soudu bylo doručeno dne 2.11.2016. Obsahem spisu jsou závady v doručení, kterými obžalovaní odmítli přijetí písemností soudu, které jim opakovaně byly zasílány. Prostřednictvím svého obhájce dne 19.6.2017 obžalovaný D. soudu sdělil, že skutečně požádal o azyl na Filipínách a má postavení žadatele o azyl.

Ministerstvo spravedlnosti České republiky dne 1.8.2017 soudu sdělilo, že oba obžalovaní se nacházejí na území Filipín v imigrační vazbě a řeší se otázka jejich případného vyhoštění z filipínského území a zároveň jejich žádost o udělení azylu z náboženských důvodů. Otázka udělení mezinárodní ochrany, tak otázka deportace je zcela v působnosti příslušných filipínských orgánů, neboť se jedná o rozhodnutí suverénního státu, do kterých nemůže Česká republika nikterak zasahovat. Neběží žádné extradiční řízení a s ohledem na uvedené Ministerstvo spravedlnosti České republiky sdělilo, že nevidí žádný důvod pro zrušení mezinárodního

zatýkacího rozkazu, jak o to požádal prostřednictvím svého obhájce obžalovaný D.. K návrhu Ministerstva spravedlnosti ČR soud zpracoval přílohu k mezinárodnímu zatýkacímu rozkazu vydaného Okresním soudem ve Zlíně dne 19. července 2012 pod sp. zn. 0 Nt 303/2012 na obžalované B. P. a J. D., kde specifikoval skutky, pro které jsou postaveni před soud v souladu s podanou obžalobou.

Vrchní soud v Olomouci ve svém rozhodnutí ze dne 4. října 2017 č.j. 6 To 85/2017-5298 vyslovil právní názor, že Krajský soud v Brně, pobočka Zlín správně poukazuje na to, že zásadní podíl na délce řízení je třeba připsat obžalovaným P. a D., kteří se zdržují po dlouhou dobu mimo území České republiky a činí kroky, které minimálně naznačují, že svůj návrat hodlají co možno nejvíce oddálit. Tyto skutečnosti shledává vrchní soud z obsahu trestního spisu, konkrétně z obsahu písemností založených na č.l. 5030, 5092, případně č.l. 5038 spisu (sdělení Ministerstva spravedlnosti ČR a vyjádření obžalovaného D., který odmítá deportaci do ČR, jak je zmiňováno a rozebíráno podrobně shora). V tomto směru odkazuje vrchní soud rovněž na zprávy Policejního prezidia ČR, Kanceláře policejního prezidenta, odboru mezinárodní policejní spolupráce, který učinil ve spolupráci s Velvyslanectvím ČR v Manile pokus o doručení zásilek obžalovaným D. a P., kdy oba obžalovaní odmítli zásilky převzít. Vrchní soud uvádí, že na druhé straně nelze pominout, že sami obžalovaní prostřednictvím elektronických médií s orgány činnými v trestním řízení komunikují, ovšem pouze jednostranně. I z tohoto faktu lze dle názoru Vrchního soudu v Olomouci seznat, jakým způsobem obžalovaní D. a P. přistupují k danému trestnímu řízení, kdy se soudem I. stupně komunikují pouze tehdy, kdy se k tomu sami rozhodnout, a naopak písemnosti tohoto soudu odmítají být i jen převzít. Vrchní soud v Olomouci dal soudu I. stupně na zvážení, zda s ohledem na výše uvedené v daném stádiu řízení nejsou splněny podmínky pro konání řízení proti uprchlému ve smyslu § 302 trestního řádu s odkazem na usnesení Ústavního soudu ze dne 8.11.2007 sp. zn. II. ÚS 19/06, z něhož se podává, že i v případě, kdy je obžalovaný v cizině omezen na osobní svobodě, je v zásadě možné konat řízení proti uprchlému, pokud se obžalovaný trestnímu řízení v České republice aktivně vyhýbá, a není známo, že by v průběhu řízení jakýmkoliv způsobem změnil svůj subjektivní postoj.

Soud poukazuje rovněž na usnesení Ústavního soudu ze dne 8.2.2007 sp. zn. II. ÚS 443/05, dle kterého přestěhováním se do jiného státu využil stěžovatel svého práva zakotveného v článku 14 odst. 2 Listiny, přičemž si musel být vědom skutečnosti, že toto právo stojí v opozici vůči právu podle článku 38 odst. 2 Listiny, neboť upřednostnění práva opustit Českou republiku sebou nevyhnutelně nese jisté omezení práva na obhajobu zvláště vykonávanou osobně. Obžalovaní P. a D. opustili území České republiky nepochybně s vědomím, že proti nim jsou činěny kroky spojené se zahájením trestního stíhání pro zvláště závažnou úmyslnou trestnou činnost. Svým postojem, který lze zcela jednoznačně dovodit z jejich přípisů adresovaných ať soudu či dalším orgánům činným v trestním řízení nebo dalším orgánům státní moci v České republice, zcela jednoznačně dali svůj postoj k trestnímu řízení v tom směru, že se nehodlají vrátit do České republiky a účastnit se osobně trestního řízení, kdy odmítají deportaci do České republiky. Obžalovaný D. doznal, že dal filipínským úřadům jasně najevo, že nesouhlasí s deportací do České republiky, tuto odmítl. Obžalovaní na území Filipín požádali o náboženský azyl a proti rozhodnutím filipínských orgánů, kterým nebyl statut uprchlíka přiznán, podali odvolání. Z jejich vyjádření a postoje soud dovozuje zcela jednoznačnou snahu vyhnout se trestnímu řízení v České republice a na území ČR se nevrátit.

Pokud soudu byla doručena prostřednictvím elektronické pošty až dne 25.1.2018 sdělení obžalované P. a obžalovaného D., že komunikují písemně s obhájci i s orgány činnými v trestním řízení a namítají, že do dnešního dne jim nebylo zasláno usnesení Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. 6 To 2/2015, a že se nehodlají vyhýbat trestnímu řízení a žádají, aby byly obesílání v souladu s trestním řádem, aby bylo zachováno jejich právo na spolehlivý proces, soud toto

sdělení obžalovaných po provedeném dokazování v hlavním líčení konaném dne 23. ledna 2018, které pokračovalo dne 26. ledna 2018, považuje toliko za obstrukci obžalovaných, která měla odvrátit další průběh trestního řízení a rozhodnutí ve věci samé. Jasně vyjádření stran účasti u hlavního líčení soud po obžalovaných žádal opakovanými žádostmi, přípisů i snahou osobně doručit prostřednictvím Velvyslanectví České republiky v Manile, avšak obžalovaní vždy odmítli přijetí těchto zápisů s vědomím, co je jejich obsahem. Projev vůle obžalovaných z posledního přípisu došlého soudu v průběhu hlavního líčení soud nepovažuje za skutečnou snahu obžalovaných účastnit se hlavního líčení, když po dobu několika let svým jednáním protahují řízení na území Filipín ve snaze setrvat zde co nejdéle, získat statut uprchlíka, případně náboženský azyl, aby se vyhnuli deportaci na území České republiky, potažmo trestnímu řízení. Tento jejich jednoznačný postoj vyplývá ze všech písemností, které jsou obsahem spisu. Soud měl snahu po dobu více jak dvou let jednak doručit obžalovaným rozhodnutí soudu ve věci samé a jednak zjistit jejich stanovisko k jejich další osobní účasti na trestním řízení, avšak bezvýsledně. Snaha soudu byla mařena pouze ze strany obžalovaných, kteří veškeré pokusy soudu svým jednáním mařili. Z obsahu spisu je patrné, že obžalovaní jsou seznámeni s průběhem trestního řízení, rovněž s obsahem odsuzujícího rozsudku, kdy ve svých jednostranných vyjádřeních odkazují na písemné odůvodnění rozsudku zdejšího soudu, a tudíž o stavu řízení mají přesné informace. Ústavní soud ve svém rozhodnutí ze dne 8.2.2007 sp. zn. II. ÚS 443/05 konstatuje, že zákon předvídá i situaci, kdy se podezřelá osoba soudnímu řízení vyhýbá svým pobytem v zahraničí a tím znemožňuje státu ve věci rozhodnout. Legitimní zájem státu na trestním stíhání podezřelé osoby tak musí být prosazen specifickým způsobem bez přímé participace na tomto řízení a to po dobu, v níž se trestnímu stíhání vyhýbá. Výrazem uvedeného legitimního zájmu státu podrobit trestnímu řízení podezřelou osobu, která se takovému řízení vyhýbá, je i řízení proti uprchlému ve smyslu § 302 a násl. trestního řádu. Právo na obhajobu tak může být při splnění všech zákonných podmínek částečně omezeno ve prospěch efektivního trestního řízení ve smyslu § 302 a násl. trestního řádu. V projednávané věci soud velmi pečlivě zkoumal až po opakovaných snahách o komunikaci s obžalovanými, kterou vedl po dobu více let, zda jsou splněny podmínky pro konání řízení proti uprchlému v trestní věci obžalovaných P. a D. ve smyslu § 302 a násl. trestního řádu. Jak je konstatováno shora, soud v intencích právního názoru Vrchního soudu v Olomouci vysloveného v usnesení ze dne 4.10.2017 č.j. 6 To 85/2017-5298 dospěl k závěru, že obžalovaní, byť jsou pobytem v cizině omezeni na osobní svobodě, dávají svým postojem jednoznačně najevo, že se odmítají podrobit trestnímu řízení a vůbec vstoupit na území České republiky. Soudu tak nezbylo než vydat v neveřejném zasedání rozhodnutí dne 16. ledna 2017 pod č.j. 68 T 1/2014-5317, kterým rozhodl dle § 305, § 302 trestního řádu, že proti obžalovaným B. P. a J. D. bude konáno řízení proti uprchlým.

Pokud je obhájci obžalovaných namítáno, že hlavní líčení nebylo možné konat z důvodu, že obžalovaní k hlavnímu líčení nebyli řádně a včas předvoláni, ačkoliv adresa jejich pobytu je soudu známa, pak soud s odkazem na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28.3.1980 sp. zn. 6 To 4/80 konstatuje, že poté, kdy je rozhodnuto o konání řízení proti uprchlému dle § 302 a násl. trestního řádu, se dle § 306 odst. 1 trestního řádu všechny písemnosti určené pro obviněného doručují toliko obhájci. Dle § 306 odst. 2 trestního řádu se předvolání k hlavnímu líčení a k veřejnému zasedání také vhodným způsobem uveřejní. Hlavní líčení, popřípadě veřejné zasedání, se pak provede i v nepřítomnosti obviněného, a to bez ohledu na to, zda se obviněný o něm dozvěděl. Podle tohoto ustanovení trestního řádu soud důsledně postupoval, když předvolání obou obžalovaných vyvěsil na úřední desku dne 20. listopadu 2017, předvolání bylo z úřední desky snato před hlavním líčením dne 23. 1. 2018. Soud odkazuje na rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 20.4.2004 II. ÚS 517/03, dle kterého podnikali-li obžalovaní sami o sobě či prostřednictvím svých právních zástupců kroky, aby mohli setrvat mimo území ČR, soud jim neupírá právo na zvolenou taktiku k vyloučení možnosti doručit jim písemnosti soudu. Tato jejich taktika ovšem nemůže přivodit důsledek, že by české orgány činné v trestním řízení musely

na trestní stíhání rezignovat. Ústavní soud v citovaném rozhodnutí připomíná, že právo na obhajobu je významným a neopomenutelným principem spravedlivého procesu, není je však ovšem možno vykládat tak, že by jeho prostřednictvím mohlo být legitimní úsilí státu nalézat spravedlnost ve věcech trestních zmařeno právě tím, že by proces nemohl začít nebo pokračovat. Obžalovaní si svobodně zvolili místo pobytu v cizině, svým jednáním pro sebe přivodili ty důsledky, které kritizují, tedy že je proti nim vedeno trestní řízení, aniž by mohli vykonávat svoji obhajobu osobně. Obžalovaní mají možnost průběžně se prostřednictvím svých obhájců seznamovat s průběhem řízení, konzultovat postup obhajoby a navrhopvat důkazy, tedy svoji obhajobu, byť v nepřítomnosti, plně realizovat. Soud se zaměřil na hodnocení chování obžalovaných ve vztahu k orgánům ČR a závěr, že se obžalovaní vyhýbají převzetí doručovaných písemností a případné účasti na trestním řízení, je plně opodstatněný.

Soud následně v hlavním líčení doplnil dokazování v intencích rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci ze dne 21. května 2015 č.j. 6 To 2/2015-4892.

V intencích rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci stran doplnění dokazování zejména ke skutkům týkajících se poškozených P. C., nyní K. a M. T., nyní S. L., soud provedl možné dokazování. Soud vyslechl dle pokynů odvolacího soudu znalce prof. MUDr. Weisse a znalkyni MUDr. Gayovou ve vztahu k poškozeným Č., nyní A., Ch., B., F., nyní O. a Č. k objasnění otázky dlouhodobého, příp. systematického vlivu obžalovaných na poškozené. Byly vyslechnuty svědkyně O., K. Č., O., P., H., T., B., K.. Soudu se nepodařilo ustanovit svědkyni L. L., která měla být vyslechnuta ke skutku týkajícího se poškozené C., nyní K.. Soud upustil od výslechu svědkyně M. H., nyní P., kterou k hlavnímu líčení řádně a včas předvolal. Svědkyně H., nyní P., bytem XXXX, se z účasti omluvila z důvodu těhotenství a předpokládaného data porodu 5. 2. 2018. S ohledem na tuto skutečnost, má soud za to, že i v dohledné době nebude svědkyně schopna absolvovat cestu k soudu do Zlína. Úřední záznam o podaném vysvětlení této svědkyně soud provedl v původním řízení postupem dle § 211 odst. 6 trestního řádu. Tato svědkyně měla být dle pokynu odvolacího soudu vyslechnuta osobně k dokreslení situace v rámci celé školy Poetrie. K vyřešení této otázky soud vyslechl další svědkyně a má tak za to, že výslech svědkyně H., nyní P. je nadbytečný. Ze stejných důvodů soud upustil od výslechu svědkyně F., nyní L., která je uvedena odvolacím soudem mezi svědkyněmi, které mají být vyslechnuty „příkladem“. Soud z možných nastíněných svědkyň předvolal a vyslechl část z nich, které mu umožňují učinit si obraz o škole Poetrie a vyřešení subjektivní stránky jednání obžalovaného D..

Dokazováním provedeným v hlavním líčení bylo zjištěno, že obžalovaný J. D. byl od roku 1996 činný jako duchovní učitel a zakladatel společenství zvaného Poetrie. Ve spolupráci s obžalovanou P. postupně vytvářeli esoterickou školu Poetrie, kdy obžalovaný D. stanovil organizační strukturu, obsahovou i ideovou náplň studia, formu studia i způsob hodnocení studentů. Studium se postupně vyprofilovalo pouze pro dívky a ženy, kdy probíhalo prostřednictvím placeného vstupu na webové stránky školy Poetrie a dále formou účasti na hodinách jógy, na seminářích či osobní konzultaci s výukou, prováděnou lektorkami. Obžalovaná P. působila jako spojovací článek mezi obžalovaným D. a lektorkami a případně studentkami, kterým tlumočila jeho pokyny, striktně kontrolovala jejich plnění, účastnila se seminářů, osobních konzultací se studentkami a aktivně přispívala k charmatizaci osoby obžalovaného D.. Jasným cílem tohoto „studia“ byla vyvolat dojem, že je to pouze esoterická škola Poetrie, která může studentkám rozšířit jejich poznání a že obžalovaný D. je jediný, pod jehož duchovním vedením mohou růst a za jehož osobní účasti se mohou zbavit energetické zátěže z minulosti, která je způsobena pohlavními styky s předchozími partnery, léčebnou metodou zvanou „odháčkování“. Bylo prokázáno, že obžalovaná P. připravovala konkrétní vybrané mladé a pohledné dívky či ženy k „odháčkování“ po stránce organizační a psychického zpracování, zejména tím, že se pod jejím vedením účastnily dechového cvičení, které vedlo k hyperventilaci, v důsledku které (v případě

pobytů na seminářích i v kombinaci s nedostatkem spánku, plnohodnotné stravy, dehydratace, celkové únavy, stresu) u poškozených došlo k usnadnění rozvoje určitého stupně kvalitativní poruchy vědomí s neschopností ovládnutí tělesných pohybů, vyjádření nesouhlasu, obrany sebe samé, eventuálně rozvojem různé hloubky kvalitativní poruchy vědomí. Za tohoto stavu pak, ať na seminářích, či v soukromě využívaných bytech či místnostech, které obžalovaným poskytovaly další osoby, k takto dílem znehybněným poškozeným přistupoval obžalovaný D., který na nich vykonal pohlavní styk, a to za situace, kdy poškozené uvedené pod body 1) – 6) odsuzující výrokové části rozsudku nebyly předem seznámeny ani srozuměny s tím, že metoda tzv. „odháčkování“ v podstatě spočívá v pohlavním styku s obžalovaným, příp. s tím byly seznámeny – svědkyně O., až těsně před aktem samým, za situace, kdy mladé ženy, spíše dívky, byly na neznámém místě, měly silné obavy o zdraví a život, již dílem bezbranné v důsledku speciálního dechového cvičení. Poškozené se shodně vyjádřily v tom směru, že pokud by dopředu, např. před cestou do Zlína, na semináře, za plného vědomí věděly, že metoda „odháčkování“ spočívá v pohlavním styku s obžalovaným, s tímto by rozhodně nesouhlasily. Toho si prokazatelně byli vědomi oba obžalovaní, přesto došlo k jednáním popsáním pod bodem 1) – 6) odsuzující výrokové části rozsudku, kdy bez vědomí poškozených, při zneužití jejich bezbrannosti, eventuálně pokud jde o skutek pod bodem 6) výrokové části rozsudku násilným překonáním odporu poškozené, společným jednáním, kdy měli rozdělené úlohy, přiměli jinou osobu k souloži. Bylo prokázáno, že u poškozené N. došlo v důsledku jednání obžalovaných ke vzniku těžké újmy na zdraví.

Skutkový děj, popsáný v odsuzující výrokové části rozsudku, soud zjistil zejména z výpovědi poškozených, které byly podrobně vyslechnuty v přípravném řízení, ale rovněž z výpovědi dalších svědkyň, které obdobné jednání obžalovaných zažily a soudu popsaly. V řízení předcházejícím prvnímu odsuzujícímu rozsudku soud se souhlasem obhájců a státní zástupkyně výpovědi svědkyň z řad poškozených v hlavním líčení četl dle § 211 odst. 1 trestního řádu přečetl, respektujíc ustanovení zákona č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů, který v ustanovení § 20 odst. 3 zakotvuje právo zvláště zranitelných obětí na provedení výslechu tak, aby nemusel být v pozdějších stádiích opakován.

Svědkyně P. A. ke skutku pod bodem 1) uvedla, že k Poetrii se dostala přes kamarádku M. P., která se do školy dostala přes S. E., která na počátku roku 2004 vedla v Brně nějaký seminář. Po dohodě s M. P. začala svědkyně na tyto semináře také chodit. Akce se týkaly esoteriky, astrologie, horoskopů, jógy a podobně. V rámci učení se setkala s názorem, že všichni bývalí sexuální partneři jsou její brzdou nebo dokonce překážkou v dalším možném rozvoji a v možnosti získat kvalitního partnera vůbec. Padly zde zmínky o možnosti tzv. „odháčkování“, kdy pod tímto pojmem si svědkyně nebyla schopna cokoliv představit, neboť jí nebyl nikdo schopen cokoliv bližšího vysvětlit. Na starost jí měla S. E., která jí teorii „odháčkování“ vysvětlila tak, že každý z předchozích sexuálních partnerů v ní zanechal energetický háček, který odnímá energii a nemůže proto být v životě spokojená. Nebylo však zmíněno cokoliv o tom, v čem teorie „odháčkování“ spočívá. Nicméně svědkyně A. o ní začala jako o léčebné metodě uvažovat, neboť pracovala jako fyzioterapeutka a je jí známo, že když v těle správně proudí energie, přináší to uvolnění. Svědkyně znovu zopakovala, že ani S. E., ani nikdo další ze školy Poetrie na přednáškách neřekl nic konkrétního o „odháčkování“. Všechno bylo zahaleno tajemstvím. Bylo jí sděleno, že „odháčkování“ může provést pouze sám mistr, tedy obžalovaný D., kterého však nikdy na seminářích či víkendových akcích neviděla, stejně jako obžalovanou P., o které se hovořilo s respektem jako o druhé nejdůležitější osobě v rámci vedení školy. Blíže se svědkyně A. vyjádřila o semináři v Odrlicích, kterého se zúčastnila v létě 2004 s kamarádkou M. P. a se S. E.. Zde měla poprvé kontakt s obžalovanou P., která jí sdělila, že svědkyně by mohla být obžalovaným D. „odháčkována“, avšak opět bez uvedení podrobností o samotném aktu. Během týdne na semináři svědkyně poznala i obžalovaného D., který působil charismaticky a

důvěryhodně. Vykládal filozofické pravdy o životní energii, osvícení a podobně. Svědkyně uvedla, že byla vybrána jednou z lektorek k osobní konzultaci s obžalovaným, která proběhla ve dvou, kde ji obžalovaný D. vyzval, aby položila ruce na své čakry s důrazem na první čakru, která je v rozkroku, přitom se jí dotýkal rukama s odůvodněním, že je třeba rozproudit energii. Na závěr konzultace dostala křišťál, který měl čistit. O „odháčkování“ nepadlo ani slovo. Dva nebo tři dny na to večer měly tantrickou meditaci, která se týkala pouze žen a dívek, kde byla přítomna obžalovaná P. a lektorky, včetně S. E., které s nimi procvičovaly dýchání metodou „flétny a růže“. Bylo jich tam asi 15 dívek. Byly vyzvány, aby se vysvlékly do spodního prádla, lehly si na karimatku na zem. Celý tématický večer vedla obžalovaná P.. Změna nastala v momentě, kdy byly určeny dvojice, ke svědkyni přišla dívka jménem L., byly vyzvány, aby zavřely oči a neotvíraly je. V místnosti hořely pouze svíčky, hrála hudba, L. se svědkyně dotýkala v rozkroku a svědkyně měla podle instrukcí pokračovat ve cvičení dýchání a mít zavřené oči. Najednou svědkyně ucítila, že jí někdo stáhl kalhotky a vnikl do ní. Má za to, že to byl mužský pohlavní úd a vnikl do její pochvy. Pro svědkyni to bylo bolestivé a hlasově se projevila, neboť jí to bylo nepříjemné. Možná i vykřikla. Mužský hlas, ve kterém poznala obžalovaného D., jí řekl ať je zticha a uvolní se. Po chvíli bylo po všem, svědkyně zopakovala, že to vše spočívalo v tom, že obžalovaný jí zaklekl mezi nohy, udělal, co potřeboval, okřikl jí, aby nebyla hlasitá a poté odešel. Svědkyně uvedla, že byla velmi otřesená, nemohla pozorovat okolí, sledovat děj. Popsala, že před samotným vniknutím pohlavního údu obžalovaného D. do jejího těla nevnímala jeho přítomnost v místnosti. Poznala ho však bezpečně podle hlasu. Rovněž L. jí později řekla, že tím na ní obžalovaný provedl „odháčkování“. Nesměla však o tom s nikým mluvit. Svědkyně A. uvedla, že byla otřesena, nemohla pochopit, co se stalo, nevěděla, jak se má chovat. O všem mluvila s kamarádkou M., která byla také přítomna na meditaci, která jí řekla, že ta má „odháčkování“ za sebou již nějakou dobu, takže ten večer se jí to netýkalo. Ani ona jí však dopředu neřekla, v čem metoda spočívá, přestože to byla její dobrá kamarádka. Svědkyně uvedla, že opravdu netušila, že „odháčkování“ mělo spočívat v pohlavním styku. O žádném energetickém proudění se v té situaci nedalo mluvit. Rozhodně jí nebylo lépe, ba naopak. Nikdo jí nic nevyšvětloval, jako by se nic nestalo. Při nácvičku uvedeného dýchání měla brnění rukou, nohou a křeče. Šlo o stav, kdy nemohla ničím hýbat, zůstávala jakoby v křeči. V Odrlicích to bylo mnohem horší. Nastoupilo u ní brnění, necitlivost rukou, nohou, v podstatě křečovitě postavení, ze kterého se nedalo dostat. Instrukce v dýchání jim dávala obžalovaná P.. Po tzv. „odháčkování“ svědkyni trvalo docela dlouho, než se z tohoto stavu dostala. L. jí instruovala, jak má správně dýchat, aby se zahřála a dostala se z toho. U svědkyně to postupně odeznělo, ale přetrvávala u ní slabost. Obžalovanému se nemohla bránit v okamžiku, kdy do ní pronikal pohlavním údem, neboť to bylo rychle. Byl to šok a měla na ni vliv i popsaná slabost, kdy nebyla schopna se jakkoliv bránit. Na žádnou obranu neměla prostor. K organizaci semináře v Odrlicích, svědkyně uvedla, že účastnice semináře byly omezeny v jídle, měly jen kaše, suchary, instantní polévky, bylinkové čaje a vodu, neměly možnost se stýkat s venkovním okolím. K dotazům ohledně pohlavního styku s obžalovaným D. uvedla, že u ní provedl dvakrát nebo třikrát velmi rychlé kopulační pohyby, nestihla mu dát najevo, aby toho zanechal, stihla pouze vykřiknout. Později měla psychické problémy, nemohla se s tím, co se stalo, smířit, nedovedla pochopit, že jí nikdo nevaroval, neboť kdyby dopředu věděla nebo tušila, že „odháčkování“ spočívá v pohlavním styku s obžalovaným D., nikdy by na to nepřistoupila. Svědkyně byla slyšena v přípravném řízení v roce 2012, t.j. osm let poté, co absolvovala tzv. „odháčkování“, kdy uvedla, že postupně se jí podařilo tento pro ni negativní zážitek vytěsnit, ale vzhledem k tomu, že o něm znovu vypovídá, všechno se jí vrací, je to pro ni náročné. Projevila zájem znovu již nevypovídat a k věci se nevracet.

Ke skutku pod bodem 2) obžaloby svědkyně P. K., dříve C., v přípravném řízení uvedla, že s obžalovanými se seznámila prostřednictvím své kamarádky H. P. v průběhu roku 2004, kdy se na přelomu srpna či září účastnila semináře v Odrlicích v Beskydech, který organizovala duchovní škola Poetrie. Na tomto semináři obžalovaná P. propagovala osobnost, nadpřirozené schopnosti

obžalovaného D.. Oba jim sdělili teorii tzv. „odháčkování“, která spočívala v tom, že u žen údajně po sexuálních stycích s partnerem dochází ke vzniku háčků, které po dosažení určitého počtu zamezí schopnosti ženy dále milovat. Jedinou možnou cestou, jak se háčků zbavit, je „odháčkování“, které může provést obžalovaný D., což propagovala zejména obžalovaná P.. „Odháčkování“ bylo prezentováno jako energeticky náročný proces, ke kterému se přistupuje jen ve výjimečných případech. Na seminářích, které se týkaly „odháčkování“, docházelo k výběru spíše mladších žen. Lekce probíhaly celý den i část noci. Byl doporučený půst jen o vodě. V noci probíhaly další meditace a dechová cvičení. Dle svědkyně, která je lékařkou neurologie, docházelo k uvádění účastníků do tzv. holotropního dýchání, ale bez toho, aniž by bylo dopředu objasněno, o co půjde. Vše bylo prezentováno tak, že jde o psychickou pomoc ze strany obžalovaných ve vztahu k „zaháčkováným“ ženám. Svědkyně popsala svůj prožitek tak, že prostřednictvím hyperventilace se dostala do stavu holotropního dýchání, které nikdy předtím neprovozovala, nikdo ji neupozornil na možné následky. V důsledku holotropního dýchání u ní došlo ke změně kvality vědomí, prodělaly u ní rovněž celotělové křeče. V případě jedné lekce byly instruovány k takovému dýchání obžalovanou P., bylo jim sděleno, že mají mít zavřené oči, přičemž svědkyně vnímala fyzickou blízkost obžalovaného D., který jí manipuloval s končetinami, promáčkával jí podbřišek a pak cítila tlaky v oblasti genitálií. Pociťovala vaginální kontakt. Svědkyně uvedla, že byla ve stavu křečí končetin, nedokázala si racionálně strážlivě uvědomit, co se s ní děje. Pamatuje si na sundávání spodního prádla. Obžalovanou P. bylo sdělováno, že si ženy měly vyndat i tampony. Dle svědkyně mohlo trvat asi hodinu, než procitla. Byla fyzicky ve stavu vyčerpání, strašné únavy, zpcená, psychicky emotivně fragilní, nespává. Bylo to dost nepříjemné, byla ráda, že mohla otevřít oči. Ležela na zemi v tričku a kalhotkách. Vedle svědkyně ležely krystaly a svědkyně si myslela, že těmito krystaly jí léčil obžalovaný, že jí je zasunul do vagíny. Ani v duchu si nepomyslela, že by do ní zasunul pohlavní úd. Až po několika týdnech jí řekla obžalovaná P., že se svědkyni měl obžalovaný D. pohlavní styk. Po tomto sdělení z toho byla svědkyně v šoku. Měla pocit studu, měla strach z nákazy, protože současně jí bylo sděleno, že takto obžalovaný „přeléčil“ další vybrané účastnice akce. Svědkyně uvedla, že obžalovaní z ní chtěli udělat lektorku, proto se s nimi viděla na podzim roku 2007 ve Zlíně v domě jiné lektorky jménem M. s příjmením na „Ž“, kteří bydleli ve Zlíně. Při setkáních jí obžalovaný žádal o aplikaci cestovních vakcín před cestou do zahraničí, kde trávil většinu času. To mu svědkyně poskytla. Později obžalovaný D. vyprodukoval o svědkyni nepravdivý hanlivý článek, ve kterém šířil nepravdu o tom, že měla zabít pacienta. Došlo k šíření poplašné zprávy prostřednictvím letáku po XXXX, kde byla svědkyně zaměstnaná jako lékařka v nemocnici na oddělení neurologie. Svědkyně má za to, že takto obžalovaní, respektive obžalovaný D., jednal s úmyslem jí poškodit, neboť nadále odmítla participovat na akcích jejich školy. Nechtěla shánět účastnice do školy, zejména mladé krásné dívky, které se jako jediné měly účastnit setkání s obžalovaným D., neboť v té době věděla o fyzickém násilí, které bylo páčáno na některých lektorkách ze strany obou obžalovaných. Napadenými měly být H. P., L. K. a S. K.. Měly být bity prodlužovacím kabelem, měly po nich být házeny nějaké předměty. Z tohoto důvodu svědkyně odmítla se školou a obžalovanými dále spolupracovat. Svědkyně uvedla, že obžalovaný D. ostatní lektorky časem stimuloval k tomu, aby zanechaly své profese a plně se věnovaly práci pro školu Poetrie, neboť z této činnosti byl živ. Naproti tomu, pokud jde o samotnou svědkyni K., tu nabádal oproti ostatním, aby povolání nadále praktikovala. Svědkyně má za to, že to bylo opět z prospěchářských důvodů. Svědkyně uvedla, že při jejím odchodu ze školy nabádala řadu lidí, aby si dávali pozor, zvážili účast na akcích školy Poetrie a v důsledku toho došlo k odlivu některých studentek a právě na to vznikla negativní reakce ze strany obžalovaných a v závěru z toho vyplynul i ten pomlouvačný článek a letáky. Pokud byla svědkyně dotazována, kdo byl přítomen procesu jejího „odháčkování“, pak uvedla, že v oné místnosti nepochybně v pozici lektorky byla její kamarádka H. P., která jí ale nesdělila, v čem tato metoda spočívá, měla zákaz o tom komunikovat. Pak mezi nimi vznikla bariéra, nechtěly se k Poetrii vracet. Chtěly na všechno zapomenout. Až průběhem času se jí H. P. doznamenala, že byla u „odháčkování“ svědkyně a viděla to, že ze strany obžalovaného D. šlo o

sexuální akt. Svědkyně má za to, že P. cítila pocit viny. „Odháčkování“ svědkyně mohla vidět i L. L., ale to neví svědkyně jistě.

Podrobněji se pak svědkyně K. vyjádřila i ke skutku pod bodem 9) obžaloby, kdy uvedla, že asi v době od 4. 4. 2009 do 6. 4. 2009 v XXXX, tedy v místě jejího tehdejšího zaměstnání, byly roznášeny letáky formou, že byly dávány za stěrače aut a to v době, kdy svědkyně měla dovolenou. O všem jí informovali kolegové, kteří letáky viděli, které byly vyvěšeny i na veřejné nástěnce na sídlištích, na sloupech veřejného osvětlení u vlakového nádraží a podobně. Obsahem letáků bylo lživé tvrzení, které napadalo svědkyni a především její práci lékařky, kde bylo uváděno, že měla záměrně zabít pacienta. O celé situaci se dozvěděli i nadřízení, podřízení, svědkyně byla dotazována na to, co to má znamenat, o koho se jedná, opakovaně musela celou situaci vysvětlovat. Na popud ředitele a primáře musela vyhledat a předložit veškerou zdravotní dokumentaci všech případů a pacientů, kteří zemřeli v její péči. Nebylo však nalezeno žádné pochybení. Pacienti se však dotazovali kolegů, zda je pravda, že je lékařkou, která zabíjí pacienty, a výrazně to uškodilo její dobré pověsti a znamenalo to pro ni velmi značně psychický nátlak. Svědkyně uvedla, že letáky včetně článku pomlouvačného na internetu zpracoval obžalovaný D., neboť přímo v letáku je uveden odkaz na webové stránky Poetrie a v letáku je přímo uvedeno, aby údajně poškození kontaktovali obžalovaného D. nebo obžalovanou P. nebo webové stránky Poetrie, na kterých je vyvěšeno pod článkem „Doznání“ zcela identické znění letáku a stránky jsou registrovány na obžalovaného D.. Svědkyně uvedla, že se bránila i prostřednictvím soudu v občanskoprávním řízení u Krajského soudu v Brně, kam podala žalobu na ochranu osobnosti a dále podala trestní oznámení na šíření poplašné zprávy a pomluvu.

Dle pokynu odvolacího soudu měl soud zvážit osobní výslech svědkyně K., která se ve své výpovědi v přípravném řízení nevyjádřila jednoznačně, zda na ní obžalovaný D. vykonal soulož zneužívaje její bezbrannosti. Odvolací soud zmínil, že chápe, že situace, kterou svědkyně prožila, je pro ni traumatizující, ovšem na druhé straně nebyly provedeny důkazy, které by dostatečně přesvědčivě svědčily pro závěr, že svědkyně byla obžalovaným D. znásilněna formou dokonané soulože za situace, kdy zneužil její bezbrannosti. Dle pokynu odvolacího soudu se soud dotázal soudních znalců prof. MUDr. Weisse a MUDr. Gayové, kteří ve věci již byli příbráni jako znalci a zpracovali znalecké posudky, zda je výslech svědkyně K. před soudem možný, či zda je vyloučen pro riziko sekundární viktimizace. Znalci před soudem uvedli, že aktuálně vyšetřili svědkyni K. a současným vyšetřením byly potvrzeny závěry původního znaleckého posudku z roku 2013. Znalec prof. MUDr. Weiss uvedl, že diagnosticky u svědkyně uzavřeli přetrvávající změnu osobnosti po katastrofické zkušenosti. Porucha je přítomna více jak dva roky. Následovala po expozici katastrofické zkušenosti. Tato je charakterizována nepřátelským nebo nedůvěřivým postojem k světu, sociální zdrženlivostí, pocity prázdnoty a beznaděje, chronickým pocitem bytí na okraji, trvalým ohrožením. Tomu předcházela posttraumatická porucha. Znalce MUDr. Gayová uvedla, že v průběhu znaleckého vyšetření byla svědkyně správně orientovaná, psychomotoricky stažená. Nejistili poruchy vnímání. Nejistili přítomnost známek patologického poškození základních psychických funkcí – percepce, paměť, myšlení, pozornost. Vyšetřením bylo zjištěno rozsáhlé postižení sociální oblasti z důvodu poruch sebehodnocení, pocitů viny, poruchy spánku, zjevné příznaky přetrvávající posttraumatické stresové poruchy přecházející zvolna do trvalých změn osobnosti po katastrofické zkušenosti. V premorbidní osobnosti ne zjistili žádné psychopatologické fenomény. MAS vyšetření se závěrem vysoký skóre svědčí o výrazně zvýšené hladině úzkosti, patogmaticky přecházející do pásma depresivity. Znalci vyšetření uzavřeli diagnosticky F 62.0 – přetrvávající změna osobnosti po katastrofické události. Znalci na základě vlastního současného psychiatrického a psychologického vyšetření jmenované nedoporučili účast a výslech svědkyně K. u hlavního líčení.

S ohledem na jednoznačné závěry znalců soud upustil od výslechu svědkyně K. v hlavním líčení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Renáta Koutná

Svědčce L. Ch. ke skutku pod bodem 2) odsuzující výrokové části rozsudku uvedla, že jí odjakživa zájímaly horoskopy, proto se přes inzerát dostavila na přednášku L. L., která jí pak nabídla účast na víkendových seminářích v rámci Poetrie. Svědkyně uvedla, že snad někdy na podzim roku 2004 se účastnila týdenního semináře v Odrlicích, kterého se účastnilo asi 30 mladších dívek, protože zde nebyly zvány starší ženy. Byly rozděleny na studentky a ženy do 26 let, starší ženy tam nebyly. Na semináři panoval zvláštní režim, nemohly mít vlastní jídlo, vozili jim obložené bagety, na pití měly obyčejnou vodu. Úvodního semináře se účastnilo asi 60 žen. Byla zde obžalovaná P., která sdělila, že když budou mít štěstí, dostaví se i obžalovaný D., což se i stalo, a ten některým dívkám řekl, že musí seminář opustit, aniž by sdělil jakékoliv důvody. K průběhu semináře svědkyně uvedla, že se chodilo spát hodinu po půlnoci, někdy i později, když se protáhla výuka. Budiček byl kolem šesté ráno. Každá účastnice měla jeden a půl litru vody na den, jedly bagety. Probíhaly semináře jógy, astrologie a podobně. Svědkyně si vybavila jednu nepříjemnou událost, kdy při výuce jedné lektorek, kdy si měly představit svoji smrt, jedna z účastnic meditaci nezvládla a dostala záchvat podobný epileptickému. Někdy ke konci jednoho dne se jí obžalovaná P. ptala na vztahy, bylo to už pozdě večer, neboť byly hodně unavené. Ptala se, jestli jí funguje sex, jestli by chtěly něco vylepšit. Ptala se jí, kolik měly mužů, sexuálních partnerů a v podstatě jí sdělovala, že když se nějaká žena vyspí s mužem, že muž se do ženy zaháčkuje a může s ní manipulovat a je možné provést rituál „odháčkování“, že je to velmi jednoduché, že si to mají rozmyslet, ale nic bližšího k tomu neřekla. Jednou večer se sešlo asi pět dívek s obžalovanou a s dvěma asistentkami, kdy obžalovaná řekla, že „odháčkování“ může provést pouze muž a to obžalovaný D., že k tomu patří i speciální dýchání, kdy je učila dýchat nosem, zatáhnout pánevní dno, které se mělo uvolnit, že jde o tantrické dýchání. Takto dýchaly asi 20 minut. Svědkyně Ch. uvedla, že se jí z toho točila hlava a byla mimo. Na to jí obžalovaná P. řekla, že se mají připravit na „odháčkování“, mají jít do sprchy, aby měly čistou energii a za hodinu se měly sejít. Opět jí neřekla, v čem má „odháčkování“ spočívat. Svědkyně očekávala speciální rituál, nějaké očistění. Svědkyně uvedla, že při dotazech se hodně hrálo s naivitou, neboť od nich zjišťovali, jestli má holka nějaký problém, pak na problém našli řešení a tak s lidmi manipulovali. Svědkyně uvedla, že se za hodinu se sešly, měly na sobě mít jen tričko a kalhotky, jak je instruovala obžalovaná P.. V místnosti, respektive v malé chatičce, se sešlo čtyři nebo pět dívek, dvě instruktorky a obžalovaná P.. Dívky ležely na karimatkách vedle sebe ve vzdálenosti 20 až 30 cm, obžalovaná P. je instruovala, že si mají lehnout na záda, pustila ezoterickou hudbu a začala s nimi opět dýchat 15 až 20 minut. Svědkyně uvedla, že celý den byl hektický, únavný, padaly na ústa, v důsledku dýchání se jí motala hlava, jakoby se jí rozostřilo vědomí. Podle pokynu obžalované P. jí asistentky pod pupík namazaly nějakou mast a dělaly jí masáž podbříšku. Člověk se nedovedl orientovat, až v tu dobu obžalovaná P. řekla, že „odháčkování“ dělá muž a že jde v podstatě o polibek, že se penis přiloží na poštěváček a to je celé „odháčkování“ a konec rituálu. Svědkyně si řekla, že pokud jde pouze o to, tak že to podstoupí, ale byla v takovém stavu, že stejně nemohla nic udělat, byla v takovém polospánku v meditačním stavu, kdy nemohla dělat vůbec nic, jako že kdyby jí byla zima, nemohla by vstát a třeba zavřít okno. Byla tak unavená, že už na to neměla sílu. Najednou se objevil obžalovaný D. a místo toho, aby pouze přiložil penis, tak ho svědkyni zasunul do vagíny a uvnitř u ní udělal dva kopulační pohyby, kdy svědkyni se vybavil útržek z dětství, jak nad ní stál muž, ze kterého měla strach. Obžalovaný pak pokračoval dál, šel k jiné dívce. Když vše skončilo, všechny se pomalu posadily, měly odcházet, obžalovaná P. jí řekla na kolik procent se „odháčkování“ povedlo. Svědkyni Ch. bylo sděleno, že by měla jít ještě jednou nebo dvakrát. Svědkyně uvedla, že jak ona, tak další dívky z toho byly vyřízené, cítila se podvedená, měla vztek sama na sebe, že se nebránila, chtěla odejít, neboť v té době měla přítele a měla výčitky svědomí. Druhý den se bavila s ostatními dívkami, co byly na „odháčkování“, a všechny byly v šoku, našťvané. Svědkyně doplnila, že během „odháčkování“ obžalovaný nepoužil kondom, mohl přenést nějakou pohlavní chorobu, ani se neumyl a z jedné dívky přecházel na druhou bez umytí. Tři měsíce žila svědkyně

ve strachu, jestli by nemohla mít virus HIV, kdy si nechala vyšetřit krev, ale to se nepotvrdilo. Svědkyně uvedla, že k dotazům před „odháčkováním“ sdělila, že měla sexuální partnery, měla problémy s orgasmem, tak si myslela, že „odháčkování“ by tento problém mohlo vyřešit. Sama se postupně s tím co prožila, vyrovnala, takže nemusela vyhledat odbornou psychologickou pomoc. Pokud by nedošlo k vyšetřování, tento negativní zážitek by zůstal někde v pozadí. Svědkyně k dotazům doplnila, že má za to, že asistentky jí dráždily poštváček krouživou masáží, k tomu je instruovala obžalovaná P.. Po příchodu, když si lehly na karimatky, si sundala kalhotky, což dělala rovněž na pokyn obžalované P.. Během procesu „odháčkování“ se asistentky staraly o dívky, obžalovaná P. seděla a dávala instrukce, slyšely jí, občas se došla podívat. Všechno mohlo trvat tak 15 až 20 minut. K dotazu uvedla, že neví, zda dveře srubu byly otevřené, poté, co jim obžalovaná sdělila, v čem spočívá „odháčkování“, tj. pouze dotknutí se penisem poštváčku, mohly z místnosti odejít, ale nikdo jim to nenabídl.

Ke skutku pod bodem 4) obžaloby svědkyně M. T., t. č. S. L. uvedla, že v Hradci Králové začala chodit na jógu, kterou vedla učitelka ze Zlína. Pak s ní jezdily na různé semináře. Svědkyně dostala na seminář s mistrem J. (obžalovaný D.), mohlo to být 8 až 9 let zpátky, akce byly v letech 2004, 2005, konaly se každý měsíc buď v Odrlicích, nebo na Horní Bečvě, pak byly semináře v Praze, v Olomouci, ve Zlíně. Časově to nedovedla svědkyně blíže zařadit s tím, že jí vše splývá, nedovede to specifikovat. Semináře si byly podobné. Režim na seminářích byl přísný, ráno se vstávalo ve čtyři nebo v pět, začala se cvičit jóga nebo meditace, jídla moc nebylo, dostávaly stravenky na den, dostávaly jenom nějaké kaše, nějaké polívky. Bylo to náročné i fyzicky. Svědkyně uvedla, že na seminářích i zkolabovala, neboť už neměla sílu. Pokud jde o ubytování, účastnice seminářů spaly na zemi v místnostech na statku, případně na takových pryčnách. V Odrlicích nebyla žádná sprcha, zařízení bylo takové skautské. Pokud jde o obžalovanou P., tak ta byla ředitelkou, organizátorkou, všechno řídila, byla pravou rukou obžalovaného D.. Obžalovaná P. vyučovala práci s tělem, s energií, jak rozproutit sexuální energii u ženy. Bylo to spojeno i s tancem a masáží a speciálním dýcháním, které bylo nazýváno „růže“, kdy se dýchalo do břicha, zvedala se pánev a dýchání pak přecházelo do holotropního. Bylo jí nepříjemné, když nácvik probíhal ve dvojicích, když se jí dotýkal člověk, kterého neznala. K semináři na Horní Bečvě svědkyně uvedla, že první tři dny nedostaly vůbec najíst, proto byla vyčerpaná, pak jim sebrali i vodu, nedostaly napít, bydlely v chatkách. Obžalovaný D. bydlel v takovém malém domečku nahoře. Svědkyně si vybavila, že vždy tam na chvíli zmizela nějaká dívčina a pak přišla s takovým divným výrazem v očích. Neví, co se tam dělo, až z médií se dozvěděla, že se tam dělo nějaké násilí „odháčkování“. Svědkyně uvedla, že jednou večer si jí včetně dalších devíti děvčat zavolali do chatičky obžalovaného, kde se jich dotazovali, jak chtějí řešit ty problémy. Svědkyně obžalovanému D. nejdřív řekla, že je řešit nechce, tak se na ni obžalovaný naštvál a vyhodil ji. Svědkyně k tomu uvedla, že to v podstatě pro ni bylo štěstí. Později si jí však obžalovaný vybral s dalšími děvčaty, možná že ji vybrala obžalovaná P., a s dalšími asi 20 děvčaty je převezli auty do Odrlic na statek. Po cestě jim nakoupili rohlíky. Na pití dostaly nějaký čaj. Všechno vedla obžalovaná P.. Měly se vytvořit dvojice, svědkyně byla ležící, s ní byla nějaká J., která jí pomáhala s cvičením „růže“, kdy měly dýchat do břicha a dělat pohyby pánve. Svědkyně uvedla, že neví, jestli to bylo způsobeno únavou, nedostatkem jídla, nebo tím, že vedle ní některé dívky křičely nebo řvaly, ale vybavuje si, že s sebou házela ze strany na stranu, vybavila si, že obžalovaná P. tam pustila hodně nahlas hudbu a dala tam vonné tyčinky. Svědkyně si vybavila, že šla na záchod, její kolegyně jí podpírala, neboť byla velmi slabá. Ráno měla rozhovor s obžalovanou P., která jí oznámila, že svědkyně byla „odháčkována“ a neřekla jí, co to mělo znamenat. Svědkyně vůbec nevěděla, že ji měl obžalovaný znásilnit. To se dozvěděla opravdu až za tři roky, když všechno vyšlo najevo. V Poetrii později skončila, neboť už ji nebavilo poslouchat, byť se postupně stala lektorkou a začala učit v Trutnově, ale obžalovaná P. rozhodla, že by svědkyně měla učit v Chrudimi a v Hradci, což svědkyně odmítla. I přednášky ji přestávaly bavit. Už se tam necítila tak, jako dřív, už tam byly vlastně polonahé holky, nerozuměla tomu, už tam nebylo to

duchovno, bylo jí ze všeho špatně i fyzicky. Svědkyně uvedla, že měla problémy se zdravotním stavem, musela řešit příjem jídla. Pokud měla jít na vyšetření střev na kolonoskopii nebo třeba jen na injekci, kde by jí umrtvili, začala strašně vyvádět, což vlastně u ní začalo po tom „odháčkování“. Měla za to, že nemá svůj stav pod kontrolou. Například u zubařky dvě hodiny brečela, když jí musela umrtvit zub před vytržením, neboť nechtěla být nijak omámena. Chtěla mít vždycky vše pod kontrolou. Jednou ráno měla panický záchvat, že se jí začala motat hlava, měla bušení srdce, už si chtěla vzít nože a všechno skončit. Má za to, že to bylo v souvislosti s tím, že měla jít na tu kolonoskopii. Chtěla z toho uniknout. Po tomto záchvatu poprosila kamarádku o pomoc a ta ji odvezla na psychiatrii, kde si ji nechali. Byla hospitalizována na podzim roku 2009 po dobu šesti týdnů, kdy jí diagnostikovali agorafobii a atypickou mentální anorexii. Poté docházela k psychiatrovi. V době výslechů už lékaře nenavštěvuje, ale problémy má pořád. K průběhům seminářů doplnila, že musely odevzdávat telefony, aby se nenapojovaly na své nejbližší, nesměly ani ven, byly zavřené na statku. Pokud byla dotázána, kdo určoval dívky pro semináře, svědkyně uvedla, že je vybírala obžalovaná P. a také lektorky. Konkrétně jmenovala J. B. a ta jí právě sdělila, že na svědkyni v Odrlicích seděl J. (obžalovaný D.), což svědkyně vůbec nevěděla. B. tam byla jako přísedící u některé z dívek. Dvojice určovala obžalovaná P., která dala i pokyn k tomu, aby si sundaly kalhoty a lehly si vedle sebe. Přísedící jí pak stimulovala na čákrě. Svědkyně prováděla cvičení „flétna“ na pokyn obžalované P.. Vůbec nemá představu, po jaké době u ní nastal stav, který popisovala, nemá představu, jestli pět minut, půl hodiny, skutečně to nedovede odhadnout. Do hlavy jí šel takový tlak, nápor, blíže to nebyla schopna popsat. Uvedla, že jí rozhodně šlo ve škole o duchovno a ne o nějaké háčky. Pokud by věděla, že proces „odháčkování“ spočívá v pohlavním styku s obžalovaným D., určitě by ho vědomě nepodstoupila. Poté, když se dozvěděla, že byla „odháčkována“, t.j. že na ní obžalovaný D. vykonal pohlavní styk, svědkyně uvedla, že byla zraněná, naštvaná, cítila se pošpiněná, zneužitá.

Obdobně jako u svědkyně K. měl soud z pokynu odvolacího soudu snahu u soudních znalců zjistit, zda je svědkyně schopna osobně vypovídat před soudem. Znalci ke svědkyni L. uvedli, že ji kontaktovali telefonicky, svědkyně vyšetření odmítla s tím, že není psychicky schopná se vyšetření zúčastnit. Dodala, že není schopna ani účasti u hlavního líčení. Znalec prof. MUDr. Weiss uvedl, že by bylo neprofesionální vyšetřovat svědkyni po telefonu, proto se nemůže k jejímu současnému duševnímu stavu vyjádřit. Znalec uvedl, že na svědkyni L. zpracovali jeden původní znalecký posudek. Znalkyně MUDr. Gayová uvedla, že ji prof. MUDr. Weiss sdělil, že svědkyně L. nebude znovu vyšetřena, protože nemůže vycházet z domu. Znalkyni se to spojilo s diagnózou agorafobie, tj. svědkyně není schopná vycházet z domu, není schopna cestovat.

Vzhledem ke shora uvedenému soud upustil od výslechu svědkyně S. L. v hlavním líčení.

Svědkyně K. B. ke skutku pod bodem 3) výrokové odsuzující části rozsudku uvedla, že s Poetříí se seznámila prostřednictvím bývalého přítele v roce 2005, když byla studentkou čtvrtého ročníku magisterského studia na Univerzitě Palackého v Olomouci. Škola Poetrie pořádala víkendové pobyty odděleny pro muže a ženy. Dle přesvědčení přítele se účastnila víkendového kurzu ve Zlíně v Malenovicích, což byla příprava na týdenní kurz, který byl v létě 2005 v Beskydech. Na školení ve Zlíně byli v rodinném domku na okraji Zlína, který patřil M. a jejímu manželovi. Většina dívek, které se účastnily akcí, byla výrazně pěkná, včetně školitelek. Zde se poprvé setkala s P., který učil na Univerzitě v Olomouci, přednášel erudovaně jako na vysoké škole. Pokud jde o jídlo, bylo všechno v pohodě, měli dostatek jídla, mohli mít i vlastní jídlo. Na semináři v Malenovicích se svědkyně seznámila i s obžalovanou B. P., která tam působila organizačně. Svědkyně k její osobě uvedla, že její vzhled ji překvapil, neřekla by do ní, že může dělat duchovno, stála nohama pevně na zemi, byla normální, věcná, organizátorka nebo majitelka školy. Obžalovaný D. v Malenovicích nebyl přítomen, mluvilo se o něm jako o G. J., nejlepším, nejvíce ezoterickým a nejosvícenějším člověku na světě. Po absolvování tohoto kurzu

v Malenovicích se svědkyně cítila spokojená. K ceně těchto kurzů uvedla, že se jí zdála cena docela vysoká, proto se odmítla účastnit týdenního kurzu, načež jí bylo nabídnuto, že může zaplatit jen 2.000 Kč. Následně svědkyně zjistila, když se bavila s ostatními dívkami, že každá platila hotově jinou cenu a o platbě nedostala žádné potvrzení. Svědkyně si nevybavila, komu peníze platila ona. Následně se vyjádřila k týdennímu kurzu v Bečvách, který se uskutečnil v srpnu, kde byly dva osamocené dřevěné sruby, jakoby nedostavěné a jeden dřevěný domek uprostřed. Ve srubech nebyla voda ani toalety, účastnice kurzu se proto chodily umývat do potoka. Byly rozděleny na dvě skupiny podle věku. Mladší ve věku 16 až 19 let, starší do 25 let, kam patřila i svědkyně, neboť jí bylo 24 let. Starší účastnice zde již nebyly. Obžalovaný D. tam dojel s obžalovanou P.. Svědkyně se s ním setkala až poslední večer. Pokud jde o tento kurz, tak si s sebou nesměly vzít žádné svoje jídlo a pití. Svědkyně si přesto vzala nějaká jablka a tatranky. Měly spát dohromady ve srubu, ale svědkyně se nechtěla mačkat, chtěla spát venku, ale byl z toho problém. Nechtěli ji nechat spát venku, nakonec si to prosadila. Druhý den jim rozdali lístečky, za které si mohly koupit buď vodu, nebo jídlo a nakonec to dopadlo tak, že podle počtu lístečků, pokud člověk chtěl mít jídlo, tak mu zbylo pouze na litr vody a protože bylo horko, tak litr vody nestačil. Svědkyně to řešila tak, že si buď koupila dva litry vody a byla bez jídla, nebo si koupila jídlo a pila vodu z potoka. To jí ale přišlo divné. Bylo jí to vysvětleno tak, že když budou mít málo potravy, vody a spánku, že se jim více otevře duchovní vnímání. Pokud jde o zmíněné jídlo na lístky, byly to instantní polévky zalité horkou vodou, možná nějaký rohlík, tedy jídlo energeticky výživově hodně slabé. Protože to svědkyni všechno přišlo divné, chtěla hned druhý den odjet. Myslela si, že bude všechno v pořádku, že jí vrátí peníze a normálně odjede, ale bylo jí řečeno, že nemůže nikam odjet a bylo to dost přesvědčovací. Svědkyně doplnila, že u sebe nesměly mít mobilní telefony, aby nebyly s nikým v kontaktu. Nesměly jít ani mimo areál. Spaly pět až šest hodin denně. Ráno za svítání je budili, chodilo se spát v jednu ráno, někdy i ve dvě a takto probíhal každý den. Pak začalo být škaredé počasí, ochladilo se a musely být zavřené vevnitř. Asi dva dny před koncem semináře přijela nějaká žena, která začala mluvit o sexuálním vztahu dvou lidí, což svědkyně nijak moc nepochopila. Přednáška byla nic neříkající. Pak začaly cvičit. Soustředily se na první čakry, což je oblast pánve a podbřišku. Šlo o takové kroucení. Měly si představovat růži podle toho, jak se dýchá, s nádechem se květ otvírá a s výdechem zavírá. Svědkyně uvedla, že se snažila s přednášejícími bavit o tématech, které ji zajímaly, třeba o vegetariánství, ale všichni jí odpovídali stejným způsobem, užívali fráze a naučená klisé, a to už si začala myslet, že to není v pořádku, že to zavání sektou a výplachem mozků. O tom se svědkyně bavila s J. A. a s R. ze Zlína, venku za zídou, když zjistily, že za zídou sedí M., která je poslouchá. Svědkyně pak začala mít pocit, že je jakoby začaly víc hlídat, že je kontrolovaly, že se na ně více zaměřovaly a to takovým způsobem, že byly hodně L., víc se jich ptaly, lichotily a podobně. Pak přednášela tantru obžalovaná P., která vše organizovala, měla přednášky, když se najednou zjevil obžalovaný D., kdy obecně panovala nálada posvátné úcty, nadšení, že je možné ho vidět. On si sedl doprostřed na takový špalek, vedle sebe měl obžalovanou P. jako psíka a zval si k sobě jednotlivé dívky, které psychicky totálně rozsekal, hodně z nich od něho odcházelo s brekem, ale myslely si, že jim pomohl. Všichni obžalovanému hrozně poklonkovali, byli úslužní. Obžalovaný na svědkyni působil jako hejsek, frajer a rozhodně na ni nepůsobil jako G. a v jeho schopnosti nevěřila, proto ani netoužila k němu jít. Pak obžalovaná P. mezi nimi vybrala skupinku pěti dívek, které vzala do místnosti pod střechou, kde jim poprvé řekla o „odháčkování“. Vysvětlila to tak, že každý sexuální partner udělá do ženy energetický háček, který z ní pak saje energii a že na ní parazituje. Že mají velké štěstí, že je přítomen G. J., jediný zasvěcenec na světě, který je schopen „odháčkování“ udělat. Svědkyně uvedla, že ji rozhodně nenapadlo, že by se mělo jednat o nějakou sexuální záležitost a už vůbec ne, že by mělo jít o sexuální styk. Měla představu nějaké meditace. Svědkyně uvedla, že jich bylo pět plus obžalovaná P. a další dvě lektorky. Pokud jde o obžalovaného, pak si uvědomila, že vlastně v té chatě byl, ale v patře a že tam celou dobu čekal. Obžalovaná P. s jednou z lektorek jménem M. začaly připravovat rituál. Obžalovaná jim dávala pokyny. Měly si svléknout kalhoty a být jen

v kalhotkách a triku a ležet s rukama podél těla. Pak obžalovaná P. řídila meditaci, nějaké dýchání. Svědkyně uvedla, že možná po pěti, deseti minutách zjistila, že se nemůže fyzicky vůbec pohnout. Padla do jakéhosi limbu, chtělo se jí čurat, ale zjistila, že to nejde. Nebyla schopna se vůbec pohnout, jakoby dostala nějaké anestetikum, ale mysl jí fungovala. Ležela jako dřevo, měla dřevěné nohy, nešlo jí ani mluvit. V tu dobu k ní přistoupila lektorka M., která se jí začala dotýkat a stimulovala ji na prsou a v rozkroku. V tu chvíli přišel obžalovaný a začal u té nejmladší dívky. Svědkyně nevěděla, co se děje, nic neviděla, pak obžalovaný přišel k další dívce, která ležela vedle svědkyně. To už svědkyně obžalovaného viděla, měl něco oblečeného, snad jen triko, jinak byl nahatý. Viděla, že má ztopořený penis, že ho má dost veliký a že do dívky vedle ní vstoupil. Viděla sexuální styk. Dívka hrozně křičela a on jí odpovídal, ať zhluboka dýchá a myslí na bývalé partnery, že je to „odháčkování“. U té dívky to mohlo trvat tak pět minut. Svědkyně uvedla, že viděla všechny kopulační pohyby. Poté přistoupil obžalovaný k ní. Svědkyně si uvědomila, že přemýšlela nad tím, jestli měl kondom, jestli si ho měnil. Obžalovaný se vklínil mezi její kolena. Obžalovaná P. s lektorkou byly u ní a neví, co dělaly. Svědkyně ležela s nataženými nohama a rukama podél těla, obžalovaný jí rukama roztáhl nohy a říkal, ať dýchá, že ji „odháčkuje“ a rukama jí masíroval břicho. Pak do ní vstoupil, párkrát přirazil a udělal pár kopulačních pohybů a řekl, že je to „v cajku“. Pak šel k dívce, která se jmenovala J. A.. Svědkyně uvedla, že pak neví, co se dělo, neboť začala upadat do hlubokého spánku. Svědkyně uvedla, že když byl obžalovaný u té dívky vlevo od ní, začala to mentálně silně prožívat, bylo jí to odporné, bylo jí dívky líto, chtěla to zastavit, protože dívka hrozně křičela. Proto i svědkyně začala křičet, ale obžalovaný ji okřikl a řekl jí „neřvi, to není tvůj problém, to se tě netýká“. Po probuzení svědkyně vnímala, že jakoby rozlámaná po horečce, musela jít na toaletu. Ví, že všechny dívky vyběhly z té chajdy, dřeply si u lesička a vykonaly potřebu. Pak je obžalovaná P. odvedla do srubu a dala jim jídlo, poprvé bez těch kartiček a řekla, že nemají o tom, co proběhlo, mluvit a nemají s nikým mít pohlavní styk asi měsíc. Svědkyně uvedla, že poté chtěla napsat do časopisu Regenerace, aby varovala ostatní dívky, co by se jim mohlo stát, ale přítel ji od toho odradil, že to není legrace, že by jí ještě mohli něco udělat. Všechno ji naučilo opatrnosti a obezřetnosti. Pokud jde o samotné „odháčkování“, tak to její duchovno neposunulo nikam, naopak se cítila zneužita. Znovu zopakovala, že si myslela, že „odháčkování“ je nějaký meditační rituál, třeba nějaké imaginace. Vůbec neuvažovala o tom, že by se mohlo jednat o pohlavní styk, tato možnost jí vůbec nenapadla.

Svědčce S. F., nyní provdaná O. ke skutku pod bodem 4) odsuzující výrokové části rozsudku vypověděla, že v roce 2006 nastoupila na vysokou školu v Brně a někdy na podzim jí v Brně zastavila mladá neznámá dívka jménem E. a pozvala ji na lekci jógy, kterou cvičí v rámci školy Poetrie. Po několika lekcích jí E. řekla, že jí udělá horoskop, začala se jí ptát na bývalé lásky a svědkyně se jí svěřila, že má strach z partnera, se kterým se rozešla. Na toto sdělení E. reagovala tak, že ví o někom, kdo by jí pomohl, že ji seznámí s úžasnou kamarádkou B. (obžalovaná P.), která je výjimečně v České republice, a že si udělají výlet do Zlína. Že by ji seznámila s nějakým J., že svědkyně je výjimečná, že by jí mohli odháčkovat od všech lásek. Svědkyně předpokládala, že to bude opět v rámci cvičení jógy a nějakých meditací. Svědkyně vypověděla, že snad v druhé půlce listopadu 2006 po dohodě s E. jela do Zlína. Šly kousek od autobusového nádraží do čajovny, kde jí E. doporučila nějaký čaj, který jí připadal ostrý, jakoby z chilli. Poté tam přišla B.. E. i B. jí hrozně lichotily, že je vyvolená, že by měla J. poznat. Svědkyně se jich ptala, co to „odháčkování“ znamená. Ony jí odpověděly, že je to terapie, kde by se měla stát až dokonce pannou. Svědkyně začala couvat, ale B. začala říkat, že J. se nestýká s každým, že by byla škoda, kdyby odešla, že to pro ni bude celoživotní zážitek. Asi po hodině jely do jiné části Zlína k rodinnému domku, bylo to už v podvečer, kde ji odvedly do nějaké místnosti, kde byly vonné svíčky, dostala čaj, ten samý, co v čajovně. Měla si lehnout. Svědkyně uvedla, že v té době pocítovala brnění po celém těle. B. (obžalovaná P.) řekla, že musí být „zaháčkována“ a v té době svědkyni došlo, v čem to „odháčkování“ spočívá, a proběhla jí hlavou myšlenka, že „jí bude muset šukat“. Pak si vzpomíná jen to, že do místnosti přišel nějaký muž, začal ji vysvlékat a začal

na ni pokládat různé kamínky. Zavřela oči a už nic neviděla. Pak jí roztáhl nohy, začal do ní pronikat svým penisem. Svědkyni to bolelo. Říkali jí, že má dýchat přes břicho. Svědkyně uvedla, že v té době měla takovou paniku, že měla strach, aby vůbec došla domů živá. Je si vědoma toho, že po celou dobu seděla vedle postele obžalovaná P., kterou nazývala B.. Neví, jak dlouho to trvalo. Muž jí pořád nějak polohoval, zvedal do výšky její pánev, pořád s ní kopuloval, neví, jak dlouho to mohlo trvat. Pak muž odešel. Svědkyně si pamatuje až cestu vlakem do Brna. Jela s ní B. i E.. B. jí říkala, že J. z ní byl nadšený, že ji chce znovu vidět. Zakázaly jí s někým o tom mluvit. Svědkyně uvedla, že za dva dny potom, co byla ve Zlíně, tam jela R. Č., kdy si o těchto zážitcích řekly asi po týdně a bylo jim jasné, že je to nekalé, co se tam děje a raději s tím nechtěly nic dělat, protože si domyslely, že ta skupina je početnější. Ale po nějaké době se ozvala paní z policie, že našly jména v nějakých záznamech ve skupině Poetrie a jestli k věci chtějí vypovídat. B. svědkyně popsala jako blondýnku ve věku 35 let. Mohla měřit 170 cm, mít 60 kg. K muži si pamatuje pouze to, že měl vousy. Pokud znovu popsala, co se odehrálo v domě, uvedla, že B. ji položila na postel, byla ve stavu po vypití čaje, že se nemohla hýbat ani mluvit, měla strach, nevěděla, co může čekat, udělaly na ni takový podraz, že jí neřekly, v čem to „odháčkování“ je a nalákaly jí do Zlína. Od B. a E. ví to, že pohlavní styk na ní vykonal J., který se jmenuje J. D.. Předtím, než přišel ten muž, B. jí říkala, jak má dýchat do břicha, dýchala tak asi dvacet minut a v důsledku toho měla mravenčení po celém těle. Bylo to poprvé, co takové dýchání praktikovala. Asi po týdně měla gynekologické problémy, dostala vaginální mykózu, ačkoliv v meziobdobí žádného jiného sexuálního partnera neměla. Šla k lékařce a musela brát antibiotika. Na nějaké psychické problémy jí nezbyval čas, měla hodně práce a učení, snažila se všechno vytěsnit z hlavy. Pokud by byla předvolána k soudu, nebyla by schopna znovu k věci vypovídat, neboť má dvě malé děti.

Z pokynu odvolacího soudu soud v hlavním líčení vyslechl svědkyni S. O., která uvedla, že na podzim roku 2006 nastoupila na vysokou školu v Brně, kde ji oslovila slečna jménem E., že předvíčuje jógu, jestli by neměla zájem chodit cvičit. Protože svědkyně měla blízko ke sportu, začala chodit do jógy a tehdy jí na tom nepřišlo nic divného. Jednou si ji slečna E. nechala po józe a požádala jí, aby tam zůstala déle. Sdělila jí, že je výjimečná, že o svědkyni povídala člověku, kterého označovala jako G. J. s tím, že je to výjimečný člověk, který se se svědkyní chce setkat. Svědkyně O. uvedla, že v té době byla těsně po velmi ošklivém vztahu a slečna E. říkala, že jí z toho pomůže. Svědkyně proto souhlasila, že přijede do Zlína, kde má být G. J. chvilku při svém pobytu v České republice. Snad to mělo být někdy v listopadu. Vlakem jely do Zlína, šly do čajovny, kde si je vyzvedla B. P. a někam je zavezla autem. Na místě byly rodinné domky a do jednoho z domků je zavedla a opět svědkyni nabídla čaj. Svědkyně uvedla, že jí na tom nepřišlo nic divného, nic nenasvědčovalo tomu, že by se mohlo dít něco nebezpečného. Stále měla představu, že půjde o nějakou meditaci, o jógu. Poté, když vypila v domku čaj, začala se cítit oblnutá, cítila, že tělo přestává pracovat normálně. Obžalovaná P. ji zavedla do místnosti a sdělila jí, že se svědkyně podrobí tzv. „odháčkování“, která jí mají zbavit traumatu z bývalých vztahů. Obžalovaná P. vyzvala svědkyni, ať se vysvěleče do kalhotek. I v tuto dobu tomu nepřikládala svědkyně zvláštní pozornost, protože její matka pracuje jako masérka a je jí známo, že pokud chodí lidé na masáž, vysvělečou se do půli těla. Pořád si myslela, že je to součástí běžné terapie. Jenomže poté jí obžalovaná sdělila, že odháčkování spočívá v pohlavním styku. Svědkyně vypověděla, že se začala hrozně bát, neboť v tu dobu byla v prvním ročníku na vysoké škole, nevěděla, komu by mohla zavolat, kam by utekla, koho by požádala o pomoc, chtěla jenom přežít. Proto začala dělat všechno, co jí řekla obžalovaná P., která s ní začala cvičit nějaké dechové cvičení do břicha. Potom svědkyni začaly brnět nohy, měla křeče v rukách, ty se jí úplně kroutily. Obžalovaná P. ji vyzvala, ať zavře oči a v tu chvíli do místnosti přišel obžalovaný D., kterého do té doby svědkyně neviděla. Svědkyně uvedla, že obžalovaný jí sundal kalhotky, roztáhl jí nohy, položil jí na tělo kamínky, nějaké provázky a vnikl do ní. Svědkyně znovu zopakovala, že se chtěla odtamtud dostat v pořádku. Když to skončilo, oblékla se, nekladla pořád žádný odpor, protože věděla, že jen tak se dostane zpátky domů. Po tomto zážitku si změnila telefon, chtěla

úplně zmizet z dosahu školy Poetrie jako takové, chtěla na všechno zapomenout a tím skončil její kontakt s obžalovanými a s kýmkoli dalším. Svědkyně vypověděla, že obdobnou zkušenost měla svědkyně R. Č.. Byť jí v tu dobu řekli, že nemá vypovídat o tom, co se jí stalo, řekla jí svědkyně Č., že jí také oslovila slečna, nebavily se do detailů, protože svědkyně O. se za to strašně styděla a chtěla na všechno zapomenout.

K dotazům soudu a stran svědkyně uvedla, že obžalovaný jí před stykem říkal pouze, ať zůstane klidná a zavře oči. Svědkyně nemohla mluvit, nedokázala to, nedokázala ani pohnout vlastníma rukama, jenom ležela a nechala, ať jí obžalovaný dělá, co chce. Tento svůj stav přisuzuje pozitivní čaji, po kterém začala být malátná, ale největší důraz přisuzuje tomu způsobu dýchání, neboť po jeho provedení už nedokázala vůbec nic a myslela jen na to, ať to skončí. Obdobným způsobem nikdy před tím nedýchala. Tak to ji naváděla k dýchání obžalovaná P.. Odháčkování jí mělo vyléčit, ale rozhodně ji nepomohlo. Po nějaké době si uvědomovala, že byla velmi naivní až hloupá, že tam vůbec jela, že něčemu takovému důvěřovala. Byť v současné době má rodinu a dvě děti, rána, kterou z uvedeného zážitku má, se nezahojila. Svědkyně k pozitivní čaji uvedla, že v čajovně se jí zdál čaj kořeněný, štípalo jí to do jazyku, snad v něm bylo i mléko, ale po tom čaji v čajovně byla pořád v pořádku. Nepřišlo jí, že by se mělo něco dít. Obdobný čaj měla potom v rodinném domku, a potom se jí začala točit hlava, cítila se jako hadrová panenka, neví, kdo čaj připravoval, podala jí ho obžalovaná P.. Šlo o hrníček klasický o velikosti 3 dcl a vypila ho celý. Účinek čaje nastoupil v rádech minut. Ví o tom, že pohlavní styk na ní vykonal obžalovaný D., protože když přišel, tak se jí představil jako G. J.. K samotné souloži uvedla, že si nevzpomene, jak dlouho trvala, ví jenom, že to hrozně bolelo. Po styku s obžalovaným měla zdravotní problémy, klasický výtok, pak se musela podrobit gynekologickému léčení. U gynekologa byla asi týden poté, chtěla rovněž vědět, jestli náhodou není těhotná. V meziobdobí dalšího sexuálního partnera neměla. Partnera si našla až rok poté.

Poté byla v detailech čtena výpověď svědkyně z přípravného řízení, ke které uvedla, že vše souhlasí. Pokud vše detailně neuvedla v dnešní výpovědi před soudem, tak je to z důvodu, že se vše stalo před dlouhou dobou, ale co uvedla na policii, souhlasí. Obžalovaného viděla jen na okamžik. Když otevřela oči, pak je hned zavřela, vzpomíná si, že měl vousy, neboť se obličejem dotkl jejího obličjeje. Sama nepije, je abstinent. Když ležela na posteli, přišlo jí, jako by její tělo protínal elektrický proud. Nejhorší na tom bylo, že na mentální úrovni vnímalo úplně všechno. Křeče měla hlavně v nohách a rukou. Pozorovala, jak se jí kroutí. Poté byla svědkyně soudem vyzvána, zda je schopná předvést křeče, které měla, na což reagovala tak, že obě ruce dala do strany podél těla, mírně je zvedla dlaněmi a prsty směřovaly nahoru v úrovni břicha, měla je zkroucené. Svědkyně dále uvedla, že tento stav pominul, když odešel obžalovaný a začala normálně dýchat, ale není schopná to časově zařadit. K dotazům obhajoby uvedla, že nikdy neslyšela pojem tantrická liturgie. Ví, co je tantra, ale netuší, co je liturgie, nedovede si představit, co to může být. Slyšela něco o tantrické masáži, ale nikdy u toho nebyla, nezkoumala, co je to tantra. Na podzim roku 2006 byla ve Zlíně poprvé a ve Zlíně byla jen jednou, v tomto případě. Pokud mluvila o čajovně, ta se nacházela u nádraží. Tam byla svědkyně s E. a obžalovanou P.. Tam jí neřekly, co je to odháčkování, byť se jich ptala. Odpověděly jí, že je to forma meditace. Rodiče svědkyně vůbec nevěděli, že do Zlína jela. K osobě jménem E. B. svědkyně uvedla, že ji nezná. Pokud byla dotazována, zda po tzv. „odháčkování“ byla fotografována, uvedla, že obžalovaná jí chtěla fotografovat nahou, ale to svědkyně odmítla. Proto se nechala vyfotografovat oblečená z důvodu, že jí obžalovaná P. slíbila, že potom už pojedou. Svědkyně si potom sedla a nechala se fotit, ale jen oblečená. Neví, zda tato fotografie byla nějak užita nebo zneužita. Fotografování absolvovala jen z důvodu, že už se chtěla dostat domů. Obžalovaná P. jí řekla, že je to součástí všeho, že jí slibuje, že poté jí zavezou domů.

Na to obhájce obžalovaného D. soudu předložil pět archů velikosti A4, na kterých měla být zachycena svědkyně vyfocená jak v ošacení, tak pouze v kalhotkách. Soud tyto fotografie svědkyni předložil, ta si je prohlédla a uvedla, že na fotografiích je zachycená ona. Pokud jde o fotografii, kde je klečící v kalhotkách, nedokáže si vysvětlit, jak byla pořízena, vůbec si na to nepamatuje. Pokud byla dotazována, proč před stykem neprojevila svou vůli, že styk nechce podstoupit, svědkyně uvedla, že to bylo z důvodu, že se bála. Bála se, že kdyby se nepodrobila, že by ji vykopli někde v lese, že by jí nějak ublížili. Pohlavní styk by pro ni nejmenší zlo, které v tu chvíli spatřovala, aby se dostala domů. Obžalovaní ji potom nemohli kontaktovat, neboť si změnila telefonní číslo. Znovu zopakovala, že měla obavy, že nedokáže utéct, že jí někdo vyhodí uprostřed ničeho. K dotazu obhajoby, zda souhlasila s pohlavním stykem, svědkyně uvedla, že jen prostě ležela, k dalšímu dotazu zodpověděla, že ano. Následně doplnila, že pohlavní styk nechtěla, jenom řekla, ať to udělají, ať může jít domů. Není schopná říci, zda během tzv. „odháčkování“ vydávala nějaké zvuky, stalo se to před dvanácti lety, byla omámená a detaily si nepamatuje.

Ke skutku pod bodem 5) odsuzující výrokové části rozsudku svědkyně R. K. Č. uvedla, že do kontaktu s Poetrií se dostala v době, kdy jí bylo 19 let, na jaře nebo v létě roku 2006, kdy v Brně na náměstí potkala V. J., která se jí představila jako studentka a chtěla jí klást otázky týkající se životního stylu. Přitom ji pozvala na cvičení jógy, kterého je instruktorkou. Šly spolu na kávu, kde jí V. začala povídat o Poetrii s tím, že když zaplatí 800 Kč nebo 900 Kč, může si psát s konzultanty a odborníky. Svědkyně zaplatila V. hotově bez potvrzení a přihlásila se na zpoplatněné webové stránky. Byly zde úvahy různých lidí na různá témata, podle svědkyně to nemělo žádný smysl. Svědkyně měla dojem, že mezi ní a V. J. se vyvíjí kamarádský vztah. V té době byla svědkyně spokojená, měla přítele, hezký vztah, necítila žádnou potřebu nic změnit. V. jí však tvrdila, že muži jí berou energii. Svědkyni připadalo, že V. čeká na vhodnou příležitost, aby ji mohla nalákat do Zlína. Na podzim roku 2006 měla svědkyně cystu na vaječniku, o čemž řekla V., ona se toho hned chytla, že by nemusela jít na operaci, že by ten problém šlo vyřešit. Že jí domluví schůzku s B., kterou jmenovala jako B.. S B. a V. se svědkyně potkala v Brně na Vaňkovce, kde jí B. řekla, že svědkyně má neuvěřitelné štěstí, že léčitel J. je v České republice, že by dokázal rozpustit tu cystu a nemusela by na zákrok. Svědkyně v tu dobu na léčitelství docela věřila. Myslela si, že půjde o léčbu například dotekem ruky nebo myslí. B. a V. mluvily o léčbě pomocí kamenů, takže svědkyně si myslela, že půjde o alternativní léčbu. Někdy v září 2006 svědkyně vyjela s V. z Brna do Zlína, šly do kavárny za parkem, kde na ně čekala B.. Měly už nachystaný čaj a začala konverzace. B. vytáhla brožuru Poetrie a i když si ji svědkyně koupila za 600 Kč, žádný z těch článků nečetla. B. začala svědkyni povídat, že vztah svědkyně s přítelem není v pořádku a nějak to zdůvodňovala, z čehož se nakonec svědkyně rozplakala. Svědkyně uvedla, že běžně se jí nestává, že takto přecitlivěle reaguje, samotnou jí to překvapilo. V tuto dobu již měla vypitou část toho čaje, brečela pak i cestou parkem s V.. Poté se s V., která ji uklidňovala, vrátila do kavárny, kde byla sestra B.. B. už tam nebyla. Ta sestra B. se poprvé zmínila o „odháčkování“, že J. je léčitel, že dokáže háček rozpustit. Svědkyně pořád žila v přesvědčení, že to je nějakým energetickým způsobem. Domluvily se, že pojedou za J.. Šly k autu, kde se k nim připojila i B.. Společně pak jely za tím J. do nějaké vilové oblasti k rodinným domkům. Když vstoupila dovnitř, byla zde koupelna, kde si nechala věci. V místnosti byly svíčky, předměty, zůstala zde s V.. B. přišla s tím, že J. je přijme. B. a nikdo jiný svědkyni neřekl, v čem bude léčba probíhat. Kdyby věděla, že léčba bude spočívat v pohlavním styku, určitě by s tím nesouhlasila. V této místnosti jí B. dala další čaj, byl bylinkový, vypila ho. Po vypití toho čaje se cítila apatická, laxní. Cítila se v takovém divném stavu. Byla jakoby oddaná, smířená se vším. B. jí řekla, aby se svlékla do naha. Svědkyně si na sobě nechala kalhotky. Všechno organizovala B., dávala pokyny, co dělat. B. jí pak řekla, ať si lehne na postel na záda a přikryla ji prostěradlem. Při léčení zůstala ona a V., která pustila hudbu. B. seděla vedle svědkyně, říkala, jak má dýchat. Svědkyně uvedla, že takové dýchání nikdy nenacvičovala. Mohlo to trvat docela dlouho. Na

nějakou chvíli i usnula. B. pak odešla. Pak k ní přišel k posteli někdo další, byl to muž, protože do ní vnikl svým přirozením a dělal na ní kopulační pohyby. Ani to svědkyni neprobralo ze stavu polospánku, nebyla schopna nijak reagovat, nemohla se pohnout. Muž pak beze slova odešel. B. s V. zůstaly v místnosti, čekaly, až se probere. Svědkyně se cítila jakoby opilá a nebylo jí moc dobře. Ví, že B. jí ještě fotila s tím, že J. fotky potřebuje, aby mohl sledovat, jak se energie šíří. V. jí pak říkala cestou do Brna, že se ve svědkyni šíří krásná energie a postupně jí došlo, že V. musela vědět, co svědkyni čeká. Svědkyni došlo, že jde o nějakou sektu a dostala strach. Následně podstoupila tu operaci cysty bez komplikací. Pokud si pak vše uvědomila, došlo jí, že jde o sektu, že V. J. a jiné lektorky shánějí holky podobného typu jako je ona, aby je dostaly do postele J. D.. Jiný účel to podle svědkyně nemělo. Šlo o mladé holky se světlými vlasy, inteligentní, právničky, architektky, studentky, což svědkyni říkala samotná V.. Svědkyni chvíli trvalo, než v sobě potlačila tu vzpomínku, odbornou péči nevyhledala. Spíš jí vadilo, že po několika letech se ozvala policie a musela vypovídat. Doplnila, že psychický nátlak ze strany V. a B. začala cítit už v kavárně, kdy jí vnucovaly léčbu, kterou provede J. D.. Celou událost neohlásila na policii, protože věděla, že jde o sektu a měla strach, co by jí mohli udělat. Nevěděla také, jak by se policisté tvářili, kdyby jim řekla, že vlastně usnula u neznámého člověka.

Z pokynu odvolacího soudu soud v hlavním líčení vyslechl svědkyni R. K. Č., která uvedla, že šlo o takové nevinné setkání v Brně na náměstí, kde potkala V. J.. Ta jí zastavila s dotazem, jestli by jí mohla položit několik otázek ohledně životního stylu, že píše bakalářskou nebo diplomovou práci. Během rozhovoru se dostaly na téma jógy a J. nabídla svědkyni možnost si přijít zacvičit. Protože se J. jevila svědkyni jako sympatická, začaly se vídat. Svědkyně má zálibu v astrologii, bavily se o józe. V. J. říkala, že je ve škole Poetrie, že se tam vzdělává, a že by tam svědkyni za nějaký poplatek mohla zapsat. Když se svědkyně dívala na články školy Poetrie, byly to pro ni nelogické články osob, které tam přišly a popisovaly své pocity. Jednoho dne se jí svědkyně J. dotazovala na zdravotní stav a svědkyně se jí svěčila, že měla cystu na vaječníku, byť to nebylo nic závažného. To dle svědkyně byla asi chvíle, čeho se svědkyně J. chytla, a řekla jí, že má nějakého léčitele. Na Vaňkovce pak svědkyni představila obžalovanou P., která jí sdělila, že by jí mohl pomoci obžalovaný J. D., který v České republice nepobývá často, ale svědkyně má štěstí, že by jí mohl pomoci. Nic bližšího nebylo specifikováno. Svědkyně uvedla, že do současné doby věří na léčitele, dřív chodila se zády k léčiteli a ten jí pomohl, proto jí na tom nepřišlo nic zvláštního. Po setkání ve Vaňkovce odjely do Zlína, kde se potkaly s obžalovanou P.. Do Zlína jela svědkyně s V. J. autobusem. Potkaly se u nádraží v čajovně, bylo to přátelské setkání, obžalovaná P. jí ukazovala svou knihu. Pak se však začala svědkyni navážet do jejího vztahu, který dle svědkyně byl úplně bezproblémový, neboť doteď je spolu s manželem a pořád mají stejný krásný vztah jako před tím. Obžalovaná P. se jí do vztahu navážela, svědkyně se jí na to rozbrečela, chtěla odejít. Rozbrečela se z důvodu, že obžalovaná zpochybňovala její vztah a to se jí hrozně dotklo, neboť věděla, že obžalovaná P. nemá pravdu. Svědkyně odešla k autobusu, chtěla odjet, společně s ní šla V. J., která jí neustále opakovala, že jí chtějí pomoci, že když už je tady, že by šlo o nějaké kamínky, a že se vrátí do čajovny. Asi po 15 minutách jí přesvědčila, aby se do čajovny vrátily. Tam se nacházela B. se svojí sestrou a pak odjely autem. Svědkyně se nevybavuje, jak vypadala ta ulice, nenapadlo jí, že když jede se dvěma ženami v autě, a ještě jednou, kterou zná, že by se mohlo stát něco špatného. Do té doby slovo odháčkování vůbec neslyšela, neví přesně, kdy se ten termín dozvěděla, ale ani potom jí nebylo nic bližšího vysvětleno. Přišly do domu, kde byly dvě místnosti. V. a B. pustily hudbu, B. rozložila kamínky, o kterých mluvila a chtěla po svědkyni, aby dýchala, říkala tomu do flétny, a snažila se jí to nějak ukázat. Svědkyně poté měla pocit, že na chvíli i usnula. Bylo to takové zvláštní. Celkově to tam bylo zvláštní. Ona jenom ležela, nebyla schopná mluvit. B. jí dávala nějaké pokyny. Když pak s B. provedly pomocí těch kamínek a dýchání nějaký rituál, byť to svědkyně ani nevnímala, tak jí B. řekla, že se jde zeptat J., jestli souhlasí, jestli by za svědkyni mohl přijít. On přišel, ale svědkyně ho neviděla, jen vnímala jeho hlas. Nepamatuje si, co říkal, nepozdravil. Průběh si svědkyně nepamatuje, nepohnula se, jenom

ležela, byla v takovém polospánku. Byla to pro ni zvláštní zkušenost, těžko se jí popisuje. Poté svědkyně uvedla, že pak došlo ke styku, což samozřejmě vnímala, nedokázala se nijak bránit, byla v takovém stavu, že jí to bylo úplně jedno, jenom ležela. Nějak to vnímala, ale že by byla schopná vstát a odejít, to nebyla. On potom odešel a svědkyně dostala napít. Ty dvě ženy byly přítomny. Ona chtěla nějaké jógové pozice, ale svědkyně v tu dobu jógu necvičila. B. si ji chtěla vyfotit, aby se na ni J. mohl dívat, jak svědkyni plyne energie, že to dělají u všech. Vzpomíná si na focení venku na zahradě. Potom jako by se s V. odebraly zpátky, odvezla je, nepamatuje se, jestli to byla B. nebo její sestra. Jely stejným autem, byly odvezeny na autobus do Brna a tím pro ni návštěva Zlína skončila. Svědkyně uvedla, že to byl zvláštní stav vědomí, necítila se zoufale, ale bylo to zvláštní. A potom jí začali psát SMS zprávy, jak nádherně z ní plyne energie, posílali jí fotky nějakých plamenáků. Poté jí B. začala psát SMS zprávy, takové hezké. Svědkyně uvedla, že v tu dobu rozhodně s tou událostí nechtěla nic dělat, protože jí došlo, že se může jednat o sektu a jak by vzdorovala, mohlo by to dopadnout ještě hůř. Tak začala dělat mrtvého brouka, protože měla strach, že pokud by činila nějaké kroky, mohlo by se něco stát. Proto se nechtěla bránit až potom, když byla vyzvána policií. Poté popsala, jak vizuálně vypadala obžalovaná P., která byla rozhodně starší jak V.. Její příjmení neví, V. ji oslovovala B.. V. svědkyni popisovala, že s J. tráví velmi mnoho času, že spolu jezdí na různé meditace do nějakého kláštera, snad v Indii. Svědkyně se V. zeptala, jestli jsou s J. manželé a V. se na ni podívala zděšeně, že by je dávalo dohromady a z toho svědkyně pochopila, že ty vztahy tam byly úplně jiné. Až zpětně vyhodnotila B. a V. jako manipulující osoby. Sama k sobě svědkyně uvedla, že si myslí, že se nenechá tak lehce napálit a sama byla překvapená, do jaké situace se nechala zahrát. Pokud četla výpovědi ostatních svědkyň, ty byly nešťastné z partnerských vztahů, přitom svědkyně nebyla. V. hledala něco, čeho by se mohla chytnout, což byl právě zdravotní stav svědkyně. To tzv. léčbou samozřejmě vyřešeno nebylo, potom musela jít na zákrok. Svědkyně čekala nějakou alternativní léčbu, v podstatě náhradu za lékařský výkon, kdy se dá energie rozproudit silou kamenů apod. Rozhodně neočekávala soulož s mužem, pokud by dopředu byla seznámena s tím, že léčba má spočívat v souloži s mužem, určitě by s tím nesouhlasila. Pokud došlo k souloži s obžalovaným, svědkyně uvedla, že byla úplně vypnutá, ale přitom to vnímala, nebyla schopná nic namítnout. Za předpokladu, že by v takovém stavu nebyla, tak by se do toho domu vůbec nedostala a pokud by k tomu vůbec došlo, že by se dostala do situace, ze které by měla pochopit, že se bude jednat o pohlavní styk, tak by se snažila okamžitě odejít. Ale tam se promítlo více věcí, strach, bezmoc, napůl tělesná i psychická, vůbec nevěděla, kde je, někam ji odvezly, byla tam s osobou, kterou znala nějakou dobu, nevěděla, kolik je v domě lidí, jestli dům není zamčený. Pokud byla dotázána, k čemu přisuzuje vznik tohoto stavu, pak uvedla jediné, co ji napadlo, že mohly do pití, které jí daly, přidat nějakou látku. Nějaká hypnóza v kavárně se neděla, to by poznala. Jediný problém mohl být ten čaj a pak ten druh dýchání, co se odehrával v tom domě. To jsou ale pouze její domněnky. Když přišla do čajovny, tak už čaj byl na stole. Přišlo jí divné, že když přišla do kavárny, vůbec nikdo tam nebyl, akorát obsluha za pultem. I když se tam vrátily, v čajovně nikdo nebyl. Čaj pila v kavárně, pak ho dostala ještě v domě. Svědkyně uvedla, že když odešla z čajovny a následoval její pláč, který byl docela silný, tak se normálně nechová. Čaj v domě už byl nachystaný, před tím prováděla to dýchání. Později se s podobným dýcháním setkala na předporodním kurzu. Bylo to něco podobného, i když ne stejné, bylo to cvičení do pánevního dna. Na předporodním kurzu do cvičení mělo sloužit ke zpevnění pánevního dna. Na předporodním kurzu se však po dýchání nedostala do podobného stavu jako v tom domě. Rozhodně to nechce srovnávat. Na dýchání v tom domě si už přesně nepamatuje, pravděpodobně na ni mělo nějaký vliv. Neví, jestli ji do toho stavu přivedl čaj nebo to dýchání, ale to dýchání muselo mít nějaký smysl, jinak nechápe, proč by se dělo. Tento stav u ní neodeznl najednou, byla potom taková malátná, přetrvávalo to ještě při jízdě v autě. I když jela autobusem do Brna, nebyla schopna plně komunikovat, až v Brně byla relativně v pořádku. Pořád byla v takové apatii, i ze strachu, že byla překvapená, s kým se dostala do kontaktu a neměla zájem se s V. bavit. Měla i strach, co by mohlo následovat, pokud by odporovala. V., B., J. se jí snažili

kontaktovat SMS, ale ona to odmítla. Ví, že něco podobného se stalo paní, která byla u soudu před ní, šlo o paní S. O.. Chodily spolu do školy, tak si o tom potom spolu řekly. Bylo to v podstatě stejné ve velmi blízké době s tím rozdílem, že paní O. potkala jiná slečna jménem E.. Jinak to bylo podobné. Paní O. svědkyni řekla v podstatě to stejné, co zažila svědkyně R. K. Č., ale úplně do detailů si všechno nepopisovaly. Rovněž paní O. začali psát SMS, co chodily svědkyni, měly strach z toho, že když budou klást odpor nebo nějak vzdorovat. Řešily spíše následky, které by mohly přijít, jestli se jedná o sektu. Nechtěly to řešit. K situaci se vracely, až když jim došlo předvolání na policii. Až před 3 – 4 roky svědkyni přišla zpráva, že Poetrie stále funguje, ale na toto nijak nereagovala.

V detailech byla čtena výpověď svědkyně Č. z přípravného řízení, kdy uvedla, že na policii vypovídala pravdu, měla to čerstvěji v paměti. Svědkyně uvedla, že je přesvědčená, že to, co do ní vniklo, byl mužský úd. U muže došlo k vyvrcholení, orgasmu. Vypověděla to už i na policii, neboť měla na kalhotkách sperma, takže to bylo jednoznačné. Zpětně to považuje za násilný čin. V těle pocítovala brnění v končetinách, bylo to v době, kdy ležela, komunikovala s B., nedokáže určit, jak dlouho to trvalo. Nemohla vstát a odejít, cítila se těžká, nemohla udělat nějaký odpor. Opravdu jen ležela, jako by se nacházela za nějakým paravánem a hodnotila to odněkud odjinud, přitom věděla, že se to děje jí samotné. Asi by to přirovnala k nějakému snu, kdy chcete utíkat a nemůžete. Svědkyně uvedla, že slovní spojení tantrická liturgie nikdy neslyšela. Liturgii má spojenou s náboženstvím. Do Zlína jezdila na brigádu na vysoké škole. Za B., J., V. ve Zlíně byla jen jednou v popisovaném případě. Než byla ve Zlíně, o odháčkování nikdy neslyšela, tak to ani nemohla nikomu říct. Doma řekla, že jede za léčitелеm do Zlína, to řekla i příteli. Z vyprávění S. O. zná jméno E. D., ale tuto osobu nikdy neviděla. Zнала ji jako E.. Jméno K. nikdy neslyšela. Neví o tom, že by po odháčkování absolvovala tzv. aurický rentgen. Pokud byla dotázána, co to podle ní má být, pak uvedla, že to bude asi kontrola aury, ale neví, jak se provádí. Od osob B., J., V. nikdy tento pojem neslyšela. Pokud o tom někdo mluvil, tak to takto nepojmenovali. Mluvili o tom, jen když po ní chtěli, aby se nechala vyfotit, chtěli její fotku skrze tu energii, jestli se tam dá auta. Mluvilo se o auře, energii, ale pojem aurický rentgen neslyšela. Svědkyně uvedla, že vzniklo několik fotek, více záběrů, fotila ji B..

Poté obhájce svědkyni předložil pět archů barevných archů A4, svědkyně si je prohlédla a uvedla, že její fotky, na kterých je polonahá, byly pořízeny v místnosti, kde byla postel. Fotky, na kterých je oblečená, byly pořízeny na zahradě. Když byla v tom domě, neví, jestli tam byli další lidé, neví, jestli slyšela nějaká slova. Má hezký, dobrý, idylický partnerský život, je na mateřské dovolené, před tím pracovala v odvětví ekonomicko-právním. K dalším dotazům doplnila, že nečetla výpovědi dalších svědků, došlo jí pouze usnesení o zahájení trestního stíhání. Do spisu nenahlížela. V době, kdy k tomuto jednání mělo dojít, jí bylo 19 let. Se stávajícím manželem se seznámila v 18 letech a doteď jsou spolu. Měla tedy pouze jeden partnerský vztah, který stále trvá. K požívání čaje v kavárně svědkyně uvedla, že když přišla do kavárny, byla tam už položená konvička, každý měl svůj šálek, čaj neservírovala obsluha. V tu chvíli to považovala za násilný čin, protože si byla vědoma toho, že nemůže projevit odpor. Věděla, kam se dostala, že se dostala do sekty a že to může mít nějaké následky. Kdyby si toho nebyla vědomá, tak by s nimi přece pokračovala v komunikaci. V ten den s ní sestra obžalované P. nemluvila o tom, že dojde k průniku penisu do vagíny. Nikdy se neúčastnila nějaké přednášky ve škole Poetrie. Po tzv. „odháčkování“ už neměla žádný kontakt na školu Poetrie. Nevyhledala je. Četla nějaké publikace z Poetrie, které přinesla B. na setkání ve Zlíně, byly to nějaké koláže, texty, přesně to nečetla, bylo to pořád stejné.

Svědčce L. N. ke skutku pod bodem 6) odsuzující části rozsudku vypověděla, že někdy v roce 2006 nebo 2007 potkala v Brně slečnu, která byla velmi příjemná, představila se jako T. a navrhla jí cvičení jógy. Pak se sešly podruhé v kavárně, kde se začaly bavit o energiích a tam

poprvé slyšela o procesu „odháčkování“. T. jí řekla, že má zablokované čakry, a že jde o techniku, která energii uvolní. Že ona už to také podstoupila, že jí to změnilo život. O samotném úkonu, jak se „odháčkování“ dělá, neřekla vůbec nic. Po nějaké době chození na jógu, lektorka T. svědkyni řekla, že by se měla setkat s B., kterou líčila jako neuvěřitelně úžasnou osobu, která byla v Indii na poutích a na meditacích. S obžalovanou P. se svědkyně potkala v Brně. Po lekci jógy šly společně na čaj i s T., kdy T. obžalované P. říkala, že svědkyně by měla zájem o „odháčkování“. Obžalovaná P. říkala, že to bude možné, až bude J. v České republice. Přitom přikládala svědkyni ruku k hrudníku s tím, že je tam velký blok a že „odháčkování“ bude potřeba udělat dvakrát. Svědkyně v tu dobu neměla žádný zásadní zdravotní osobní problém, ale chtěla „odháčkování“ poznat, i když po cestě domů o tom začala pochybovat. Všechno se jí zdálo nejasné. Pak na jaře roku 2007 v dubnu nebo květnu jí obžalovaná P. volala, že obžalovaný je ve Zlíně, a že by mohla přijet. Svědkyně jela z Brna do Zlína, kde ji B. a T. vyzvedly na nádraží. Pak tam byla ještě slečna jménem P. z Prahy, byla lékařka a říkala, že tam byla také kvůli „odháčkování“ a že je to skvělé. Patnáct minut jízdy autem od nádraží přijely k domu, kde šly dovnitř, kde T. přesvědčovala svědkyni, jak je to fajn. B. svědkyni udělala čaj a pořád mluvily jen o tom, jak je to skvělé. T. pak svědkyni odvedla do pokoje, kde bylo přítmi. Dala svědkyni pusku s tím, že všechno bude dobré a pak odešla. Do pokoje za svědkyni přišla B., která řekla svědkyni, ať se vysvlékne do spodního prádla, a když chtěla obžalovaná P., ať si svědkyně sundá i spodní prádlo, to svědkyně odmítla. Poté obžalovaná P. řekla svědkyni, ať si lehne na záda, že se má uvolnit a dýchat zhluboka do břicha, že se lépe uvolní energie. Z celé situace byla svědkyně ve stresu, nevěděla, co se bude dít, nikdo jí neodpověděl. Cítila úzkost. Když jí bylo řečeno obžalovanou, ať zavře oči, poslechla. Pak slyšela, že někdo přišel do místnosti. Obžalovaná P. si lehla vedle svědkyně, měla oblečené jen kalhotky. Pak se obžalovaná P. odkulila na kraj postele a svědkyně na sobě ucítila chlapa. Otevřela oči, viděla muže, který měl na sobě hábit. Odhrnul jí kalhotky na bok a vstoupil pohlavním údem do její vagíny. Svědkyně se hrozně lekla, stáhla nohy k sobě, neboť jí došlo, že jde o soulož. V tu chvíli byl J. v ní, B. ji držela za ruku, hladila ji a říkala, že se musí uvolnit, dýchat do břicha, že jinak to nepůjde. Svědkyně se bránila nohama. Kolenama od sebe obžalovaného odstrkovala, kolena dávala k sobě. Větší sílu nebyla schopna vyvinout. Obžalovaný v ní byl pět až šest minut, dělal kopulační pohyby, ale nakonec řekl, že není dostatečně uvolněná a odešel. Obžalovaná P. pak se svědkyni zůstala, lehla si k ní a začala ji osahávat na prsou, břichu a mezi nohama. Svědkyně nehybně ležela, vůbec nic nedělala, přišlo jí, že si obžalovaná udělala dobře, že měla orgasmus. Svědkyni to bylo velmi nepříjemné, obžalovaná P. byla mokrá a smrděla a svědkyni se dělalo zle. Poté po svědkyni obžalovaná chtěla fotky pro koláže. Svědkyně se poté mohla jít obléct. Při odchodu v autě na ni čekala P. s T.. T. svědkyni začala objímat a říkat jí, jak je to super. Svědkyně měla hlad, tak se šly najíst. Vůbec nepřišla řeč na to, co svědkyně podstoupila. Obžalovaná svědkyni koupila prstýnek v hodnotě 300 Kč, že to má na památku. Svědkyně pak odjela do Holandska a její kontakty s Poetrií skončily. Snažila se z hlavy vytěsnit, co se stalo. V celé události měla zmatené pocity, že někomu naletěla, že ji někdo zneužil, že se všechno odehrálo proti její vůli, že nebyla schopna situaci ovlivnit. Proto vše nešla nahlásit na policii. Styděla se, nevyhledala odbornou pomoc. Následně jí hodně pomohla informace z internetu, kde se dozvěděla, že to co jí, se stalo více dívkám a věc šetří policie. Nikdo jí předem neinformoval, v čem „odháčkování“ spočívá, nevěděla co se děje, nedokáže si to vysvětlit. Snažila se bránit, jak to jen bylo možné. Bolelo jí to, vše jí připadalo nechutné, hnusné a nepříjemné. I obžalované P. potom dávala ruku ze svého rozkroku pryč, chtěla si sednout, ale ta se k ní přitáhla zpátky.

Soud dále v hlavním líčení vyslechl další svědky a to J. Ž. a M. Ž., kteří jsou majiteli nemovitosti ve Zlíně, kde došlo ke skutkům pod body 5), 6) odsuzující výrokové části rozsudku. Svědek J. Ž. před soudem uvedl, že bydlí ve XXXX, XXXX, obžalovanou P. zná již od svého dětství a byli kamarádi. Po delší dobu se neviděli, pak se setkali při příležitosti návštěvy seminářů školy Poetrie v roce 2004. Na těchto svědek Ž. poznal i obžalovaného D.. V letech 2005-2006 se svědka

obžalovaná P. zeptala, jestli by u nich v domě mohla s obžalovaným D. bydlet. Vzhledem k tomu, že svědek měl dva volné pokoje, ubytování jim poskytl. Uvedl, že u nich obžalovaní nebydleli soustavně, neboť na nějaký čas vždy odcestovali na dobu několika měsíců, pak se vrátili. Rodinný dům popsal jako nemovitost se dvěma patry, kdy obžalovaní bydleli ve spodním patře, který má samostatný vchod. V přízemí je kuchyňka, ale není tam vařič, takže obžalovaná k nim chodila do patra vařit. Svědek uvedl, že obžalovaného D. viděl naposledy v roce 2007 na jednom semináři v Olomouci. K dotazům upřesnil, že ve spodní části domu se nacházejí dva pokoje, které jsou spojené chodbou, WC a sprchový kout. Obžalovaní do spodního patra chodili vchodem ze zahrady, když se vraceli z cest, tak i hlavním vchodem, neboť svědek uvedl, že neměli vlastní klíče ani k jednomu z vchodů do nemovitosti. Má za to, že ani manželka jim klíče nepůjčovala. Obžalovaní jim za užívání domu nic neplatili. Svědek dále uvedl, že obžalovaní neměli přístup k jeho účtu, ale měli přístup k účtu manželky, neboť manželka jim půjčila kartu a obžalovaná P. si z účtu občas vybrala peníze. Svědek to označil za přátelskou výpomoc. Doplnil, že na tento účet se vkládaly někdy peníze lektorky školy Poetrie a právě k výběru těchto peněz měla obžalovaná P. kartu. Obžalovaní používali vozidlo značky Peugeot typ 906 nebo 907 modré barvy, který parkovali v garáži. Pokud byl svědek dotazován, jestli někdy s obžalovanými jezdili do jejich nemovitosti mladé dívky, pak v hlavním líčení uvedl, že jednou viděl, jak vchází obžalovaná P. do domu se dvěma mladými dívkami, ale neví, jak dlouho se tam zdržely a za jakým účelem do domu šly. V tomto směru vypovídal jinak svědek v přípravném řízení, kde uvedl, že k obžalovaným chodily lektorky školy Poetrie, kdy znal D. a V., paní P., R. a D. S., které chodily ve skupině, nikoliv samostatně a mezi nimi mladé dívky nebyly. Dále uvedl, že zahlédl asi 2x, že k obžalovaným mladé dívky jdou, ale tyto neznal. O těchto dívkách nic neví, stejně jako o těch návštěvách. Připustil, že je možné, že obžalovaná někdy večer mohla dívku dovést a on to nemusel vidět. K tomu v hlavním líčení svědek uvedl, že je to tak, že viděl dvě dívky jít s obžalovanou P. k nim do domu, s odstupem času se mu to nevybavilo. Svědek Ž. potvrdil, že je mu známo, že v domě na zahradě probíhalo fotografování dívek, kdy sice neviděl to fotografování, ale fotky mladých dívek a žen, a z fotografií poznal, že byly focené u nich na zahradě nebo na balkoně. Byly ve spodním prádle. Fotky nahých dívek neviděl. Pokud byl svědek dotazován na pojem „odháčkování“, pak uvedl, že o tom se dozvěděl, až když byl předvolán na policii k podání vysvětlení počátkem roku 2007. Potom si k tomu našel něco na internetu, kde to bylo popsáno jako „soulož dotyčného se ženou“. Blíže se o to nezajímal. Z internetu vyrozuměl, že termín vymyslel obžalovaný D.. Poslední kontakt s obžalovaným D. měl v roce 2008 přes email, od té doby s obžalovanými v kontaktu není. Svědek nikdy nedocházel do přízemí bytu domu, kde přebývali obžalovaní, ale jeho manželka tam chodila na návštěvy.

Soud svědkovi předestřel část výpovědi svědkyně D. O. ze dne 17. 8. 2010, která v ní uvedla, že jela s obžalovanou P. do Zlína a na nádraží ji vyzvedli Ž. a odvezli jí do jejich domu. Později se dozvěděla, že Ž. věděli, co v jejich domě probíhá, a že byli seznámeni s tím, jak probíhalo „odháčkování“ u jednotlivých dívek. K této výpovědi svědkyně O. svědek Ž. v hlavním líčení uvedl, že trvá na své výpovědi, že o „odháčkování“ se dozvěděl až z internetu. Rozhodně nikoho na nádraží nevyzvedával. Neví, proč svědkyně lže. Nezná ani její jméno.

Svědkyně M. Ž. v hlavním líčení uvedla, že jezdili na astrologické semináře. Je pravdou, že u nich obžalovaní D. a P. nějakou dobu bydleli. Jinak neví nic, co by se mělo týkat znásilnění, co je předmětem řízení. Nikdy se nesešla s někým, kdo by si stěžoval nebo naznačil, že k něčemu takovému došlo. S obžalovanou P. se seznámila přes manžela, obžalovaného D. znala ze seminářů. Celá kauza, která se řeší, je pro ni překvapující. Následně svědkyně odpovídala již jen na dotazy soudu a stran, kdy z její výpovědi vyplynulo, že je pravdou, že obžalovaní u nich bydleli zadarmo, poskytl jim ubytování jako přátelskou výpomoc. Měli klíče od domu. Pokud jí bylo předestřeno, že její manžel – svědek Ž. uvedl, že klíče neměli, pak připustila, že je to možné, i když v následujících odpovědích zase připustila, že pravděpodobně měli klíče od spodní

místnosti, která má vchod z druhé strany domu. Dle svědkyně si manžel nemusel uvědomit, že tyto klíče měli, mohl to brát jako klíč od domu, jako hlavní vchod. Svědkyně uvedla, že ví o tom, že za obžalovanými jezdily lektorky školy, se kterými řešily témata pro další semináře, neboť ty viděla přijíždět a někdy se jí obžalovaná P. zmínila, že lektorky přijedou. Lektorky znala, například S., poté K. P., L. K., paní P.. Připustila, že mimo lektorky, možná viděla někoho přicházet k domu, ale nezajímala se o to. Předpokládala, že to jsou studentky obžalované P., která mívala různé astrologické konzultace. Svědkyně potvrdila, že obžalovaná P. půjčila svoji platební kartu, neboť ta potřebovala narychlo odjet a potřebovala mít k dispozici hotovost. Připustila, že obžalovaná si vybírala z účtu svědkyně svoje peníze, které obžalovaná P. na účet vložila, neboť si před odjezdem nestihla založit vlastní účet. Nedovedla vysvětlit, proč si obžalovaná P. nezřídila svůj účet, když se znaly delší dobu a měla dostatek prostoru pro založení účtu. Svědkyně potvrdila, že takto obžalovaná P. měla přístup k jejímu účtu po dobu jednoho roku. Svědkyně tak činila z důvodu, že chtěla obžalované P. pomoci. Nepřišlo jí na tom nic divného. Brala obžalovanou P. jako blízkého člověka. Na další dotaz, kolika dalším osobám umožnila přístup na svůj účet a disponovat s její platební kartou, svědkyně uvedla, že nikomu dalšímu, nebyla schopna vysvětlit, z jakého důvodu, když nepochybně měla osoby, ke kterým měla bližší vztah než k obžalované P.. Byť svědkyně uvedla, že jí chodily řádné výpisy z účtu, přesto na dotazy soudu odpovídala vyhýbavě, jaké částky obžalovaná P. měla na její účet vkládat, s tím, že si to nepamatuje ani v rádech tisíců či desetitisíců, apod. Nakonec upřesnila, že to nebyly částky nad desetitisíce. Pokud jde o termín „odháčkování“, svědkyně uvedla, že tento termín vychází údajně z tantrické nauky a mělo by se jednat o energetické očistění osoby od minulých vztahů. Ona sama s tím má osobní zkušenost, je to její intimní zkušenost. Nedělo se nic, co by bylo proti její vůli, co by nechtěla a splnilo to účel, který od toho očekávala. Nic bližšího nechtěla svědkyně k tomuto termínu uvést. Svědkyně dále k dotazu uvedla, že někdy se stalo, když byla ve městě, že ji obžalovaná P. volala, že by potřebovala odvést domů, to bylo ve dvou až pěti případech, kdy s obžalovanou P. jezdily i mladé dívky. Neptala se jich, za jakým účelem. K dalším dotazům svědkyně potvrdila, že jednu slečnu pak vezli do nemocnice, když měla krvácení z dělohy, ale předpokládala, že jde o silné menstruační krvácení. Nic bližšího o tom neví. Dívka byla při vědomí, nepřišlo jí na ni nic dramatického. Nikdo k ní nic neříkal. Obžalovaná P. sdělovala, že jde o ženské problémy.

Rovněž svědkyně Ž. byla seznámena s částí výpovědi svědkyně O., jako svědek Ž., ke které uvedla, že s touto výpovědí se neztotožňuje, neříká však, že svědkyně lže. Připustila, že mohli svědkyni vézt, ale nesouhlasí s tím, že věděli, co se děje v jejich domě. Neví, proč takto měla svědkyně vypovídat.

V detailech soud četl výpověď svědkyně Ž., kterou učinila v přípravném řízení, kde mimo jiné k platební kartě, kterou disponovala obžalovaná P. k jejímu účtu, uvedla, že to bylo z důvodu, že obžalovaná nechtěla mít u sebe tolik hotovosti, a proto si vložila na účet svědkyně u GE Money Bank své peníze, neboť na tomto účtu svědkyně žádné svoje peníze neměla a nepoužívala ho. Pokud byla svědkyně v přípravném řízení dotazována, zda obžalovaní měli klíče od vchodu ze zahrady ke spodnímu patru domu, pak v přípravném řízení uvedla, že u tohoto vchodu bývají klíče ve dveřích, takže si je pravděpodobně brali a měli přístup do domu kdykoliv, bez ohledu na svědky. V přípravném řízení svědkyně uvedla, že až po těch aférách se dozvěděla, že jedním ze způsobů „odháčkování“ je fyzické spojení duchovního učitele se ženou. To se dozvěděla v rámci výslechu na policii. Ke svému „odháčkování“ obžalovaným D., svědkyně v přípravném řízení uvedla, že s obžalovaným měla intimní styk, bylo to na pouti v zahraničí. Proběhlo to tak, že svědkyně ležela, obžalovaná P. ji masírovala, stejně jako obžalovaný D., který poté do ní vniknul, a po chvíli to skončilo. Svědkyně to nevnímala jako sexuální povražení, vnímala to jako lékařský zákrok. Nicméně uvedla, že dopředu nebyla obžalovanými upozorněna, o co půjde, nečekala to, brala to tak, že to k tomu patří. I v přípravném řízení svědkyně uvedla, že

obžalovanou P. vozila ze Zlína do domu, ať samotnou nebo se studentkou nebo s lektorkou. Vypovídala rovněž o tom, jak v jednom případě vezla slečnu z domu s obžalovanou P. do nemocnice ve Zlíně, neboť dívka měla problémy se silným krvácením, kde dívku poté hospitalizovali.

K této své výpovědi z přípravného řízení svědkyně v hlavním líčení uvedla, že zejména pokud vypovídala o tom, že obžalovaná nechtěla mít u sebe tolik hotovosti, tak neví, co tím myslela. Bylo to už před dlouhou dobou, už si nepamatuje, nezaplétá se úmyslně. Pokud jde o „odháčkování“, tak s touto svojí výpovědí souhlasí. K následným dotazům nebyla svědkyně schopna specifikovat, kdy u její osoby došlo k „odháčkování“, nedovedla upřesnit, ani zda to bylo předtím, než u nich obžalovaní bydleli nebo v té době. K dotazu, zda si zpětně kontrolovala výpisy z účtu poté, kdy v tomto směru byla vyslýchána policií, svědkyně uvedla, že se o to nezajímala. O svém „odháčkování“ s nikým dalším nehovořila s výjimkou manžela, kterému se svěřila. Je to její intimní věc a nejradši by se o tom vůbec nebavila.

Svědkyně M. F. vypovídala před soudem v podstatě shodně jako v přípravném řízení. Tato svědkyně uvedla, že 2. 3. 2007 byla nečekaně v Brně na náměstí Svobody oslovena neznámou slečnou, která jí řekla, že píše články o ženách a životním stylu pro prestižní časopis *Poetrie* a požádala ji o interview. Vyměnily se kontakty a druhý den se sešly u kávy. Slečna byla velmi sympatická. Svědkyni v té době bylo 17 let, lichotila jí proto slova o tom, že i ona je pěkná a sympatická. Na této schůzce ji žena seznámila s esoterickou školou *Poetrie*, byla jí nastíněna možnost zahraničních stáží a podobně. Ukázala jí skripta se spoustou fotografií mladých dívek, ale to svědkyni nezaujalo, byly spíš kýčovitě, dívky na nich byly polonahé a v divných polohách. Tato dívka se jmenovala V., nabídla jí rovněž vypracování horoskopů, ptala se jí na přítele. Když svědkyně potvrdila, že přítele má, V. se dvakrát nadšeně netvářila, kdy jí odpověděla, že vůbec nejhorší je, že přítel svědkyně je cizinec. S V. se dále svědkyně setkala 9. března, zaplatila jí školné 950 Kč, nedostala na to žádný doklad. Byla pozvána na první seminář s lektorkou E. D., který se konal v Brně. Na semináři bylo asi 20 mladých žen, svědkyně z nich byla nejmladší, cvičení bylo pro laika psychicky náročné, a proto svědkyně po dvou hodinách odešla, neboť měla pocit, že se ocitla v nějaké sektě. Svědkyně si vybavila, že 9. března jí V. vysvětlila princip „háčku“, který spočívá v tom, že když žena spí s nějakým mužem, tento do ní vloží neviditelný energetický háček a čerpá z ní energii, a proto V. požadovala, aby během studia svědkyně neměla žádného partnera. V. jí vysvětlila, že partner svědkyně, který byl Turek, odpovídá třiceti českým mužům, a že ji brzdí v osobním růstu. Nabídla jí řešení životní situace. Svědkyně se ve svých 17 letech nad tím zamýšlela a na to konto se s přítelem následně rozešla. Svědkyně uvedla, že ze semináře odcházela se smíšenými pocity, V. však byla přímo fascinovaná a její vztah se k V. neměnil po dobu dvou let, neboť V. se před ní prezentovala jako vysvoboditelka a svědkyně jí uvěřila. Další víkend 17. a 18. března bylo svědkyni umožněno účastnit se prestižního semináře pod vedením ředitelky obžalované P. v Brně. V. se ho nezúčastnila, neboť byla pout' ve Francii nebo ve Španělsku. K B. svědkyni řekla, že je ředitelkou školy a že pořádá semináře jen pro vybrané studentky. V. svědkyni rovněž sdělila, že je možno studovat v zahraničí, že se běžně jezdí na několik měsíců do Indie pod vedením obžalovaného D.. V té době měl obžalovaný seminář v Olomouci, kde byla přítomna i V. J.. Druhý den semináře si je sestra obžalované P. K. vyfotografovala, ale žádné fotky nebyly zaslány. Svědkyně neví, pro jaký účel sloužily. Svědkyně uvedla, že nadále chodila na další semináře školy *Poetrie*, chtěla co nejrychleji absolvovat deset seminářů, aby se dostala do dalšího ročníku a její lektorka V. na ni mohla být pyšná. Lekce byly pouze pro ženy ve večerních hodinách. Studentky do 24 let platily 60 Kč, ostatní 90 Kč. Kvalitu cvičení nemohla posoudit, neboť byla laik. Sama se pak stala lektorkou, ale předcvičovala bez certifikátu. Uvedla, že ve škole to byla běžná praxe. Svědkyně uvedla, že postupně poznávala další lektorky, které jí měly rády, byly usměvavé, dokonalé, měly bezchybný život. Následně však na lektorce jménem E. viděla nějaký problém, postupně i na K. M., které byly nervózní, ve stresu. Dále se konaly konzultace

lektorky se studentkou, které se studentka svěřovala se svými problémy, a lektorky ji měly někam nasměrovat. Konzultace byly placené za 350 Kč. Nebyly však povinné. Svědkyně měla konzultace jednou za 14 dní, čímž se dále tím více věnovala studiu školy Poetrie, proto se z Blanska přestěhovala do Brna ke studentce L. K., jejíž lektorkou byla rovněž V.. Vůbec nic netušila o zákulisí školy, než se v létě během brigády potkala s bývalou studentkou H. J., která jí sdělila, že se s obžalovaným D. setkala, byla velice nespokojená a prohlašovala, že Poetrie je sekta. H. J. se svědkyně ptala, zda se svědkyně již potkala s obžalovaným D., a když bylo odpovězeno záporně, tak svědkyni nabádala, ať nestojí o setkání s obžalovaným, že ona sama byla „odháčkována“, když jí bylo 15 nebo 16 let. Svědkyně uvedla, že to byl její první negativní kontakt se školou Poetrie. Svědkyně uvedla, že H. J. měla úspěšnou kariéru modelky a byla jim dávána za vzor s tím, že její úspěchy byly prezentovány jako výsledek působení obžalovaného a jeho „odháčkování“ v době, kdy J. byla ještě panna. Svědkyně uvedla, že jí bylo známo, že po „odháčkování“ byly dívky foceny nahé nebo polonahé a to mohl být u H. J. problém při podání objektivní výpovědi, neboť těmito fotografiemi mohl obžalovaný D. poškodit její pověst. Nicméně na základě tohoto rozhovoru s H. J. se svědkyně rozhodla nejet na letní akci a přemýšlela nad tím, zda Poetrie je sekta nebo není. V. ji opakovaně přemlouvala k účasti na akci, dokonce na ni i křičela a to poprvé za celou dobu, kdy se znaly. Svědkyně od V. slyšela nadávky, úryvky vět, které nedávaly smysl. V. jí vytýkala, že svědkyně přibrala a další věci, které neměly se školou nic společného. V. svědkyni dala několik meditačních cvičení, svědkyně se jí musela hlásit SMS zprávami, a že se musí více snažit. Svědkyně se proto snažila být aktivní, dokonce sháněla dívky na cvičení, oslovila několik svých kamarádek. Byla přesvědčena, že dělá dobrou věc. Takto přivedla J. K., M. V., J. V., A. N., D. Š. a další, asi 15 dívek. Začala dělat své semináře, své přednášky, prodávala skripta, peníze odváděla V. nebo L.. Svědkyně popsala, že existoval fiktivní žebříček lektorek a studentek, kdy každá dostávala body za to, kolik prodají skript, kolik přivedou studentek, kolik mají lidí na semináři. Čím měly více bodů, tím na vyšší pozici ve škole byly. Body byly zveřejňovány na stránkách Poetrie. Svědkyně potvrdila, že přednášela bez jakékoliv odborné kvalifikace, ale byla nervózní z toho, co přednáší, protože neměla danou problematiku zvládnutou. V. však na ni kladla čím dál tím větší nároky, proto pracovala pod stresem a tlakem, až se ke konci školního roku 2008 zhroutila. V létě 2008 jí bylo nastíněno, že by mohla jet za obžalovaným, že pokročila dost daleko. Svědkyně uvedla, že v srpnu 2008 naplakátovala velmi pěknou dívku Z. P., studentku Lékařské fakulty, za kterou ji ostatní lektorky chválily, že se jim líbila. V. Z. nabídla možnost „odháčkování“ u obžalovaného D.. V červenci 2008 sdělila V. svědkyni, že má možnost se setkat s obžalovaným a dala jí rady, jak se má chovat, že v jeho přítomnosti nesmí smrkat, kýchat, ale musí se usmívat, všechno chválit a plnit jeho pokyny. Musely být flexibilní a poslušné. Z. ještě nebyla tak flexibilní, nestihla vše zajistit, proto musela pozvání na studijní stáž od obžalované odmítnout, čímž naštvala oba obžalované. Dne 16.10.2008 se svědkyni podařilo koupit pro sebe a Z. letenky, odlétaly z Brna přes Vídeň do Kuala Lumpur. Na letišti je vyzvedla obžalovaná, která Z. viděla poprvé v životě. Jely do hotelu, kde svědkyně bydlela se Z. a obžalovaní společně na jiném pokoji. Obžalovaná P. jim vysvětlila termín „odháčkování“ jako pojení s obžalovaným. Svědkyně však neví, zda mluvila o sexuálním spojení, i když to z kontextu vyplynulo a že „odháčkování“ musí podstoupit minimálně jednou. Svědkyně uvedla, že na „odháčkování“ byly získávány studentky lektorkami, které musely být vysoké, štíhlé, modrooké blondýnky s dobrou karmou. Údajně se nemělo stát, že by některá z dívek odmítla. Svědkyně uvedla, že se Z. se bavily, že když to bude jednou, že to přežijí. B. byly instruovány, aby si vzaly pružné spodní prádlo, které se dá rychle odhrnout. Když přišly na pokoj, na posteli ležel obžalovaný, kterého pozdravily, dle pokynu obžalovaného začaly masírovat po nohách, stehnech a zadku. Obžalovaný jim sahal do kalhotek. Vybídl je, ať si lehnou na záda. Svědkyně uvedla, že celou dobu se se Z. držely za ruce a dodávaly si sílu. Poté jí obžalovaný sundal kalhotky, vnikl do ní a to surově bez předešly. Svědkyně brečela, protože jí to kruté bolelo, mačkala Z. ruku. Pak vnikl do Z., ta také tiše brečela, hodně jí to bolelo a silně tiskla svědkyni ruku. Na pokyn obžalované se pak líbali. Celou dobu tam něco cvakalo. Napadlo je, že

je obžalovaná fotí nebo natáčí. Poté jim obžalovaný začal vyprávět, že když byl mladý, že byl zavřený v blázinci, že ho fascinovala smrt. To bylo poprvé, co mu viděly do obličeje; došlo jim, že je to absolutní blázen. Tyto historky znaly už od lektorek. Když se svědkyně vrátila na pokoj, zjistila, že silně krvácí a to trvalo další tři dny. Se Zdenkou si o „odháčkování“ povídaly, cítily se jako prostitutky. Svědkyně uvedla, že během tohoto pobytu, se podrobila dalšímu „odháčkování“, které popsala stejně. Uvedla, že to pro ni byla strašně potupná situace, kdy musela souložit s cizím chlapem a ještě se na ni dívaly další osoby. Obžalovaný předváděl nějaké loutkové divadlo, působil jako naprostý blázen. Nevěděly, co mají dělat. Chtěly ho namasírovat, ale on zrovna nechtěl, tak začal svědkyni kopat do stehů. Druhý den byly obžalovanou P. seřvány, jak to že nejsou s obžalovaným, že ho nemasírují, že jsou nevděčné. K obžalované P. svědkyně uvedla, že nosila mastné vlasy, neprala si spodní prádlo, měla podlitiny, modřiny na celém těle, vysunutou, pokrivenou páteř, kůži s jizvami a modřinami. Nicméně měla o sobě velké ego. Tvářila se jako mistr světa, ale žádné, kouzlo, charisma nebo nadprůměrnou inteligenci u žádného z obžalovaných svědkyně neshledala. Když se svědkyně svěřila obžalované P., že nepoužívá antikoncepci, obžalovaná na to reagovala vyděšeným výrazem, ale následně řekla, že z tantrického milování se nemůže otěhotnět. Nicméně svědkyně se později dozvěděla, že s obžalovaným otěhotněla M. H.. Popsala rovněž, že s obžalovaným měla i surový anální styk, při kterém brečela, byla z něj ve stresu. Obžalovaná P. ji nutila, ať to dělá obžalovanému pusou, ale svědkyni to bylo odporné. Se Z. byly na pokoji, neustále byly ve stresu, čekaly i několik hodin, kdo pro ně zrovna přijde. Obžalovaný zamluvil další pokoj, neboť měla přijet V. J. a K. H.. Když svědkyně odjížděla, byla obžalovanou instruovaná o pouti a jejím obsahu, nemá s nikým mluvit, jinak že by ji to léčení ublížilo. Po příletu do Vídně si je převzal otec Z., kterému řekly, že všechno bylo v pohodě. Po této zkušenosti, svědkyně nesháněla žádné studentky, aby nedopadly jako ona. O vánočních prázdninách se svědkyni i samotná lektorka V. vyzpovídala, co v Poetrii zažila, jak byla mlácena a sexuálně týrána, jak byla nucena oslovovat hezké dívky na ulici pro obžalovaného, jak zažívala psychický nátlak, že byla svědkem i mlácení obžalované P. obžalovaným D. kabelem, který ji pořezal sklem v obličeji. Podle svědkyně se tím vysvětloval stres, nervozita, který viděla u lektorek. Svědkyně už v tom nechtěla pokračovat, kdy viděla, jak jsou lektorky zničené a také V. v lednu 2009 oznámila ředitelce – L. Č., že s Poetrií končí. Skončit chtěla i M. H.. S V. se svědkyně dohodla, že se vynasnaží zabránit tomu, aby další ženy a dívky podstoupily to, co ony. Proto v lednu a únoru 2009 byly plánovány větší poutě pro více dívek a hrozilo jim stejné nebezpečí, proto obvolaly všechny studentky, vyprávěly jim, co zažily, co zjistily o škole Poetrie a co by je mohlo čekat. Většina dívek odešla. Svědkyně pak napsala několik článků o svých zkušenostech a zveřejnila je na www.prozeny.cz. Jako odezva bylo to, že obžalovaný zveřejnil její fotku a napsal o ní hanlivý článek. Stejně jako o V. a P. C.. Dne 16.4.2009 obžalovaný fotku svědkyně se jménem, ročníkem a školou rozeslal po jejich spolužácích, den před obhajobou práce svědkyně. Většina spolužáků pak svědkyni zavrhl jako divnou, jako tu, co fotila porno. Pro svědkyni to bylo stresující, náročné, ponižující.

Svědkyně L. K. uvedla, že obžalované poznala asi v roce 2003 ve škole Poetrie. Sama hledala způsob, jak změnit svůj dosavadní život, hledala duchovno a tato škola jí ukázala přesně to, co hledala. Ukázala jí spiritualitu, jak se zdokonalovat. Pokud jde o kvalifikovanost lektorek, uvedla, že osvědčení asi neměly. Jednou z hlavních učitelek byla obžalovaná P.. Následně svědkyně odpovídala toliko na dotazy soudu a stran, kdy uvedla po dotazu na obžalovaného D., že je to G. J. a je tantrikem, astrologem, horolezcem, surfařem. Setkala se s ním vícekrát na různých seminářích. Ví, co je „odháčkování“ – jde o tantrický rituál, kdy G. J. pomáhá očistit tělo, duši. Dělá se to více způsoby, ale pokud soud chce o nějakém nepochybně slyšet, je to podle svědkyně ten, kdy dochází k fyzickému průniku, k pohlavnímu styku, který svědkyně také vícekrát absolvovala. Než k tomu došlo u ní poprvé, byla seznámena s tím, že dojde k pohlavnímu styku s G. J. a to jí řekla její učitelka S. E.. Řekla jí konkrétně, že dojde přes sexuální akt k pročištění energií. S tímto svědkyně souhlasila. Svědkyně následně popsala, jak k „odháčkování“ došlo, že to

bylo ve Zlíně, v nějaké místnosti, snad v roce 2003, vysvlékla se, lehla si na záda a dýchala do břicha. Podle instrukcí obžalované P., měla zvláštní pocit, i když ne nepříjemný, potom přišel obžalovaný, který se jí dotýkal na těle, a pak došlo k průniku. Svědkyně uvedla, že to nebylo nepříjemné, ale neužila si vášnivý sex s člověkem, kterého miluje, pak odešla. „Odháčkování“ absolvovala poté vícekrát, víceméně za stejných okolností. Následně svědkyně k dotazům uvedla, že byla přítomna „odháčkování“ dalších žen či slečen, byla přítomna z důvodu, že byla konkrétní slečnou požádána, i když nedovedla vysvětlit, z jakého důvodu měla být žádána, zda měla nějakou pozici a na dotaz u „odháčkování“, kolika žen byla přítomna, a aby jmenovala některou slečnu, která ji požádala o přítomnost u jejího „odháčkování“, odpovídala pouze vyhýbavě, že neví. Následně připustila, že mohla být přítomna u dvou, třech takových „odháčkování“. Až k opakovaným dotazům soudu přiznala, že ve škole Poetrie měla postavení lektorky. Záporně odpověděla na dotaz, zda bylo povinností lektorky shánět dívky na odháčkování pro obžalovaného D.. Dle svědkyně, lektorky organizovaly semináře. Nicméně připustila, že to byla ona, kdo poprvé těm dvěma, či třem dívkám, o kterých vypovídala, řekla o možnosti „odháčkování“. Následně připustila, že jim odháčkování zprostředkovala, nicméně setrvala na tvrzení, že dívky vždycky věděly, že obřad obsahuje i pohlavní styk. Vždycky věděla, kde se obžalovaný nachází, neboť s ním byla v kontaktu po telefonech, takže věděla, kam má dívky odvést. Není jí nic známo o rozdělení žen do skupin podle vzhledu. Negativně odpověděla na dotaz, zda zná P. Č., P. C., L. Ch., M. T., K. B., S. F., R. Č. nebo L. N.. Za lektorky školy Poetrie jmenovala E. E., M. H., S.. Žačky školy odhadla na desítky. Následně uvedla, že u ní policie dělala zátah, neboť u ní našli knihy, co psal obžalovaný. Na dotaz, zda byla přítomna hromadnému „odháčkování“ v Odrlicích v roce 2004, svědkyně uvedla, že si to nevybavuje. K dalšímu dotazu, zda byla přítomna hromadnému „odháčkování“ v Odrlicích, uvedla, že nikoliv. Pokud byla dotazována na zvláštní dýchání, které předcházelo „odháčkování“, svědkyně potvrdila, že šlo o zvláštní dýchání, které mělo probouzet rozprouzení energie v první čakře, která je v rozkroku. Tento stav znala z jógy. Musela se zkoncentrovat, do určité míry uvolnit. Následně připustila, že pokud přivedla některé dívky k „odháčkování“, tak je instruovala, jakým způsobem mají dýchat. U některých „odháčkování“ byla přítomna i obžalovaná P.. K dotazu, zda zná L. Č., svědkyně uvedla kladně s tím, že potvrdila, že spolubydlící s ní byla nějaká J., navštívila Indii v souvislosti se školou Poetrie, že tam byla s obžalovanými P. a D.. Na dotaz, zda se tam dělala „odháčkování“ odpověděla vyhýbavě, že neví. Pokud byla dotázána k poznámkám, které byly zajištěny při domovní prohlídce v jejich písemnostech, kde bylo uvedeno například „D. 18 let, Praha, její telefon, že má problémy, má přítele, v závěru blond“, aby vysvětlila tyto poznámky, odpověděla jen stručně, že je to kontakt na nějakou slečnu. Nedovedla vysvětlit, proč jsou zde takové poznámky a to dokonce velkými písmeny, že je blond, jak je vysoká a že má staršího přítele. Snažila se to zdůvodnit tím, že výška a barva vlasů, má vliv na vnitřní energii člověka. Nedovedla však soudu blíže osvětlit, z čeho tento její závěr vychází. Lektorkám byla nadřizena obžalovaná P. nebo přímo obžalovaný D., kterého svědkyně po celou dobu své výpovědi označovala jako G. J., který byl jejich učitel, předával jim know-how. Obžalovaná P. byla jeho přímá žačka. Pokud obžalovaný organizoval nějaký seminář a potřeboval večer uvolnit záda, tak byla svědkyně požádána opakovaně, aby ho masírovala. Následně připustila přímému dotazu, že mu masírovala i zadek. Nedovedla vysvětlit, proč to neuvedla sama, bez přímého dotazu ze strany soudu. Připustila k dalším dotazům, že po obžalovaném uklízela. V přítomnosti obžalovaného jí bylo příjemně. Nikdy jí nesmrděl. Dívky, které prošly rituálem „odháčkování“, dle svědkyně byly spokojené, šťastné a vypadaly dobře. K dotazu připustila, že krátkou dobu byla ředitelkou v Poetrii. Nějak to neustála, bylo to pro ni náročné. Svědkyně uvedla, že naposledy s obžalovaným byla v kontaktu v roce 2010, kdy se na internetu objevilo hnutí Antipoetrie, takže obžalovanému musela být známá negativní medializace ze strany bývalých frekventantek školy Poetrie, k čemuž uvedla, že na toto téma se nebavili a sama ani nevěděla, že se něco takového děje.

Svědčce M. P. uvedla, že s obžalovaným se setkala v roce 2003 ve škole Poetrie, kde se potkali na víkendovém semináři, který vedla lektorka S.. S obžalovaným se poprvé setkala v Odrlicích na Olomoucku, kam ji přivedla S. na tzv. „odháčkování“, které jí bylo vysvětleno, že má odstranit háčky z jejího těla, které tam zanechali její předchozí sexuální partneři. „Odháčkování“ se svědkyně zúčastnila jednou. Připravila ji na něj S. E., která ji naučila cvičení, dýchání růže a flétny, kdy se dýchá do rozkroku s roztaženými nohama. S. bylo svědkyni vysvětleno, že „odháčkování“ je něco jako sex, ale sex to není, že to může dělat právě jen obžalovaný D., že pak bude svobodnější. Po uvedeném dýchání se svědkyně cítila v euforii, měla změněný stav vědomí, cítila se zvláště, trochu omámeně, nebyla schopna to přesně popsat. Dýchala s ní S., která u ní seděla, pak přišel obžalovaný a vykonal na ni pohlavní styk. Dle svědkyně to nebyl normální pohlavní styk. Když to skončilo, domluvila se se S. a s obžalovaným, že se to bude opakovat, takže za ni přišel ještě jednou a za chvíli se vše opakovalo. Druhý den odjeli zpátky do Prahy. Svědkyně uvedla, že rozhodně jí to nebylo příjemné, nicméně měla za to, že tak to asi mělo vypadat, že takové pocity má mít. Svědkyně uvedla, že ví o „odháčkování“ dalších dívek, kdy na seminář v Odrlicích přivedla svoji kamarádku (P. Č.). Svědkyně byla u toho, když večer ženy v kruhu dělaly cvičení, dýchání flétny a růže. Svědkyně pak odešla pryč, P. Č. tam zůstala s dalšími ženami. P. se s ní pak přestala kamarádit a s odstupem několika let, se od P. dozvěděla, že ten večer tam přišel obžalovaný D., který se všemi ženami měl pohlavní styk, a svědkyně se cítila znásilněna. Svědkyně uvedla, že nevěděla, co P. Č. čeká, protože mělo jít o normální cvičení, nevěděla, co tam obžalovaný se ženami bude dělat. Na semináři byla i obžalovaná P., která organizovala přednášky a lidi, kdo má jít do jaké skupiny, všechno koordinovala. Obžalovaná P. dle svědkyně určovala i tantrická cvičení, tedy, která z dívek má dýchat a kdo jí bude pomáhat. Cvičilo se vždy ve spodním prádle. Svědkyně uvedla, že v jednu chvíli pomáhala obžalované P. s organizací akcí a dělala výkonnou ředitelku. Měla na starosti seznamy lidí, které obvolávala na semináře; určovala, kdo má přivést kolik peněz. Na seminářích mladší kategorie platili menší částku než vyšší kategorie, což zpočátku svědkyni nepřišlo divné. To se jí zdálo divné až později. Na seminářích se vstávalo brzo ráno, šlo se cvičit, končilo se pozdě v noci. Jídlo a pití na seminářích bylo hodně asketické. Byly jen nějaké kredity, za které se mohly kupovat potraviny a káva. Bylo to podáváno tak, že jde o očistný týden, že se maximálně pije voda, že se může jít i na absolutní půst. Ani to svědkyni nepřišlo divné. Ohledně P. Č. svědkyně ví, že byla „odháčkována“, stejně jako M. M. a B. M., která se jí svěřila. L. K. o tom nemluvila, svědkyně má za to, že s obžalovaným trávila spoustu času, byla jeho otrokyně spíše než blízký člověk. Rovněž obžalovaná P. cestovala s obžalovaným po celém světě a plnila vše, co jí řekl. Svědkyni není známo, že by obžalovaný fyzicky někoho bil. Postupně se jí zdály některé věci být divné. S kamarádkou R. S., která opustila Poetrii, se o tom bavily, ta jí říkala, že tam probíhají věci jako znásilňování a zneužívání. Svědkyně si toho začala více všimnout a rozhodla se, že už se toho účastnit nebude. Svědkyni se v roce 2006 narodil syn, což bere jako záchranu, kdy přestala s Poetrií komunikovat. Obžalovaný J. D. byl dle svědkyně prezentován jako duchovní mistr G., který je osvícený a jako jeden z mála lidí na světě, může dělat „odháčkování“. Podle svědkyně to byl duševně nemocný člověk, který často měnil nálady, kdy mluvil třeba chvíli klidně, pak začal křičet, což svědkyni zaráželo. Svědkyně u něj žádné výjimečné schopnosti nezjistila. Byl to sice charismatický člověk, který dokázal hezky mluvit a upoutat pozornost. S odstupem času svědkyně školu Poetrie hodnotí jako místo, kde dostala spoustu zdrojů informací, nicméně na úkor toho, že se tam setkala se silnou manipulací a zneužíváním. Nejradši by tuto historii vymazala. Později se dozvěděla, že holky jsou považovány za sexuální pracovnice obžalovaného D.. Svědkyně má za to, že frekventantky školy měly možnost odejít, ale v některých případech se podle ní cítily povinny, že tam musí zůstat, že odejít nemohou. Mohlo jim být i bráněno, ale nemůže to potvrdit na sto procent. Ve škole působila na pozici ředitelky sekce Astromódy, kdy v tomto oboru mohlo být 100 - 150 studentek, přesně to neví.

Svědčce J. B. vypovídala před soudem shodně jako v přípravném řízení. Svědkyně uvedla, že v roce 2002 začala chodit v Hradci Králové na jógu, kterou vyučovala jedna z žákyň obžalovaného D., K.K. a jejím prostřednictvím dostala pozvánku na jednu akci. Zúčastnila se akcí, které datově podle svých poznámek popsala již v přípravném řízení, mezi kterými jsou i školy či semináře v Odrlicích a Horní Bečvě, včetně semináře z 25. 8. do 5. 9. 2004 s názvem „Láska a nirvána“. Svědkyně uvedla, že obžalovaného zná od léta 2003, kdy se s ním poprvé setkala na semináři v Odrlicích. Měla z něj pohled, že je to charismatický muž, ale náladový. Byl šéfem Poetrie, plánoval akce, určoval program, určoval lidi ve skupinkách, úlohu lektorek. Obžalovanou P. zná svědkyně od téhož roku. Popisuje ji jako pravou ruku obžalovaného D., sebevědomou, ctizádostivou, energickou, šéfkou, která měla respekt u ostatních. Plnila to, co obžalovaný D. vymyslel. Svědkyně uvedla, že sama nikdy nebyla lektorkou v Poetrii, seminářů se pouze účastnila. Rozhodně nevzhlížela k obžalovanému jako ke svátosti, jako některé z účastnic a lektorek. Je jí známo, že obžalovaný D. hovořil o „odháčkování“ za situace, kdy se účastnice semináře vzájemně pod jeho vedením masírovaly, kdy jedna ležela na zádech a ostatní ji štípaly do hýždí. Svědkyně tomu rozuměla tak, že „odháčkování“ spočívá právě v tom štípání, které si prováděly mezi sebou. Nikdy od nikoho neslyšela, že by „odháčkování“ mělo spočívat v pohlavním styku. K semináři, který se uskutečnil na Horní Bečvě od 25. 8. 2004 do 5. 9. 2004, svědkyně uvedla, že když přijely, musely odevzdat mobily, že by mohly rušit energii semináře. Seminář začínal půstem, nejdřív měly mít půst jeden den, pak z toho byly dva dny. Když čekaly, že už dostanou jídlo, bylo jim řečeno, že ještě další den bude půst. Třetí den byly i bez vody. Tyto pokyny vyslovila obžalovaná P. a lektorky. Předpokládalo se, že je to na příkaz obžalovaného D.. Během semináře chodily po kopcích, takže to pro všechny bylo dost náročné. Třetí den na semináři bez vody a při fyzické námaze, kdy bylo ještě teplo, se svědkyně cítila opravdu špatně, motala se jí hlava, bolel jí žaludek, cítila následky dehydratace. Nemohla ani dojít k potůčku se umýt, jak jí bylo špatně. Někdo dokonce řekl, že odjíždí pryč a odjeli hned prvního dne dva lidé. Nikdo jim v odjezdu nebránil. Třetí den dostaly chleba, rajče a vodu. Dle svědkyně to byla nejhorší akce, kterou v Poetrii zažila. Vzhledem k půstu, ale i úrovni přednášek. Svědkyně uvedla, že mezi přítomnými byla i M. T., kterou znala osobně z jógy, nebo se v Hradci párkrát sešly v čajovně s dalšími lidmi z jógy a bavili se o semináři. M. T. se po této akci stáhla a od všeho se odřízla. S ničím se svědkyni nesevěřila. Všichni pak byli rádi, že z Bečvy odjeli, pokud jde o Odrlice, tam to bylo mnohem příjemnější, dostali nějaké jídlo. Jeden večer v Odrlicích bylo avizováno, aby se sešly ve velké místnosti na statku. Mohlo tam být tak deset dívek. Večer vedla obžalovaná P.. Všechny se měly svléknout do spodního prádla. Vše řídila obžalovaná P., šlo o dechové cvičení, které dělaly už dřív. Nevěděly přesně, co budou dělat. Svědkyně popsala, že M. T. ležela po její levé ruce. Svědkyně pak viděla postavu, přišlo jí, že je to obžalovaný D.. Společně s obžalovanou P. obcházel celý kruh dívek, kdy se u každé zastavili kratší nebo delší chvíli. Od svědkyně postupovali k M. T.. Pokud jde o svědkyni, pak uvedla, že obžalovaný si dřepnul mezi její nohy, říkal jí, ať dýchá, dotkl se jí rukama v třísech a zmáčkl jí třísla v oblasti z vnitřní strany stehén. Moc příjemně se necítila, ale trvalo to jen krátce. Poté přistoupil obžalovaný k M. T., dřep si k jejím nohám, pak svědkyně slyšela, jak M. vykřikla. Výkřik charakterizovala jako z momentu překvapení a svědkyni přišlo, že to M. nebylo moc příjemné. Neví, co obžalovaný u M. dělal, nemohla to vidět, byla od ní vzdálena tak dva metry. Bylo to v přítmí, hořely jen svíčky. Obžalovaný postupoval od dívky k dívce, občas slyšela nějaké výkřiky, ale M. rozhodně nebyla jediná, kdo křičel. Obžalovaná P. chodila s obžalovaným, stála za ním, když byl u dívek. Pak obžalovaný odešel. V nejbližších dnech se svědkyně ptala M. T., co se stalo, že jí slyšela křičet, ta se jí nesevěřila, bylo vidět, že jí to trápí, že se cítí špatně. Svědkyně uvedla, že pak už se dalších akcí Poetrie neúčastnila, neboť začala vnímat, že akce se zhoršují. Byla cítit velká rivalita mezi lektorkami a postupně z Poetrie vycouvala. Má za to, že vzhledem k tomu, že nebyla tak mladá, nemyslíci, nenechala se přesvědčit k věcem, o kterých cítila, že je nemá dělat. Tak je ani nedělala, a proto se asi vyhnula nějakým nepříjemnostem a problémům. Od podzimu 2004 s Poetrií skončila. Svědkyně pak ve své výpovědi podrobněji popisovala dýchací techniku zvanou „růže“

nebo možná „flétna a růže“, kdy to popisovala obdobně jako další svědkyně. Uvedla, že je pravdou, že mezi dívkami docházelo ke stimulaci na pohlaví ve dvojicích, kdy i ona stimulovala jinou dívku na pohlaví, i když neví, jak se jmenuje. Až od policie se dozvěděla, že obžalovaný D. měl na dívkách vykonávat pohlavní akt. Uvedla, že rozhodně na semináři nevěděly, co se bude dít. Konkrétní večer byl uveden jako tantrický. Ona si to představovala jako dýchací techniku, nic dalšího. O tom, že by mělo proběhnout „odháčkování“ se nikdo veřejně nezmněl. Závěrem svědkyně uvedla, že pokud při onom večeru účastnice křičely, tak bezprostředně a v tom výkřiku byl obsažen strach, nechut', překvapení. Takže předpokládá, že ostatním účastnicím večera nedělal obžalovaný D. to, co jí, ale že se jim mohlo dít něco jiného, jinak by neměly důvod křičet. V hlavním líčení k dotazům svědkyně uvedla, pokud byla dotázána, zda při tom dýchání „flétny a růže“ v rámci semináře měla nějaké pocity křečí, brnění, či tlaku, že nikoliv, že si myslí, že není ten typ, který by to nějak zasáhlo. Ostatní ženy, které mohou být citlivější, mohly být však zasazeny jinak.

Svědkyně V. K. v hlavním líčení uvedla, že obžalovaná P. ji oslovila, když svědkyně byla v kavárně se svou kamarádkou. Obžalovaná P. jí nabídla focení. Svědkyni to nejdříve přišlo podezřelé, nicméně se začaly bavit. Detaily už si nepamatuje. Pokud jde o termín „odháčkování“, postupně se k němu dostaly. Bylo jí řečeno, že pokud by nebyla „odháčkována“, nemohla by se zbavit zátěže minulých partnerů a její život se skončil. Proto se „odháčkování“ podrobila. Tehdy obžalovaná P. za ní poslala S. K., která se jí snažila vysvětlit, o čem jsou háčky. Svědkyni se to zdálo stupidní, tak ji poslala pryč. V nějaké knížce Carlose Castenedy se o tom termínu trošku psalo, i když nikoliv o co se jedná, a když se pak před svědkyní objevila velice přesvědčivá obžalovaná P., která věděla jak na ni, tak ji přesvědčila, aby se tomu podrobila. Svědkyně uvedla, že sama nevěděla v čem „odháčkování“ bude spočívat. Kdyby sama věděla, v čem to spočívá, rozhodně by to nepodstoupila. Obžalované P. snad nikdy nikdo neřekl ne. Svědkyně neví, jak to dělala, ale prostě se tak stalo. Proto jí svědkyně podlehla, když ji odvezla do domu ve Strašnicích. Svědkyně ve své výpovědi uvedla, že ji vedla do takové řadovky, nikde nikdo nebyl, což se jí zdálo podezřelé, ale svědkyně si dodávala odvalu, že když už do toho vlezla, že to podstoupí. Šly do patra domu, kde jí obžalovaná řekla, ať si lehne jen ve spodním prádle. I to svědkyni přišlo zvláštní a riskantní, měla strach, nevěděla, kdo v domě je, co se bude dít, ale nakonec sama sebe přesvědčila, že když už na to kývla, že to vydrží, že to nebude nic hrozného. Poté ji obžalovaná P. naučila, jak má dýchat, že se nemusí ničeho bát, že jenom rozmístí nějaké kamínky, že musí mít pořád zavřené oči. Pak někdo přišel. Měl to být obžalovaný D., ale svědkyně to neví jistě, neboť měla zavřené oči. Pak došlo k pohlavnímu styku. Svědkyně uvedla, že to samozřejmě nečekala. Byla překvapená, v šoku, sama v cizím baráku, neví, jak dlouho to trvalo. Muž pak odešel. Obžalovaná P. chtěla se svědkyní nafotit nějaké snímky, jestli se „odháčkování“ povedlo, že obžalovaný D. umí dělat nějaký energetický rentgen přes fotky. Chtěla po svědkyni, aby se úplně svlékla, ale to už jí svědkyně neposlechla. Fotografování proběhlo, když byla svědkyně v prádle. Po nějaké době bylo svědkyni řečeno, že by se měla dostavit na druhé „odháčkování“. Obžalovaná pozvala svědkyni do Zlína. Svědkyně souhlasila s tím, že už nemá co ztratit. To už věděla, co má čekat, a chtěla vědět, o co jde. Svědkyně potvrdila, že „odháčkování“ poté s obžalovaným D. absolvovala po Praze vícekrát, kdy byla přítomna „odháčkování“ dalších dívek. Vzpomíná si na „odháčkování“ R. Č., se kterou jela vlakem nebo autobusem z Brna. Podrobnosti už si nepamatuje. Pro svědkyni to nebylo nijak zásadní, neboť poškozených, kromě paní Č., jsou stovky. Paní Č. nicméně přivedla na „odháčkování“ svědkyně. Svědkyně byla instruována obžalovanou P., co mohou dívkám o „odháčkování“ říkat. Svědkyně potvrdila, že byla zmanipulovaná, neboť v té době si opravdu myslela, že slečnám pomáhá. Slečně Č. mohla říct pouze to, jaký má problém, mohla jí nabídnout setkání s obžalovanou P.. Nic nesměly konkretizovat. Až později jí došlo, že to není normální, proč se ty dívky někam vodí, že ten důvod bude nějaký jiný. Svědkyně připustila, že k „odháčkování“ mohla přivést 10, 12 dívek, nebyla přítomna u „odháčkování“ všech. Znovu zopakovala, že byla přesvědčena, že jim tím

pomáhá, kdy se sama sebe snažila přesvědčit o tom, že jí to pomohlo, což je paradox, ale byla manipulována opravdovými odborníky na manipulaci. Pokud byla přítomna u „odháčkování“ jiných dívek, nic nedělala, řekli jí, ať sedne a meD. je, pustili hudbu. Ona seděla a dělala, že nic neví. Pokaždé se to dělo někde jinde. Tušila samozřejmě, co se děje. Už věděla, jakým způsobem dochází k „odháčkování“. Žádná z „odháčkových“ dívek se jí potom nesvěřila. Pokud jde o R. Č., tak ta pak měla nějaké zdravotní gynekologické problémy, ale už si to s odstupem času nepamatuje. Svědkyně uvedla, že ona sama dívkám neříkala, že dojde k pohlavnímu styku. Nikdy nebyla přítomna tomu, že by obžalovaná P. dívkám říkala, že dojde k souloži. Dokonce jim obžalovaná P. zakazovala potencionálním adeptkám říkat, že při „odháčkování“ dojde k souloži. Svědkyně připustila, že k „odháčkování“ přivedla A. B., ke které uvedla, že byla jediná, která se tomu vzepřela. I to se odehrálo ve Zlíně. Svědkyně byla vykázána do kuchyně, kam za ní přišla obžalovaná P., že je průšvih, že se A. bránila a že je to průšvih. Což pro obžalovanou P. znamenalo, že si obžalovaný D. bude na ní vyliávat vztek, že ji zmrská kabelem od počítače do krve. Svědkyně uvedla, že byla instruována obžalovanou P., že pokud by se dívky dotazovaly, co obnáší „odháčkování“, měla je odkázat na obžalovanou P.. Pokud byla dotazována na pojem „políbek penisem“, tak dle svědkyně to vymyslela obžalovaná P., nic bližšího k tomu neví. Pokud byla dotazována, zda měla možnost odejít ze školy, uvedla, že je to dost složitá otázka, neboť řetězky připoutaná nebyla, ale měla obrovský strach, neboť věděla, jak obžalovaný dokáže být agresivní, jak se dokáže mstít. Že je prchlivé povahy a měla z ní obrovský strach. Rozhodně se nemohla svěřit rodičům, neměla na to sílu, stejně jako jít někam na policii a tam jim to začít vyprávět. Byla v situacích v konečné fázi, kdy viděla jedinou cestu skočit pod vlak, neboť tušila, že by jí nikdo nevěřil a za druhé, škola fungovala 12 let a za celou dobu na policii nikdo nešel a neviděla tady možnost další cesty. Pokud by jí nepomohla M. F. a nepopohnala ji k tomu, aby to oznámily a zkontaktovaly charitu, tak by k tomu sama neměla sílu.

Svědčce H. P. vypověděla, že obžalovaného D. potkala v roce 1997 v Hodoníně, když bydlel tehdy u jejího kamaráda. Zvali jí na nějaké semináře, ale neměla zájem. Nějakým způsobem se k tomu dostala aktivně až později a v lednu 2007 odešla. Podle svědkyně měl obžalovaný D. všechno dobře vypočítané. Snažil se jet na mladé dívky, které by se do něj zamilovaly, chodily na semináře. Chtěl si s nimi vytvořit bližší vztah. Pak do toho začal zapojovat sex, manipuloval s nimi. Ze začátku svědkyně byla mladá, bylo jí 17 let, nic bližšího k věci nevěděla. Od kamaráda O.Z. se dozvěděla, že obžalovaný je jakýsi velký G., chápala to jako člověka, který dělá astrologii. Byla na seminářích ve Zlíně, v Olomouci, ale to hned druhý den odjela, neboť se jí snažil v noci líbat. Poté byla v Americe a vrátila se v roce 2002 nebo 2003. Rozhodně obžalovaného D. neobdivovala jako chlapa. Jiné holky do něj byly často zamilované. Pro ni to spíš bylo stresující. Kolem roku 2003 se vytvořila skupinka vyvolených, mezi které patřily E., P., M. ze Zlína, S. K., D. O. a Ž., kdy Ž. obžalovaný víceméně využíval, aby ho dotovali po materiální stránce. Obžalovaný D. měl přesně rozdělené dívky. Hlavní princip byl, že musí být mladé a pěkné. Dle svědkyně hlavním motivem celé školy byly finance a sex byl podružný. Dle svědkyně byl dobrovolný. Nesetkala se s nikým, kdo by jí řekl, že na něm byl vykonán pohlavní styk proti jeho vůli. Ve druhé skupině byli lidé, o kterých obžalovaný D. věděl, že by ho mohli dotovat finančně. Všechny je dirigoval, říkal, jaké chce přivádět lidi na semináře, buď pěkné ženy, nebo majetné lidi. Svědkyně uvedla, že by mohla uvést příklady lidí, kteří obžalovanému dávali auta, účty, byty, další věci. Sama svědkyně, když sháněla do školy dívky, postupovala podle dotazníku, který vytvořila obžalovaná P., kdy se měly ptát zejména na problémy ve vztazích, neboť bylo z 99 procent pravděpodobné, že problém má každý. S tím, že obžalovaný D. je pak může vyléčit svými tantrickými schopnostmi. Svědkyně uvedla, že léčbě byla přítomna jedenkrát nebo dvakrát u Ž., kdy holka ležela v prádle, dávali jí nějaké kameny na břicho a potom s dívkou měl obžalovaný krátký sex. Svědkyně nakonec doznala, že k tomuto aktu přivedla maximálně pět dívek. U toho byla přítomna i obžalovaná P., která tam seděla a svědkyně tomu byla přítomna asi v tom jednou případě. Svědkyně uvedla, že v případě „odháčkování“ u kterého byla přítomna, obžalovaná P.

řekla dívce, že jde o tantrickou techniku. Dle svědkyně dívka vždycky věděla, že půjde o pohlavní styk. Říkala jí to obžalovaná P. a dívka s tím souhlasila. Svědkyně uvedla, že rozhodně neviděla nikoho, kdo by byl znásilněný. Nemyslí si však, že tím, že obžalovaný D. měl s dívkami pohlavní styk, že by je léčil. Svědkyně uvedla, že do školy Poetrie přivedla P. C., neboť zpočátku učení věřila, proto ji tam přivedla. Ví o tom, že P. se účastnila nějakého letního semináře, kde bylo hromadné „odháčkování“, kde měl obžalovaný D. chodit okolo a do některých holek tam vnikl. Svědkyně uvedla, že tam byla přítomna, hrála hudba, dívky ležely, začaly cvičit. Obžalovaný D. řekl svědkyni a dalším dívkám, že mají chodit okolo a ležící hladit po prsou. Pak přišel obžalovaný a vypadalo to, že do některé vniknul, neboť byl v poloze, kdy muž vniká do ženy. Byla tam hlasitá hudba, takže svědkyně neslyšela, že by některá dívka vykřikla nebo nařikala, ale zcela to nevyloučila s ohledem na hlasitou hudbu. Svědkyně uvedla, že nevěděla, že na tomto semináři dojde k pohlavním kontaktům. Dívky nechápaly, co se tam vůbec stalo. Ptalo se obžalované P., co to mělo znamenat. Není jí známo, co jim obžalovaná odpověděla, ale ví, že byla v tísní, a že dotazy ukončila velmi brzy. Svědkyně uvedla, že nezná dívky jménem L. Ch., M. T., K. B., S. F., R. Č., L. N.. Svědkyně uvedla, že ve škole skončila proto, že tomu přestala věřit. Byl na ni šílený tlak. Pokud byla dívkám vysvětlována D. teorie „odháčkování“, tak ji prezentovala obžalovaná P. jako tantrický polibek, což znamená, že se penis dotkne ženských genitálií, ale rozhodně nikdy nemluvila o pohlavním styku. Svědkyně upřesnila, že k „odháčkování“ přivedla pět dívek. T.T., B. z Prahy, P. z Prahy a další dvě dívky už si nevzpomíná. „Odháčkování“ P. proběhlo u K. P. v Praze, T. T. byla u Ž.. Obžalovaná P. přitom učila dívky, jak mají dýchat do podbříšku. Vybavila si, že k „odháčkování“ byla přivedena nějaká dívka, která pak musela být v nemocnici. Vybavila si, že D. O. přivedla k „odháčkování“ M.H. a té obžalovaný D. protrhl pochvu, že to se dozvěděla svědkyně od D.. Svědkyně popisovala dýchání, které dívky učila obžalovaná P. jako holotropní dýchání, ze kterého se dalo usuzovat, že se dostaly do změněného stavu vědomí. „Odháčkování“ předcházelo vždy takové dechové cvičení. Dívky byly instruované, aby dýchaly hluboce do břicha, zrychleně, a když to dělaly nějakou dobu, tak na základě toho byly v nějakém pozměněném vědomí. Nenacházely se ve vědomí, v jakém lidi fungují normálně. Často je to stav, kdy dívky necítí končetiny, nejsou schopné jimi hýbat. Nebyly schopny v takovém stavu si třeba stoupnout a odejít. Až, když byly v takovém stavu, tak k nim přišel obžalovaný D.. K osobě obžalovaného D. svědkyně uvedla, že potřeboval nad ženami cítit nadvládu. V jeho případě nešlo o sex tak, jak ho znají lidé, ale pouze vykonával svoji potřebu. Svědkyně i v závěru své výpovědi zopakovala, že dívky nemohly očekávat, že dojde k nějakému sexuálnímu aktu, protože ani ony nevěděly, co se bude dít. Na počátku nebylo vůbec zřejmé, co bude náplní. Pokud ona byla přítomna jako asistentka, tak byla při plném vědomí.

Dle pokynu vrchního soudu soud v hlavním líčení vyslechl další svědkyně z tzv. školy Poetrie.

Svědkyně D. O. uvedla, že je jí známo, co je předmětem řízení. Pokud jde o školu Poetrie, dostala se do ní tak, že chodila na lekce jógy v Praze. Po nějaké době se s lektorkou sblížila a ta jí nabídla vyřešení osobních problémů, že se svědkyně setká s G. J. a ten jí může nějakým způsobem léčení zbavit od minulých partnerů. Tito předchozí partneři svědkyně jsou na ni nějakým způsobem energeticky závislí a G. J. má dle lektorky nějakou léčitelskou techniku a může svědkyni vyléčit. Svědkyně po nějaké době jela do Zlína na léčení. Svědkyně O. uvedla, že dopředu nebyla nikým informovaná, jakým způsobem léčení bude probíhat. Proběhlo to formou pohlavního styku. Svědkyně uvedla, že to nevnímala jako nějaké znásilnění, brala to prostě jako léčení od léčitele, od G.. Původně si však nemyslela, že by k něčemu takovému mohlo dojít. Když se na to podívá zpětně, tak dva roky žila v nějaké manipulaci, neustále s ní někdo manipuloval, v důsledku čehož odešla z práce, ukončila veškeré své kontakty, neboť měly zamezený kontakt s rodinou a to je to, co ji zpětně mrzí, a to je to, čím se cítí nejvíce poškozená. K léčebnému rituálu zopakovala, že u ní k tomu došlo v jednom případě. U jiných žen odháčkování přítomna nebyla. Věděla však o

dívkách, které na to také chodily. Vybavila si svoji kamarádku M.H., kterou bohužel na to sama poslala, protože v tu dobu tomu věřila, byla to silná manipulace. Zpětně to svědkyni samozřejmě připadá absurdní. Ale všechny v té době byly pod vlivem silné manipulace, proto i této slečně svědkyně předala kontakt na B. P., která už to nějak vyřešila. V rámci té manipulace svědkyni přišlo, že moc dobře věděli, komu mají co nabídnout. Buď nějakou funkci ředitelky v rámci školy, post lektorky nebo post nějaké výsostné partnerky, což byl částečně i její případ, kdy jí říkali, že je karmická partnerka G. J. apod. To samé se pak přihodilo její kamarádce M.H., které to podali tímto způsobem, takže v prvním okamžiku ty holky, které na to šly, tak u nich bylo prvotní nadšení, že s J. mohou být, že jsou vyvolené, že s ním mohou trávit čas. Poté, kdy svědkyně odešla ze školy Poetrie, bylo to pro ni hodně traumatické, trvalo jí rok nebo dva, než byla schopná všechno zpracovat a byla schopná vést nový život. Teď má partnera, práci, dvě děti, je vdaná, od všeho je odříznutá. Je pro ni traumaticky nepříjemné se k tomu vracet. Proto oceňovala odvalu holek, které učinily první krok, aby do toho vnesly světlo a varovaly ostatní. Jejich vystoupení nepovažuje za mstu. To může říct za sebe, tak i za holky, které zná.

Pokud svědkyně byla blíže dotázána, aby popsala svoji jedinou návštěvu Zlína, pak uvedla, že to může být 12 – 13 roků zpátky, kdy jí bylo asi 22 let. Bylo to snad v roce 2006. Já jsem tam jela s lektorkou z Prahy. Tou lektorkou byla S. K.. Ve Zlíně u manželů Ž. se seznámila svědkyně s B.. Šly na oběd, bavily se přátelsky s tím, že J. ještě nemá čas. Svědkyně byla pozvána na léčení večer. Odvedly ji do místnosti, kde byla tma. Měla jít do nějaké relaxační polohy, začít zhluboka dýchat, pak přišel J. a nějakým způsobem soulože jí odháčkoval. To, jakým způsobem má svědkyně dýchat, jí říkala B., která byla přítomna v místnosti, navigovala jí, jak si má svědkyně lehnout, jak má dýchat. Poté svědkyně cítila mravenčení v rukou, cítila něco zvláštního. Fyzický kontakt s obžalovaným mohl trvat dle svědkyně tak čtvrt hodiny. Vybavila si, že se měla vysvléknout do spodního prádla, měla na sobě jen kalhotky, když začala dýchat podle pokynů B.. Dle jejího pokynu se neměla na J. dívat, měla mít zavřené oči. Svědkyně uvedla, že chvilku se podívala a viděla, že obžalovaný měl přes pas uvázaný jen nějaký šátek a dával jí nějaké kameny, které pak ze sebe oddělávala. Pokud byla svědkyně dotázána, v jakém okamžiku se dozvěděla, že tato metoda odháčkování měla být provedena pohlavním stykem, pak uvedla, že to bylo bezprostředně v momentě, kdy k tomu došlo. Ona měla představu, že půjde o nějaké kladení rukou apod. I když do ní poprvé proniknul, tak tu informaci nedokázala hned zpracovat. Po souloži jí B. říkala, že je to báječné, že tam bylo poznat, že se jejich duše setkaly po mnoha životech, a že je dávná karmická partnerka obžalovaného. Postupně jí začala vmanipulovávat do podobných věcí. Koitus nevnímala nijak negativně z hlediska fyziologického, protože v daném momentě to brala s přesvědčením. Pokud by dopředu věděla, že půjde o pohlavní styk, není schopna říci, zda by to podstoupila, neboť byla vytvářena aura G. J., že je to nějaké privilegium, takže je možné, že s ohledem na jeho neustálé zbožňování by na to přistoupila. To jí neustále zdůrazňovala lektorka S. na lekcích jógy a při osobních hovorech. Šlo o S. K. Po tomto rituálu šla zpátky za S., den zůstaly ve Zlíně. Spala v tom domě, ale jakoby odděleně. Nevzpomíná si, co konzumovala před tímto rituálem. M. H. je sestřenice svědkyně, nyní se jmenuje P. Svědkyně uvedla, že byla na třech zahraničních cestách s obžalovaným D.. Největší byla v Indii, kde byla měsíc, pak na dvou v rámci Evropy, ve Skandinávii a ve Francii. Pouti se účastnily další dívky, když si vzpomíná na V. J., E. D., L. K., H. P., L. Č., S. K. V době, kdy odcházela z Poetrie, setkala se s termínem astrofokus, měly to být nějaké koláže z fotografií. Před tím se nedělaly, pak se začaly dělat, neboť vznikla nějaká nová teorie o nějakých energetických odblokováních, něco podobného. Na zahraničních poutích obžalovaný udržoval styky s lektorkami, udržoval s nimi blízký vztah, volal si je k sobě. Svědkyně výslovně uvedla, volal si je, když „potřeboval, tak si nás zavolal“. To svědkyně osvětlila tak, že si je zavolal, když chtěl mít s někým styk. Svědkyně uvedla, že tyto pouti si financovala sama. Uvedla, že je jí známo, ať v České republice nebo na zahraničních poutích docházelo k fyzickému násilí, a to ze strany obžalovaného D. hodně často i ve vztahu k obžalované P. a ostatním lektorkám. Svědkyně uvedla, že na dalších poutích to zažila

několikrát. Obžalovaný D. násilí zdůvodňoval tím, že je tam špatná energie, nebo že na ně někdo špatně myslí, takže ty holky byly dost krutě bity. Svědkyně takto byla bita jednou na pouti ve Francii, když přijely na hotel a měly jít do nějakého kostela. Vracely se zpátky a šly přes nějaký obchod, kde si koupily jídlo a to se obžalovanému nelíbilo, že šly do obchodu, že se měly vrátit rovnou na hotel, a proto je fyzicky potrestal, švihal je nabíječkou od telefonu. Svědkyně uvedla, že byla uhozena přes rameno na prsa, měla krvavé švonce. S M. H. pak už nebyla v kontaktu, neboť když se vrátila z poutí z Indie, bylo jí doporučeno, aby odešla z práce a zůstala ve škole jako lektorka a strávila s nimi v Poetrii co nejvíce času.

Svědčce Z. P. uvedla, že asi na podzim roku 2008 se dostala na pout' v J. D. a B. P.. Šlo o Malajsii a tam jela za účelem tzv. odháčkování. Bylo jí vysvětleno, že jde o jakýsi rituál, který má zlepšit kvalitu jejího života. Svědkyně nepátrala, o co by se mělo jednat a jak rituál probíhá. Proto, když dojela do Malajsie, neměla o tom žádnou představu. Až B. jí vysvětlila, jak vše probíhá. Svědkyně tam byla společně s M. F.. Bylo jí řečeno, že půjde o pohlavní styk. Svědkyně pochopila, že to má charakter pohlavního styku, ale s tím, že G. J. ovládá techniky, kterými dokáže provést tzv. „odháčkování“. Svědkyně uvedla, že se zlobila na V. J., která to s nimi domlouvala, že jí to dopředu nevysvětlila. B. se tehdy zlobila, že nebyly poučeny. Nicméně řekla, že J. o tom říkat nebudou, že to nevědí. Potom šly k obžalovanému na hotelový pokoj, a to obžalovaná P., svědkyně P. a M. F.. Dle svědkyně šlo o velice krátký pohlavní styk. Vešly do pokoje, obžalovaný seděl nebo ležel na posteli, už si nevzpomíná, jestli proběhly nějaké rozhovory. Obžalovaná P. jí dala instrukce, jak si mají lehnout do postele, svléknout se a to obě najednou. Svědkyně i M. F.. A v podstatě hned došlo k pohlavnímu aktu. Dle svědkyně to nebylo násilné. Obžalovaný s ní komunikoval, jestli je všechno v pořádku, jestli jí něco nebolí a dával jí instrukci, jak má dýchat, jak se má soustředit apod. Trvalo to několik minut. Svědkyně uvedla, že pro ni to byla velice nestandardní situace jako pro někoho, kdo to nečekal a těžko se vysvětlují celé pochody, zda jí vadilo nebo nevadilo, když docházelo k nejintimnějšímu kontaktu mezi mužem a ženou a bylo tomu přítomna více osob. Pro ni to byla nestandardní situace, člověk byl pod vlivem různých okolností, nějakým způsobem se zachoval a těžko může vysvětlit své motivy. Samozřejmě to pro ni nebyla standardní situace a člověk se s tím vyrovnával až později, když mu všechno docházelo. Dopředu nebyla poučena, jak rituál odháčkování probíhá, byla informována krátkou dobu před tím a nemohla to zpracovat. S odstupem času se nemůže vyjádřit k tomu, jak by k tomu přistoupila, pokud by byla informována o souloži dříve, byla by to z její strany spekulace. Svědkyně uvedla, že s M. na místě zůstaly 7 – 10 dnů a k pohlavnímu styku s obžalovaným docházelo opakovaně. Stalo se, že pohlavní styk odmítla a pro obžalovaného to nebyl problém a respektoval to. S obžalovaným komunikovala přes obžalovanou P., se kterou trávila většinou čas, s obžalovaným D. se potkávaly většinou až večer. Svědkyně uvedla, že opakovaný rituál, tedy pohlavní styk s obžalovaným D. pro ni neměl kýžený efekt, jaký od toho očekávala. V té době nebyla rozhodně šťastná, měla spoustu osobních problémů, krizí a od odháčkování očekávala, že selepší její životní výhled. Setkání s obžalovanými vnímá jako pozitivní, mohla se s nimi bavit a měla pocit, že je pochopena. Jako laik, který neumí s energiemi pracovat, nemůže posoudit pozitivní vliv samotného odháčkování. Svědkyně uvedla, že to může být tak před 4 lety, kdy obžalované navštívila 2x na Filipínách. Do té doby přetrvávala v Poetrii po návratu z Malajsie ještě několik týdnů, sledovala celou kampaň, která se proti obžalovaným vzbouřila, dokonce psala i obžalovanému D., aby jí podal nějaké vysvětlení. Po několika měsících z Poetrie odešla. Svědkyně uvedla, že nebyla přítomna odháčkování nějaké jiné ženy. Za celou dobu neviděla, že by se obžalovaný k někomu choval násilnický, byť se jí o tom snažila přesvědčit M., že v Malajsii viděla na obžalované P. modřiny na těle, to však svědkyně P. nepotvrdila s tím, že naopak obžalovaný D. se k obžalované P. choval gentlemanovsky a starostlivě. To mohlo být někdy na podzim roku 2008. Svědkyně uvedla, že v té době byla zamilovaná do obžalovaného D. a z její strany to určitě byl milenecký pohlavní styk. První pohlavní styk probíhal ve skupince ve čtyřech, kdy jí bylo řečeno, že je to z důvodu, aby se cítila komfortněji, další pohlavní styky

měla s obžalovaným už o samotě. Týdenní pobyt v Malajsii si dílem platila sama, a to letenku, další výlohy, ubytování, jídlo a návštěvy platili obžalovaní. Svědkyně uvedla, že byt' milovala obžalovaného D. a bylo jí známo, že další ženy s ním mají pohlavní styk, nevadilo jí to a nežárlila na ně.

Svědčce K. H. uvedla, že byla oslovena jistou K., jejíž příjmení si nepamatuje, že existuje nějaká škola, do které pak svědkyně začala chodit. Jednalo se o cvičení jógy, vzdělávací kurzy. Mohla tam chodit pár měsíců, možná půl roku. Pak ji pozvali do zahraničí, které zprostředkovala K. M. V zahraničí byla svědkyně 2x. Věřila tomu, že jede za léčitelem, že jí pomůže v určitých věcech. Jeho pomoc měla spočívat v tom, že má odháčkovat její bývalé partnery. Rituálu odháčkování se bohužel účastnila vícekrát. Odháčkování spočívalo v souloží. To, že půjde o soulož, se dozvěděla až v den toho odháčkování. Sdělila jí to obžalovaná P.. V tu chvíli tomu svědkyně věřila, navíc byla v zahraničí, bylo jí 18 let. Nevzpomíná si, zda tomuto rituálu předcházela nějaká příprava, snad pila nějaký čaj. Má za to, že během rituálu odháčkování nebyla nijak omezena na smyslech, že by se cítila nějak špatně. Nebyla k tomu nucena. Odháčkování byla přítomna obžalovaná P.. Bylo to někde v apartmánu. Svědkyně má za to, že k odháčkování došlo u všech přítomných, ale nebyla u toho. To se domnívá z toho, co jí další přítomné dívky říkaly, ptaly se jí, jak se cítí a z rozhovoru vyplynulo, že se jim stalo to samé, co svědkyni H.. První pobyt byl na přelomu roku 2007/2008, druhý 2008. To bylo v Thajsku. Letenku si platila sama, ubytování neplatila, to platili obžalovaní, přesně neví. Kromě těchto pobytů se s obžalovaným D. jinde neseťkala. Od té doby svědkyně s nikým nebyla v kontaktu, odešla, distancovala se od jakéhokoliv kontaktu s dívkami a s obžalovanými. Svědkyně uvedla, že to udělala z důvodu, že si uvědomila, že to byla blbost. Do Malajsie jela z důvodu, že tam měla probíhat cvičení, nějaké duchovní a setkání se zakladatelem školy. V průběhu pobytu měla vícekrát pohlavní styk s obžalovaným D..

Svědčce T. T. uvedla, že se dostala do situace, kdy byla ve zranitelné životní situaci. V té době jí na ulici oslovila slečna, daly si kávu v kavárně. V dané době byla svědkyně T. v rozervané duševní situaci, na které se podílela spousta faktorů a to nízká sebedůvěra, problémy v rodině, měla 21 let. Utvrzovala se v nízkém sebevědomí skrze muže, chyběl jí otec. Ta slečna H. P. svědkyni doporučila, aby začala chodit na jógu a začala na sobě pracovat. Tam se svědkyně dozvěděla o škole Poetrie, povídky si o astrologii, o horoskopech. Při dalším setkání H. řekla, že je možnost se zbavit mŕžby z minulosti, se kterými měla svědkyně pohlavní styk. Že je to rychlá metoda a umožní svědkyni určitý posun. Svědkyně uvedla, že tehdy jí to přišlo zajímavé. Proto jela do Zlína, kde se s H. potkala, šly do nějaké čajovny, kde se měly potkat s ředitelkou školy, právě s tou B.. Seděly tam v nějaké čajovně, svědkyně byla nějaká omámená. Hodně se mluvilo, potom přišla B., vypadala našťavaně, a řekla, že se na svědkyni musí podívat, jestli to vůbec má smysl. Seděla naproti svědkyni a říkala, že je to špatné. Když na to zareagovala svědkyně T. pláčem, byla z toho psychicky rozložená, tak jí potom řekly, že to s ní zkusí. Zavolaly taxíka. Svědkyně byla rozložená psychicky, nevěděla, kam jede. Důvěřovala plně H. a B., byt' ta jí nepřišla moc sympatická. Přijely do nějaké čtvrti, kde byla řada domů, zavedly jí do kanceláře. Svědkyně měla za to, že půjde o nějakou jógu nebo něco podobného. V kanceláři však byla pouze postel, a to už svědkyni začalo být podezřelé. Začala couvat, hrozně se bála. Ty jí však odpověděly, že do ní investovaly hodně času a teď že nemůže couvnout, že on si na ni udělal čas. Bylo jí řečeno, jak má dýchat. Soustředit se na to. Svědkyni proběhlo hlavou, že půjde o nějakou sektu. Ona jí řekla, co má dělat, jak má dýchat, že má mít zavřené oči, měla si na sobě nechat tričko a kalhotky. Mohlo to trvat pak půl hodiny, to dechové cvičení bylo náročné. Svědkyně měla pocit, že se jí mění stav vědomí, byla omámená, z čekání byla utahaná, pak přišel J.. Svědkyně byla sevřená, v křeči, když se do ní chtěl dostat, neměla pocit, že by si chtěla užít sex. Nakonec se to obžalovanému povedlo, trvalo to jen chvíli, kolem ní dával nějaké kameny. Když odešel, svědkyně se cítila strašně, nejvíc jí klesla sebedůvěra. Přišla za ní H. a řekla jí, že se s ní J. hrozně nadřel. Později se svědkyně T. dozvěděla, že H. za ní dostala strašně málo bodů a vyhubováno, že

svědkyně T. je brunetka, a že si s ní moc J. neužil. Pak odjely vlakem do Olomouce. První noc si svědkyně říkala, jestli nevyhledá nějakou odbornou pomoc, jestli se z toho zblázní nebo jestli má zabojovat nějak se to zkusit překonat (svědkyně během výslechu plakala). Nakonec se rozhodla, že začne chodit na lekce jógy, které vedla V. J., která ji z toho jakoby vytáhla. V Poetrii pak byla asi dva roky, k žádnému dalšímu odháčkování nedošlo. Ví ale o několika dalších dívkách. Hodně těch slečen opustil partner. Svědkyně tehdy měla přítele, který jí pomohl otevřít blog, kde se každý mohl svobodně vyjádřit, kde to pustili do světa, že jde o sektu, ale dva roky v ní svědkyně takto fungovala. Potom začala být V. strašně v nemilosti, lítala na všechny poutě, když v rámci struktury školy to byla hrozně velká čest se tam dostat, ale svědkyně se nedostala nikam. Svědkyně má za to, že to bylo z důvodu, že byla bruneta, nenechala se odbarvit, což dělalo hodně dívek, nechávaly se zesvětlit. Když V. upadla v nemilost, na stránkách školy Poetrie ji začali očerňovat. Běžně se říkalo, že na zahraničních cestách ženy přiletěly a ty, které nebyly hezké, byly posílány na pláž meditovat a dělat různé úkoly, a ty, které se obžalovanému líbily, ho hodiny někde masírovaly na hotelu a měl s nimi hromadný sex. To se dozvěděla svědkyně až ke konci své účasti na škole Poetrie. Svěřila se jí dívka, která byla panna, s tím, že odletěla na nějakou pout', kde se jí to mělo stát také. Později se to dozvěděla od více slečen, že odletěly, a že tam byl skupinový sex. Byla tam jedna žena, která byla lektorkou a ta dokonce porodila dítě, byť tvrdily, že když jde o odháčkování, že se to nemůže stát. Jedna žena se svědkyni svěřila, že u sebe neměla pas, takže byla v podstatě v zahraničí v situaci, kdy na obžalovaném byla závislá. Že jí uhořel, že tam utrpěla i nějaké násilí. Svědkyně byla blíže dotázána na způsob dýchání před tzv. odháčkováním, kdy uvedla, že to mohlo trvat tak 20 – 30 minut. Po tomto dýchání se cítila jakoby obhlblá, malátná, vystrašená, brečela. Byla v situaci, kdy se bála. Myslela na to, že by chtěla odejít, ale nevěděla, jestli jí pustí, kam by si zavolala taxík, neměla sílu udělat rozhodnutí. Vnitřně se rozhodla, že bude důvěřovat H., byla hloupá. Cítila se špatně z důvodu, že věděla, že přistoupila na něco, co pro ni je špatné a nedovedla se z toho sama nějakým způsobem v daný okamžik dostat. Když odjížděla, cítila se opravdu znásilněna. Byla do toho vmanipulována. Těžko se to vysvětluje, stalo se něco, co nebylo v pořádku, cítila na sobě tlak, byla v situaci, ze které se neuměla vymanit, neměla na to sílu. Cítila se znásilněna. Během odháčkování jí hlavou lítalo více myšlenek, že to není v pořádku, ale že na to přistoupila, pokud jí to má pomoci. Byla při vědomí. Řekla obžalované P., že to nechce, ta se jí snažila přesvědčit, vysvětlit. Svědkyně ji znovu opakovala, že to nechce, že by chtěla jít pryč. Na blogu společně s dalšími dívkami informovaly, že škola Poetrie je v podstatě sekta a jaké věci se tam dějí. Svědkyně tam napsala svoji zkušenost. V. byla jedna z lektorek, a ta jí právě zavolala, že je to sekta. Už to bylo ve fázi, kdy se jí svědkyně ptala, co se bude dít. Snad se obrátily na nějakou organizaci v Brně pro týrané ženy. Svědkyně to řešila s kolegyní M. F.. Občas si napíše s V. J., nyní K., M. F., ale nestýkají se. Kontaktují se přes facebook. Po odháčkování probíhalo fotografování, svědkyně měla sundané triko, držela si ruce na prsou, fotila ji obžalovaná P., a to z důvodu, aby na ni viděli, jak probíhají ty změny, že se s ní na dálku dá pracovat. Svědkyně jí sdělila, že je to zvláštní, jestli musí mít skutečně dole tričko. Nebylo jí z toho moc dobře. Bylo jí sděleno, že je to ještě v rámci toho procesu, proto to vydržela, nechala se vyfotit.

Svědkyně M. B. uvedla, že je to pro ni dvanáct let stará záležitost, kdy potkala na ulici nějakou slečnu, která jí oslovila. Šly se popovídat do kavárny. Ta jí nabídla snad výklad z karet. Svědkyni tehdy bylo 18 let. Tyto věci, tedy esoterika, výklad z karet, ji zajímaly. Vykládala dívce o svém životě, že byla zklamaná z rozchodu s přítelem a ta dívka jí odpověděla, že jí může pomoci. Skončilo to tak, že dívka jí představila obžalovanou P., se kterou svědkyně byla někde v Brně nebo ve Zlíně, bylo to jednou. Někde v autě. Obžalovaná s ní cvičila nějaké dechové cvičení a řešila její sexuální problém. Svědkyně uvedla, že všechno dělala dobrovolně, necítila se, že by byla k něčemu nucena, cítila se bezpečně. Obžalovaná P. hovořila o „odháčkování“, nicméně do poslední chvíle svědkyně nevěděla, o co půjde. Že jde o pohlavní styk, nevěděla do posledního momentu. S odstupem času to vidí svědkyně jinak. Tehdy jí bylo 18 let, ale kdyby v daný okamžik

řekla, že nebude dále pokračovat, má za to, že by k ničemu nedošlo a normálně že by odešla zpátky. Rituálně tam došlo k pohlavnímu styku. Měla zavřené oči, mohlo to trvat tak půl hodiny. Žádný problém neměla. Ležela na zádech se zavřenýma očima a nechávala to. Přitom se nějak necítila, necítila strach. Cítila možnost, že jí to odblokuje. Pocity neměla kladné ani záporné. Záporné možná v tom, že jí bylo 18 let, že leží v cizím domě s neznámým člověkem, že se tohle děje. Že je to trochu divné. Ale pořád měla vidinu toho, že jí to pomůže, protože jí to trápilo. Kladného na tom neviděla nic. Rozhodně z toho neměla žádný požitek. Pak neví, kdo jí psal SMS zprávy, jestli má zájem pokračovat se školou, ona neměla zájem, tím to skončilo.

Svědčyně I. K. uvedla, že je to starý případ. Chodila do školy v Hradci Králové, kde na ulici potkala dívku, která dělala průzkum ohledně nějakých relaxačních zvyků. Dívka mluvila o tom, že je lektorkou jógy a pozvala svědkyni na jógu. Svědkyně se pak přemístila do Prahy a na jógu chodila asi půl roku. Tehdy se té dívce svěřila, že se rozešla s partnerem, svědkyně z toho byla smutná a nešťastná. Ona jí řekla, že zná člověka, který by jí dokázal duševně pomoci. Že svědkyni zprostředkuje setkání s tímto člověkem, ale že svědkyně musí naučit nějakou lekcí, kde jí lektoři naučí správně dýchat, jak se uvolnit. Ta dívka byla členkou spolku Poetrie. Svědkyně jí důvěřovala. Dívka jí řekla, že ten člověk bývá v zahraničí, do České republiky jezdí občas, že setkání může proběhnout ve Zlíně. Svědkyně K. uvedla, že tehdy jela vlakem z HR. Králové do Zlína, snad ve čtvrtek nebo v pátek, v centru města v nějaké čajovně čekaly na další kolegyni, vedoucí terapeutku, ta se jmenovala B. P., která byla příjemná a sympatická, společně si asi hodinu povídaly. Toho člověka nazývaly Mistrem. Pak jely městskou dopravou někam na Kudlov do luxusního bungalovu do místnosti, kde byla velká postel, sprcha. Podle svědkyně to vypadalo celé podivně, ale vše bylo harmonické, příjemné. Ta dívka, která se jmenovala S. K., pak odešla a svědkyně zde zůstala pouze s obžalovanou P., která jí řekla, že než se svědkyně potká s Mistrem, musí se naučit dechovou techniku. Obžalovaná řekla svědkyni, ať si lehne na postel a na její pokyn dýchá. Pak má přijít J. a udělá se svědkyni rituál, během kterého jí harmoniky vyladí a zbaví všech smutků z bývalých partnerů. Že on je jediný na světě, kdo to umí. Snad se to jmenovalo „odháčkování“, po kterém svědkyně podle obžalované P. bude šťastná a veselá a bude jí dobře. Když se svědkyně obžalované P. ptala, jak ten rituál probíhá, ona jí odpověděla, že se musí svléknout a ležet v prádle na posteli. Když se jí svědkyně ptala, proč se má svlékat, obžalovaná jí odpověděla, že je to tantrický rituál. Svědkyně zpozorněla a ptala se jí, co to znamená. Obžalovaná P. jí odpověděla, že je to energetická masáž, u které dojde k sexuálnímu spojení. To svědkyni zarazilo a řekla, že nic takového dělat nebude ani nehodlá. Obžalovaná P. pak na svědkyni začala vyvíjet nátlak, začala na ni křičet, že to není možné, že Mistr se na ní půl dne vyladuje. Svědkyně se tak nechala přesvědčit, že se vůbec nic nestane, že obžalovaná P. bude celou dobu v místnosti, aby byla svědkyně klidná, že jde o harmonickou techniku, a kdyby se něco dělo, že má na ní zavolat. Že musí mít zavřené oči, že je to tajemná technika. Pak do místnosti přišel polosvlečený člověk, dával jí na tělo nějaké kameny, dělal nad ní nějaké mantry, říkal věty a pak jí dělal nějakou energetickou masáž, ale nějak se jí nedotýkal, jenom šermoval rukama. Pak po svědkyni chtěl, aby došlo k sexuálnímu kontaktu, ale nedošlo k němu, protože u toho člověka nedošlo k erekci, pak to skončilo. Obžalovaná P. si sedla ke svědkyni, ptala se jí, jak se cítí. Svědkyně si vybavuje, že se rozplakala, cítila se velmi hloupě a nepatřičně, říkala si, co tam vůbec dělá. Pak si vybavuje, že jí obžalovaná se S. ještě fotografovali, že je to nějaký zvyk, že si studenty fotí do fotografií do svých materiálů. Svědkyně uvedla, že pak už se cítila lépe a vše z ní opadlo. Obě ženy ji pak odvedly ještě s nějakou další dívkou domů k rodičům nedaleko Zlína. Svědkyně se pak už s nikým nesečkala, přestože jí telefonovaly, žádaly jí o další schůzky. S odstupem času 10 – 12 let se svědkyni nechce věřit, že byla tehdy tak hloupá, nechala se vtáhnout do tak prazvláštní situace.

Svědčce L. Č. uvedla, že byla svědkem tantrické liturgie, což je rituál, kdy dochází k propojení mezi mužem a ženou, mezi tantrikem, který tímto rituálem pomáhá ženě. Ona sama se mu podrobila několikrát. Poprvé v roce 2004. Šlo o tantrické odháčkování. Později měla tantrické setkání s Mistrem, ale to už nebylo odháčkování. Byla partnerka Mistra a rozvíjeli spolu nauku tantry. Šlo o pohlavní kontakt. V roce 2004 v Brně potkala soudkyni B. ze Zlína, která pořádala pravidelné přednášky v Brně a vyprávěla jí o naukách Mistra, kde se mluvilo o tantře. Pak byla svědkyně pozvána na seminář v Beskydech, kde jí B. vyprávěla o různých tantrických praktikách, o duchovních schopnostech Mistra. Velmi ho vyzdvihovala, jak je výjimečný, a že jeho nauky pomáhají zlepšovat život. Pokud svědkyně hovoří o Mistrovi, jedná se o obžalovaného D.. B. jí říkala o tantrické liturgii, že je to způsob práce na člověku a pomůže ženě, aby byla odproštěna od bývalých partnerů, aby se rozvíjela její energie. Dochází k průniku mezi mužem a ženou pohlavními orgány a to se nazývá „odháčkování“. Svědkyně se účastnila semináře v Odrlicích, kde znala B., pak tam byli další ženy i muži. Byla to týdenní záležitost. Pak dostala doporučení, jestli se chce účastnit soukromé tantrické liturgie s Mistrem, s čímž svědkyně souhlasila. Doporučení dostala od obžalované P., která jí vysvětlila, jak to bude probíhat. V podstatě zopakovala to, co svědkyně věděla od paní B., že jde o průnik mezi mužským pohlavním orgánem a ženským pohlavním orgánem. Svědkyně s tím souhlasila a setkala se s Mistrem v soukromém prostoru. Byla vyzvána, ať si odloží spodní prádlo, a to přímo obžalovaným D.. Všem byla přítomna obžalovaná P.. Svědkyně byla poučena, že kdykoliv může říci, že se jí něco nelíbí a tantrickou liturgii mohou přerušit. Svědkyně to nebrala jako sexuální záležitost, ale jako záležitost rituální. Obžalovaný na ni pokládal léčebné kameny, dával jí pokyny, že má dýchat do břicha, do hrudníku, že se má soustředit, byla to pro ni nádherná atmosféra. Měla příjemné pocity, kontakt trval asi 15 minut. Pak si sedla do meditace a rozjímalas obžalovanou P., neboť obžalovaný D. odešel. Po kontaktu s obžalovaným D. se cítila mnohem lépe, byla uvolněná, mělo to na ni blahodárný vliv. Zúčastnila se dalších tantrických setkání. Po odháčkování další sexuální partnery neměla s výjimkou obžalovaného D.. Až poslední rok a půl má partnera. I v současné době je v kontaktu s obžalovanými. V úzkém kontaktu byli do konce listopadu 2017, byla je navštívit na podzim v Manile v detenci. Udržují korespondenční kontakt. Záležitosti trestního řízení neprobírali. U tantrického rituálu, který probíhal s jinou ženou, svědkyně přítomna nebyla. S nikým dalším to ani neprobírala, nikdo se jí nesvěřil. Proto nemůže sdělit nikoho, kdo by se tantrickému rituálu u obžalovaného D. podrobil.

Následně byla svědkyně Č. vyzvána k vyjádření ohledně finančních částek, které byly zajištěny při domovních prohlídkách či prohlídce domovních prostor. Svědkyně uvedla, že z jejího bytu bylo odneseno zhruba 500 000 Kč, které byly shromážděny z různých aktivit. Byly to peníze za kurz Spirituál trekking, který organizovala, zaštiťovala. Byly to její peníze, měla u sebe i doklady k těmto finančním prostředkům, ty jí však byly odňaty. Při domovní prohlídce se u ní našla kartička od bezpečnostní schránky a klíč a policisty byla odvezena do České spořitelny v Kounicově ulici, kdy otevřela bezpečnostní schránku, kde byly přes 4 miliony Kč. Svědkyně uvedla, že schránka byla na její jméno a byly to její peníze. Peníze se získávaly z různých aktivit, jako semináře a byly určeny na stavbu nového kláštera. Peníze jí byly dány, aby je uložila v bezpečnostní schránce pod svým jménem. Dala jí je obžalovaná P. v den založení schránky a potom 600 000 Kč do schránky uložila ještě svědkyně. I tyto peníze pocházely ze seminářů, které se organizovaly pod hlavičkou Poetrie. Svědkyně v Poetrii v roce 2004 měla postavení administrátora, který zve lidi na semináře, organizuje akce, hospodaří s penězi. V tu dobu měla právo nakládat s penězi školy Poetrie pouze ona. Peníze ukládala do bezpečnostní schránky, používala je na výdaje, zaplacení telefonu, různých dalších položek. Obžalovaná P. v roce 2004 ve škole Poetrie byla lektorka, měla právo rozhodovat, co se stane s penězi, které byly vybrány ve škole Poetrie, neboť mohla svědkyni doporučit, jak bude s penězi naloženo. Svědkyně Č. uvedla, že obžalovaná P. byla její rádce, doporučila jí spoustu věcí, třebaže peníze se použijí na vydání další knihy nebo za časopis, nebo že má zaplatit pojištění za auto obžalovaného D.. Obžalovaný D. neměl přístup k penězům, byl duchovní mistr, neříkal svědkyni, jak má s penězi nakládat. Sice

se platila pojistka na jeho auto, ale to byla praktická záležitost. Pokud jde o zahraniční pobyty obžalovaného D., ty si dle svědkyně hradil pravděpodobně obžalovaný sám, ale někdy mu mohla nějakým sponzorským darem také přispět. O tom rozhodovala svědkyně Č., obžalovaná P. jí to mohla doporučit.

Svědkyně Č. byla dotázána, zda psala článek „6 milionů. Byl to nejhorší den mého života“, kdy jí bylo predestřeno, že v jedné pasáži píše, neboť autorství článku nepopřela, že „300 000 Kč ze Spirituál trekking kurzů jí sebraly, a že seminář před tím, za který bylo 100 000 Kč a měla od něj účtenky, smlouvy, a že to nikoho nezajímalo, a že ve skříňce byly i další peníze církve, ve druhém pokoji měla uloženy Mistrovy i B. věci, vzali i jejich vkladní knížky z České spořitelny, na kterých bylo dohromady přes milion korun. Když našli klíč od bezpečnostní schránky, vyjevený bankovní úředník nechápal, co se děje, policajti otevřeli schránku jejím klíčem a vzali všechny církevní peníze, které ve schránce byly na nákup nového centra. Úschovy tolika věřících, bylo to více jak 5 milionů korun“. K tomu svědkyně uvedla, že trvá na tom, že to byly její peníze, za které je tak považovala, dávala je k dispozici církvi, neboť byla jediným administrátorem v té době. K tomu dále uvedla, že administrátorkou školy Poetrie byla rovněž paní B. v letech 2003 -2004. Obžalovaná P. svědkyni řekla, že peníze v bezpečnostní schránce jsou i z doby, kdy paní B. byla administrátorkou. Paní B. se jí svěřila, že je tantrickou partnerkou Mistra, že tedy spolu souložili. Svědkyně následně uvedla, že paní B. byla i ředitelkou Poetrie, v roce 2004 organizovala semináře, setkání, obvolávala studenty, vybírala peníze na vstupné, starala se o administrativní záležitosti. Pokud byla soudem dotázána, co tedy činí administrátor, svědkyně odpověděla, že podobné věci, a že ředitel a administrátor se liší pouze v názvu, jinak měli stejná oprávnění. Svědkyně uvedla, že se účastnila akce v Beskydech, kde měli stravování 3x denně, a byť šlo o jednoduchou stravu, šlo o energy drinky s pečivem, saláty, polévky instantní apod. Šlo o jednoduchou stravu, protože mělo jít o meditaci, která se nedá dělat s plným žaludkem. Není pravda, že by zde někdo měl mít hlad a musel jít pít třeba do potoka. Pití bylo vždycky dostatek. V té době jejími pomocníky byly M. K, L. A. Mohlo dojít k tomu, že na semináři byl třeba jednodenní půst, ale bylo pečlivě sledováno, jestli někdo nemá zdravotní problémy. Sledovali to vyškolení lektoři, např. obžalovaná P., B., H., A., žádný z nich nebyl lékař. Na seminářích nebyl přítomen lékař. Svědkyně uvedla, že se podrobila na semináři tří dennímu půstu, neměla s tím spojené žádné zdravotní potíže a není si vědoma, že by s třídenním půstem měl zdravotní potíže kdokoli z přítomných. Možná se někomu zatočila hlava, že prudce vstal, jinak o ničem neví. Vzpomíná si, že tam byla nějaká skupinka lidí nebo nějaká paní, kteří dobrovolně odjížděli, nechťeli celý seminář absolvovat. Nikdo jim v tom nebránil. Pokud na semináře chodila nakupovat, tak peníze na nákupy jí dával organizátor akce, nedokáže přesně říci, kdo to byl. Možná nějaká holka. Mohla to být S. K., obžalovaná P., B.. Tyto peníze braly asi pravděpodobně ze vstupu do semináře, neboť ony inkasovaly peníze, vybíraly je od příchozích lidí. Někdy lidé posílali peníze na účet. Peníze se vybíraly někdy oproti dokladům, někdy ne. K dotazu, jak se potom provádělo vyúčtování, svědkyně uvedla, že se to zaznamenávalo, potom se to vypisovalo pravděpodobně dodatečně. K dotazu, kdo ve škole Poetrie vedl účetnictví, uvedla, že v době, kdy do školy přišla, tak jí to není známo, ale když dělala zápisky, všechno pečlivě zapisovala do záznamů. Účetnictví vedla L. V.. Pokud byla dotazována ke své výpovědi, kde uvedla, že peníze, které byly nalezeny v bankovním sejf, měly být určeny na výstavbu jakéhosi náboženského centra, tak uvedla, že to byla jedna z možností, která se plánovala, čekalo se, až se najde vhodný pozemek. Peníze byly z nějakých sbírek. Některé pocházely z pojistky, když vyhořelo centrum v Beskydech. Částku 600 000 Kč tam vložila sama ze seminářů, 4 miliony jí přidávala obžalovaná P., a to mohlo být právě z té pojistky. Pojistka byla vyplacena panu J. S. Není si jistá, jestli to byl majitel objektu. Nemá však doklad k tomu, že by tyto finanční prostředky byly vyplaceny panu S. Znovu uvedla, že finanční prostředky, které byly nalezeny u ní při domovní prohlídce, pocházely od studentů Spirituál trekkingu, kteří si koupili seminář, kdy nauka Spirituál trekking vychází

z nauky obžalovaného D.. Peníze řádně danila. Pokud byla dotázána, z čeho se skládá částka 121 750 Kč, kterou vydala, pak uvedla, že neví přesně, papíry nemá u sebe, měla to přesně sepsané, je schopná to doložit a přivést. K T. G. uvedla, že to byl kolegy z práce paní B. a byl studentem školy Poetrie, pak začínající lektor a nějakým způsobem se podílel v mužské části Poetrie. Bylo to někdy v roce 2004, na seminářích po roce 2005 už nebyl. On se jí nikdy nepředstavil, nikdo jí ho nepředstavil, zná ho podle fotky. Nepamatuje si, že by s ním osobně jednala. Měl do školy Poetrie přivést B..

Se souhlasem stran byla čtena výpověď svědkyně J. C., která uvedla, že s Poetrií začala po příchodu na vysokou školu v roce 2001 nebo 2002. S touto se seznámila přes docenta H. Její první vícedenní seminář byl v Odrlicích v roce 2002 nebo 2003. Byla tam nováček. Žádný z obžalovaných tam nebyl. Tam se seznámila s H. H., která byla cvičitelkou jógy. Měla dojem, že na semináři byly vždy vytypované nějaké dívky, velice úzký okruh čtyř nebo pěti, kterým bylo umožněno setkání s obžalovaným D., aniž by o tom ostatní věděli. Obžalovaný D. byl prezentován jako stínová imaginární osoba, cestovatel, duchovní vůdce, hlava školy. Pokud jde o seminář na Bečvách v roce 2005, někdy v létě, kterého se svědkyně zúčastnila uvedla, že jeden večer byly všechny účastnice namačkány v jedné místnosti srubu, kdy se tam najednou objevili obžalovaný D. a P.. Nastala konverzace, kdy jedna dívka začala oponovat a už ji ten večer neviděla. Pak jim bylo sděleno, že dívka byla vyloučena ze semináře. V určitém okamžiku přednášky si obžalovaná P. bokem zavolala svědkyni a další tři nebo čtyři dívky a nabídla jim možnost „odháčkování“, které vysvětlovala jako určitou tantrickou techniku, kterou je schopen provádět G. J., že to je v podstatě benefit, že se zbaví minulých závazků. Nebylo řečeno, že by se mělo jednat o pohlavní styk. Svědkyně v té době měla menzes, o čemž obžalovaná P. věděla, takže svědkyni ani nenapadlo, že by přicházel v úvahu sexuální styk. Nikdo si nepředstavoval, že by „odháčkování“ mělo probíhat sexuálním stykem, takže s tím souhlasily. Načež je obžalovaná P. s další lektorkou odvedly do malé chatky, kde obžalovaná pustila meditační hudbu, instruovala je, že si mají lehnout na koberečky, svléknout se do spodního prádla a následně jim byla prováděna stimulace celého těla a to obžalovanou P. a lektorkou. Svědkyně uvedla, že byla uvolněná, odevzdaná. Následně byly obžalovanou P. instruovány, jakým způsobem mají dýchat. Dýchání prováděly po celou dobu. Technika se měla nazývat „růže“. Svědkyně uvedla, že díky tomuto dýchání se dostala do částečného tranzu. Byla zrelaxovaná, částečně i vzrušená. Situaci vnímala, věděla co se děje kolem ale byla mírně otupělá. Mohla se zvednout, ale nechtěla. Po určité době těchto příprav na sobě cítila, jako by ji někdo ostrým předmětem řezal břicho. Vnímala to jako bolest. Následovalo lehké trhnutí nebo škusnutí. Rozhodně to necítila jako sexuální styk. Neměla však na sobě žádné zranění. Tehdy tam s ní byla přítomna ještě nějaká R., L. z Prahy a K. B.. K. a R. jí pak sdělily, že u nich na té seanci došlo k sexuálnímu kontaktu, že do nich někdo sexuálně vnikl. Cítily bolest, nic detailněji nepopisovaly. Svědkyně uvedla, že později chtěla Poetrii opustit, neboť se platilo stále více peněz. Od H. P. se dozvěděla, že spousta lektorek, které přednášely pro Poetrii, kvůli škole opustily studium na vysokých školách, vzdaly se svého osobního života, peněz a to se svědkyni přestalo líbit. Navíc učení Poetrie se z pěkných poetických nauk a z dřívější pěkné prezentace převrátila do polohy čistě sexuální. Proto v roce 2006 nebo 2007 Poetrii opustila. Má za to, že obžalovaný D. ukradl některým účastnicím, lektorkám, kus života a to nevratně. Svědkyně sama investovala do školy 20 až 30 tis. Kč a takových jich bylo hodně.

Svědčce M. H. při podaném vysvětlení dne 19. 10. 2010 k věci uvedla, že v květnu 2004 byla pozvána na tarotový seminář B., který se konal v Brně. Zde obdržela od lektorky časopis z edice Poetrie. Požádala o osobní konzultaci, která se konala na konci července 2004 ve Zlíně u B.. Probíraly možnost tantrické léčby, jejíž součástí je i „odháčkování“. E. jí bylo řečeno, že jde o techniku, která zbavuje emočních citových vazeb z minulých partnerství. Bylo jí nabídnuto tuto léčbu podstoupit, že ji provede obžalovaný D. osobně za přítomnosti asistentky obžalované P. a E. B.. Svědkyni bylo řečeno, že „odháčkování“ bude provedeno formou pohlavního styku

s obžalovaným D.. Svědkyně popsala, že ji B. odvezla do nějakého bytu, kde již byli obžalovaní. Bylo jí řečeno, aby se položila na postel. Věděla už, jak má dýchat do břicha. Potom přišel obžalovaný a došlo k penetraci. Mohlo to trvat tak deset minut. Svědkyně uvedla, že první léčba „odháčkování“ pro ni byla stejným zážitkem jako první návštěva u gynekologa. Druhé „odháčkování“ u svědkyně proběhlo v Odrlicích u Olomouce v nějakém pokojíčku v budově. Průběh byl stejný. Svědkyně uvedla, že na tomto semináři došlo k prvnímu „odháčkování“ L. Č., která jí to řekla. V únoru 2006 absolvovala ve škole Poetrie svou první pout' s obžalovaným D. do Indie, kdy svědkyně jela se svojí dcerou a rodinou V., se sestřenicí D. N. a dalšími lidmi. Pout' trvala tři týdny. Letenky na pout' financovala škola Poetrie. Stravu a ubytování si hradila sama. Neví o tom, že by na této pouti měl být někdo „odháčkován“. Další pout' byla v roce 2008 v Thajsku, trvala 12 dní. Pak se účastnila se svou dcerou pouti do Disneylandu v Paříži, kterou financoval obžalovaný D.. Na těchto poutích dle svědkyně nedocházelo k žádnému fyzickému násilí, všichni odjížděli maximálně spokojeni. Svědkyně uvedla, že nepřivedla obžalovanému žádnou z dívek k „odháčkování“. Obžalované považuje za přátele, jsou pro ni pozitivní autoritou. L. Č. je blízká kamarádka svědkyně, ví o ní, že se stala ředitelkou školy Poetrie od roku 2007 do roku 2009. Měla na starosti agendu účetnictví a vše ohledně papírování.

Svědék M. R. před soudem vypovídal shodně jako v přípravném řízení, kdy uvedl, že s Poetřím přišel do styku v roce 2004 nebo 2005, možná i 2006 přes pana H., co přednášel na univerzitě v Olomouci, kde byla sestra svědka. Obžalovaného D. nikdy osobně neviděl, neboť ten jezdil na semináře, kde byly pouze dívky. Na tyto jezdila i tehdejší přítelkyně svědka K. B.. Obžalovanou P. svědek zná jako jednu z přednášejících. Svědek uvedl, že K. B. byla jeho přítelkyně od roku 2003 do roku 2008. Zabývala se jógou a meditacemi stejně jako svědek. Svědek byl v létě 2005 nebo 2006 na semináři Poetrie na statku v Hané a K. B. byla na jiném semináři téže školy. O tomto semináři K. svědkovi řekla, že tam probíhalo nějaké „odháčkování“, že se účastnila, že tam byla tma, hudba a zvláštní atmosféra a že J. tam „odháčkovával“ nějaké účastnice a to spočívalo v částečném pohlavním styku. Svědek uvedl, že K. se o tom špatně mluvilo a nevyjadřovala se zcela jednoznačně. Svědek z toho byl zaskočený a smutný, neboť předpokládal pouze ezoterické zaměření školy a zjistil, že všechno ve škole Poetrie není košer, a proto pro něj i pro K. celá záležitost Poetrie skončila a přerušili kontakty se školou.

Svědék A. K. k věci uvedl, že je manželem P. K., rozené C.. K pomlouvačným letákům, které se objevily na jeho ženu, uvedl, že v pondělí v dubnu 2009 mu žena telefonovala, že má informace o tom, že po XXXX byly nalezeny letáky, které se shodují s článkem zveřejněným na internetových stránkách www.poetrie.cz a kde je popisována tak, že měla zavinit smrt několika lidí, pacientů XXXXské nemocnice. Svědek poté procházel XXXX a skutečně na některých místech tyto letáky našel a to na parkovišti u Lidlu za stěrači aut, kde jich bylo 7 až 10, kde je odstranil. Pak byly na plochách, kde se vylepují programy kin nebo divadel a nalepené na sloupech veřejného osvětlení. Tyto letáky se snažil strhnout a vzít k sobě. Na XXXXském náměstí bylo dalších pět letáků, které byly na sloupech osvětlení, které odstranil. Celou věc probírali s kolegy z práce, kteří o tom věděli, neboť někdo letáky našel už v pondělí ráno. Manželce kvůli tomu volal sám ředitel nemocnice. Svědek uvedl, že po několika dalších dnech se ho další lékaři ptali na původ a pravdivost těchto letáků. Svědek se proto ptal manželky, co se stalo. Ta mu řekla, že je to pomsta za to, že odešla společně s několika dalšími dívkami ze spolku, který vedl J. D.. Jednoznačně uvedla, že v letácích jsou nepravdivé údaje. Všechno bylo ověřováno v nemocniční databázi. Ředitel společně s náměstkem celou věc posuzovali, vydali prohlášení, že po dobu zaměstnaneckého poměru doktorky P. C. v XXXXské nemocnici nedošlo k žádnému lékařskému pochybení této lékařky v souvislosti s úmrtím pacientů. Svědek uvedl, že tato pomluva měla vliv na změnu zaměstnání jeho manželky, která za dva nebo tři měsíce z XXXXské nemocnice odešla, neboť pomluva se rozšířila mezi lidmi, i když byla nepravdivá a mělo to vliv na důvěru lidí v lékařské schopnosti jeho manželky. Manželka svědka se tím velmi trápila. Svědek popsal, jak

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Renáta Koutná

vypadaly uvedené letáky. Za autora označil obžalovaného D., byť na letáčích nebylo uvedeno přímo jeho jméno, ale jméno J. D. bylo uvedeno na stránkách www.poetrie.cz, na které leták odkazoval a identický text jako byl na letáku byl rovněž na těchto webových stránkách, kde byl umístěn dříve, než byly nalezeny ty letáky, z čehož právě dovodili, že jejich autorem je obžalovaný D.. Svědkovi není známo, kdo uvedené letáky po XXXX rozmístil. Dle svědka zveřejnění letáků mělo negativní dopad na určitou ztrátu důvěry pacientů v profesní schopnosti C., ta pak musela změnit zaměstnání, odešla do Prahy. Domáhala se prošetření věci i soudní žalobou na ochranu osobnosti.

Obžalovaná P. se k věci vyjádřila pouze na úřední záznam o podaném vysvětlení 26. 3. 2007, kdy uvedla jen obecně, že obžalovaného D. zná od roku 1996, studentku školy V. J. asi dva roky, s A. B. se potkala 26. 1. 2007. Na základě svobodné vůle A. B. byla domluvena schůzka 26. 1. 2007 ve Zlíně, kam A. přijela s J. z Prahy. Setkaly se v čajovně v Sadové, kde jí B. P. udělala horoskop a na základě zájmu A. oslovila obžalovaného D., který je tantrik a léčí duševní problémy. Jely pak do Zlína, kde D. bydlí. Ten prohlédl B., dotýkal se jí hlavy, kolen a nohou. Uznal, že A. problémy jsou velké a že bude třeba tantrická léčba, která mimo jiné spočívá v pohlavním spojení léčitele a léčené. To bylo řečeno i A. a ta se rozhodla, že léčbu podstoupí. B. P. uvedla, že seděla zády k A. a D., kdy došlo k pohlavnímu vniknutí, neboť slyšela, jak D. dává A. pokyny k dýchání. Vše mohlo probíhat tak 20 minut. Pak obžalovaný D. P. přivolal k A.. A. vyčetl, že špatně dýchá, že v léčbě nemůže pokračovat. Tak se léčba musela přerušit. Od té doby A. neviděla.

Soud v hlavním líčení dále vyslechl soudní znalce, kteří ve věci zpracovali znalecké posudky již v přípravném řízení a tito je stvrdili v hlavním líčení a případně doplnili po dotazech soudu a stran.

Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, klinická psychologie, sexuologie, znalecky zkoumal všechny poškozené. V původním hlavním líčení znalec uvedl k osobě poškozené P. A., že se jedná o intelektově nadprůměrného jedince, bez forenzně významnějšího poškození CNS. Vyšetřením nezjistil znaky duševní choroby ve smyslu psychózy, těžší neurotické onemocnění, hysterické osobnostní rysy, tendence ke konfabulacím a podobně. Dle znalce je osobnost poškozené strukturovaná bez anomálií, dostatečně integrovaná. Stejně tak afektivita a psychika jsou u ní dostatečně stabilní. Znalec u poškozené nezjistil faktory, které by jí bránily adekvátně vnímat, chápat, zapamatovat si a reprodukovat prožité skutečnosti. Nezjistil rozpory v jejich jednotlivých výpovědích, motiv, pro který by eventuálně mohla vypovídat nepravdu či eventuální vliv jiné osoby. Znalec u ní nezjistil tendence ke konfabulacím či k bájně lhavosti. Z psychologického hlediska tedy nebylo zjištěno ničeho, co by snižovalo obecnou věrohodnost poškozené A.. Dle znalce poškozená není osobností submisivní, avšak tak jak popisuje skutek ve vztahu k obžalovaným a k vyšetřované věci, se v inkriminované době submisivně chovala pod vlivem nedostatku informací a předchozí psychické a sexuální manipulace. Tyto prožité události neměly výrazně negativní vliv, který by se projevil ve formě například posttraumatické stresové poruchy, byť na poškozenou měly výrazný negativní vliv, který se projevil ve formě problémů partnerských a sexuálních, avšak aktuálně s dobře kompenzovaným psychickým stavem. Pokud se poškozená nikomu nesvěřila, bylo to z důvodu studu, zachování sebeúcty a pozitivního sebeobrazu. Dle znalce poškozená podle vlastního popisu nebyla v době bezprostředně před avizovaným aktem tz. „odháčkování“ schopna svobodně a racionálně posoudit vzniklou situaci, projevit odpor, především kvůli systematickému vlivu obžalovaných.

K poškozené K. B. znalec zkonstatoval, že i v jejím případě jde o jedince intelektově nadprůměrného, bez forenzně významnějšího poškození CNS. Také u této poškozené nezjistil žádné znaky svědčící o duševní chorobě v pravém slova smyslu. Osobnost poškozené je strukturovaná, bez anomálií, dostatečně integrovaná, emocionalita diferencovaná dostatečně,

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Renáta Koutná

afektivita, psychika dostatečně stabilní. U poškozené znalec nezjistil faktory, které by jí bránily adekvátně vnímat, chápat, zapamatovat si, reprodukovat prožité skutečnosti. Nezjistil rozpory v jejích výpovědích, že by byla někým při své výpovědi ovlivněna. Nezjistil u ní ani tendence ke konfabulacím či k bájně lhavosti, či hysterické osobnostní rysy. Nic tak nesnižuje obecnou věrohodnost poškozené. Poškozená není osobností submisivní, ale ve vztahu k obžalovaným a k vyšetřované věci se v rozhodné době submisivně chovala vlivem nedostatku informací, vlivem holotropního dýchání, možná vlivem psychotropních látek, byla vůči ní použita psychická manipulace s cílem sexuálním. V době před tzv. „odháčkováním“ dle znalce poškozená nebyla schopna svobodně racionálně posoudit celou situaci, projevit vůči ní odpor kvůli systematickému vlivu obžalovaných, nedostatku informací a možnému změněnému stavu vědomí pod vlivem holotropního dýchání. Zjištěné skutečnosti a prožité události měly dle znalce negativní vliv na život poškozené, což se projevilo ve formě posttraumatické stresové poruchy se symptomatikou úzkostnou a sexuální, aktuálně s dobře kompenzovaným psychickým stavem.

K poškozené R. Č. znalec uvedl před soudem shodně jako ve znaleckém posudku, že poškozená je nadprůměrnou osobností bez forenzně významnějšího poškození CNS. Nebyly u ní zjištěny znaky svědčící o duševní chorobě v pravém slova smyslu. Její osobnost je strukturovaná bez anomálií. Rovněž u této svědkyně nezjistil faktory, které by jí bránily adekvátně vnímat, chápat, zapamatovat si, následně reprodukovat prožité. Nezjistil u ní tendence ke konfabulaci či k bájně lhavosti a nic, co by snižovalo obecnou věrohodnost poškozené. Rovněž tato poškozená dle znalce není submisivní osobností, avšak dle popisů událostí ve vztahu k obžalovaným a k vyšetřované věci se v rozhodné době chovala pasivně, pod vlivem nedostatku informací předchozí psychické manipulace, která byla vedena s cílem finančním a sexuálním. Znalec uvedl, že tyto události neměly výrazný negativní vliv na poškozenou. Aktuálně je bez symptomů psychopatologie.

K poškozené S. F., nyní O. znalec uvedl, že jde o osobu intelektově nadprůměrně inteligentní. Nezjistil u ní znaky, svědčící o duševní chorobě. Nezjistil faktory, které by jí bránily adekvátně vnímat, chápat, zapamatovat si, následně reprodukovat prožité a nezjistil tak tendenci ke konfabulacím či k bájně lhavosti. Nenašel tak nic, co by snižovalo obecnou věrohodnost poškozené. Ani tato poškozená dle znalce není osobností submisivní, ale stejně jako u předcházejících vyšetřených osob u ní zjistil, že ve vztahu k obžalovaným a k vyšetřované věci se v inkriminované době submisivně chovala pod vlivem nedostatku informací a pod možným vlivem psychoaktivních látek. Tato manipulace dle znalce byla pravděpodobně s cílem finančním a sexuálním. Zjištěná manipulace prožité události na poškozenou dle znalce měly negativní vliv, který se projevil ve formě posttraumatické stresové poruchy se symptomatikou úzkostnou a depresivní, avšak aktuálně bez symptomu psychopatologie, neboť na duševním stavu se částečně podílí i obranné mechanismy a to vytěsnění a hyperkompenzace. Poškozená je celoživotně fragilnější a predisponovanější k neurotické či depresivní dekompenzaci. K samotnému popisu vlastního „odháčkování“ poškozenou znalec konstatuje, že nebyla schopna racionálně posoudit vzniklou situaci a projevit vůči ní odpor, kvůli dlouhodobému systematickému vlivu obžalovaných, kvůli nedostatku informací, možnému změněnému stavu vědomí, pod vlivem eventuálního podání psychoaktivní látky. Tato manipulace a prožité události na poškozenou měly dle znalce negativní vliv, zejména v oblasti psychické a sexuální. Pokud byl znalec dotázán k osvětlení závěru, že obžalovaní měli mít na poškozenou dlouhodobý vliv, ačkoliv se měli zdržovat často mimo republiku, takže nemohli bezprostředně působit na poškozenou, znalec konstatoval, že obžalovaní si vybírali takové typy poškozených, jako jsou právě jím posuzované osobnosti, tedy typy se zájmem o ezoteriku, výchovná filozofie, jógu, čakry a podobné záležitosti. Dlouhodobý vliv se projevil právě v tom, že se poškozené nadchly pro uvedenou školu Poetrie, která dle popisu jedné z poškozených fungovala jako letadlo s finančními prospěchy tím, že každý kdo získal dalšího členy, do budoucna dostával finanční odměny, například ve formě možnosti

dělat lektora a podobně. Tento dlouhodobý vliv označují právě prováděná školení, mnohadenní soustředění, kde docházelo k psychické, dokonce potravinové deprivaci poškozených, spánkové deprivaci, kde se dostávaly do takového stavu, kdy jejich schopnost aktivního odporu vůči fyzické i psychické manipulaci byla podstatně snížena. K dotazu obhájce, jak si vysvětluje v souvislosti s nadprůměrnou inteligencí poškozených, že bezprostředně před tzv. „odháčkováním“ nerozpoznaly nebezpečnost takového jednání a neodešly, znalec uvedl, že si je jist, že mnohé jiné potenciální poškozené dokázaly včas rozpoznat nebezpečné známky charakterizující sektu v pravém slova smyslu a odešly, ovšem předmětem jeho znaleckého zkoumání byly pouze ty poškozené, které tyto prožitky měly a včas neodešly.

K poškozené L. Ch. znalec uvedl, že je intelektově nadprůměrnou osobností bez forenzně významnějšího poškození CNS. Nezjistil u ní znaky svědčící pro duševní chorobu. Osobnost je strukturovaná, bez anomálií, dostatečně integrovaná. Afektivita, psychika jsou u ní méně stabilní, zjistil zvýšený neuroticismus. U poškozené nezjistil žádné faktory, které by jí bránily adekvátně vnímat, chápat, zapamatovat si, následně reprodukovat prožité skutečnosti, nezjistil u ní tendence ke konfabulacím či k bájně lhavosti a nic, co by snižovalo obecnou věrohodnost poškozené. Poškozená není dle znalce submisivní osobností, ale v inkriminované době se vlivem obžalovaných chovala submisivně vlivem nedostatku informací, pod vlivem předchozí dlouhodobé manipulace ze strany obžalovaných. Dle znalce tato manipulace, prožité události, mají negativní vliv na osobnost poškozené ve formě posttraumatické stresové poruchy se symptomatikou úzkostnou a depresivní, i když aktuálně bez symptomu psychopatologie. Dle znalce je poškozená celoživotně fragilnější a predisponovanější k neurotické či depresivní dekompenzaci. K dotazu, aby znalec osvětlil, že při samotném aktu „odháčkování“ se poškozené Ch. měla vybavit nějaké situace s postýlkou a mužem u postýlky a zda to může souviset s následky, znalec uvedl, že holotropní dýchání, které u poškozené bylo navozeno, může skutečně vést k tomu, čemu se říká regres, což je návrat do dětství nebo do mládí. Pokud se jí zjevil otec, nedomnívá se, že by tam byl nějaký negativní zážitek s negativními následky, protože její rodiče se rozvedli v jejich čtyřech letech, ale otec si ji pak pravidelně bral. Zachovala si s ním kontakt a má s ním dobrý vztah.

K poškozené P. K. znalec uvedl, že jde o jedince intelektově nadprůměrného bez forenzně významnějšího poškození CNS. Nezjistil znaky svědčící o duševní chorobě, osobnost je strukturována bez anomálií. Nezjistil faktory, které by jí bránily adekvátně vnímat, chápat, zapamatovat si a reprodukovat prožité události. Nezjistil u ní sklony ke konfabulacím či k bájně lhavosti. Poškozená není submisivní, ale ve vztahu k poškozeným a k vyšetřované události se v inkriminované době submisivně chovala vlivem nedostatku informací a pod vlivem předchozí dlouhodobé manipulace ze strany obžalovaných, která byla vedena s cílem finančním a sexuálním. Tato zjištěná psychická manipulace a prožité události dle znalce měly a dosud mají na poškozenou výrazný negativní vliv, který se projevuje ve formě posttraumatické stresové poruchy se symptomatikou úzkostnou a depresivní, jak prokázalo rovněž konzultativní psychiatrické vyšetření. K dotazu, jak může u poškozené, případně u dalších poškozených, ovlivnit jejich zdravotní stav případná medializace případu, znalec uvedl, že ve všech případech by to mohlo vést k prohloubení následků, k velmi negativním následkům jak v oblasti psychické tak sociální, eventuálně partnerské, neboť většinou ani partneři a manželé poškozených nevěděli o těchto traumatech v anamnéze vyšetřovaných žen. U této poškozené vše neskončilo jenom samotným prožitkem, ale pokračovalo to dlouhodobými pomluvami. Vše se táhlo roky, docházelo k dlouhodobější traumatizaci, takže v jejím případě je potom adaptace překonání následků obtížnější, často dlouhodobá a v některých případech se to nezdaří ani celoživotně. Pokud se z výpovědi některé z poškozených podává, že byla naopak ráda, že byla kontaktována policií, znalec to vysvětluje tím, že právě tímto způsobem se mohla vyrovnat s následky, neboť reakce u různých osob může být různorodá. U všech poškozených se však vyskytl motiv, že chtějí, aby se

dostalo spravedlivé odplaty těm, kteří jim způsobili toto trauma, ale i z důvodů, aby už nemohlo docházet k traumatizaci u dalších potenciálních obětí. Pokud předmětná poškozená, v té době již vystudovaná lékařka, měla dovádět na semináře také další osoby, znalec si to vysvětluje tím, že u ní přetrvával psychický vliv a manipulace ze strany poškozených, se kterými byla nadále v kontaktu, než jí celé trauma postupně začalo docházet.

K poškozené L. N. znalec uvedl, že jde o jedince intelektově nadprůměrného, bez forenzně významnějšího poškození CNS. U poškozené nezjistil znaky svědčící o duševní chorobě. Osobnost je strukturovaná, bez anomálií, emocionalita méně diferencovaná, afektivita a psychika dostatečně stabilní. U svědkyně nezjistil faktory, které by jí bránily adekvátně vnímat, chápat, zapamatovat si a následně reprodukovat prožité skutečnosti. Nezjistil tendence ke konfabulacím či bájně lhavosti, ani hysterické osobnostní rysy. Tedy z psychologického hlediska nic, co by snižovalo obecnou věrohodnost poškozené. Poškozená není submisivní, ale tak jak událost popisuje, znalec konstatuje, že ve vztahu k obžalovaným, k vyšetřované věci, se v inkriminované době chovala submisivně pod vlivem nedostatku informací, pod vlivem pocitů bezmoci. Prožité události měly a dosud mají výrazný negativní vliv na poškozenou, což se projevuje ve formě posttraumatické stresové poruchy se symptomatikou úzkostnou, což prokázalo konzultativní psychiatrické vyšetření.

K poškozené M. T., nyní S. L., znalec zjistil, že jde o jedince intelektově nadprůměrného, bez forenzně významnějšího poškození CNS. Vyšetřením nezjistil znaky svědčící o duševní chorobě v pravém slova smyslu, tedy ve smyslu psychózy. Osobnost jmenovaná je strukturovaná bez anomálií. U svědkyně nezjistil faktory, které by jí bránily adekvátně vnímat, chápat, zapamatovat si, následně i reprodukovat prožité skutečnosti. Nezjistil tendence ke konfabulacím či k bájně lhavosti a z psychologického hlediska nebylo zjištěno nic, co by snižovalo obecnou věrohodnost poškozené. Dle popisu jednání znalec konstatuje, že ze strany obžalovaných byla vůči ní použita psychická manipulace. Tato manipulace a prožité události měly a dosud mají výrazný negativní vliv na poškozenou, který se projevuje ve formě posttraumatické stresové poruchy se symptomatikou úzkostnou a následky ve formě sexuální dysfunkce (vaginismus). Znalec konstatuje, že před avizovaným aktem tzv. „odháčkování“ nebyla poškozená schopna svobodně racionálně posoudit vzniklou situaci, projevit vůči ní odpor, především kvůli dlouhodobému systematickému vlivu obžalovaných. Aktuálně v době činu pak kvůli změněnému stavu vědomí, navozenému holotropním dýcháním. V hlavním líčení znalec doplnil, že vaginismus je vyléčitelná porucha, která však vyžaduje dlouhodobou terapii, ke které poškozená nepřistoupila. K obecnému dotazu, zda-li v ženách předcházející sexuální partneři zanechávají energetické háčky, znalec uvedl, že jako sexuolog to považuje za naprostý nesmysl. Poškozená před návštěvou školy Poetrie byla po všech stránkách, včetně sexuální, v naprostém pořádku. Po prožité události a po vlivu obžalovaných deset let neměla partnera, vyhýbala se mu, až poslední půlrok má znovu partnerský vztah, snažila se obnovit sexuální styky, ale nejde jí to. Styk odmítá. Hodně jí bolí vsunutí penisu do pochvy, penis vytláčuje ven, nesnese ho mít v sobě. K dotazu obhájce, zda výpovědi poškozených nemohou být ovlivněny nějakým aktem odplaty nebo něčeho podobného, znalec uvedl, že poškozené, až na dvě výjimky, se vzájemně neznaly, dle jeho poznatku se nedomlouvaly. Průběh popisují shodně. Stejně jako skutečnost, že zneužitých žen bylo mnohem a mnohem více, když popisují, jak ženy které „odháčkování“ prožily za jejich přítomnosti, když ležely vedle nich, křičely, brečely, takže nepochybně i tam se jednalo o akt znásilnění. Z odborného hlediska tak ovlivnění výpovědi poškozených aktem odplaty považuje za velmi málo pravděpodobnou.

V intencích pokynů vrchního soudu soud v hlavním líčení opětovně vyslechl znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie PhDr. P. Weisse, Ph.D., DrSc., který se měl zejména vyjádřit, z jakých skutečností vycházel, pokud u poškozených konstatoval dlouhodobou manipulaci ze

strany obžalovaných. Znalec uvedl, že pojem dlouhodobý je vždycky relativní. Poškozená K. se účastnila týdenního semináře, na jehož konci mělo dojít k trestnému činu. Z jistého hlediska to považuje za dlouhodobou a rozhodně intenzivní manipulaci podle popisu, co se s poškozenou dělo, viz nedostatek spánku, nemožnost hygieny, celodenní půst apod. Poškozená S. T., nyní L. se účastnila více seminářů, které byly 7 – 10 denní, na kterých byl rovněž tvrdý režim, takže při závěru o dlouhodobém systematickém působení obžalovaných vycházel z tohoto popisu. Rovněž poškozená B., která byla přivedena do školy Poetrie svým přítelem, se účastnila cvičení jógy, přednášek o astrologii a zúčastnila se semináře ve Zlíně, který měl být přípravou na týdenní seminář v Horní Bečvě, kde mělo dojít k inkriminovanému činu. Pokud se z výpovědi poškozené B. podává, že na semináři se s obžalovaným D. s výjimkou předmětného aktu neviděla, tak na ní dle znalce nepůsobil samozřejmě bezprostředně obžalovaný D. osobně, ale prostřednictvím dalších osob organizujících seminář. Znalec upřesnil, že u poškozených O. a Č. nešlo o dlouhodobý vliv obžalovaných na poškozené. Pokud tedy připustí, že u těchto svědkyň nemuselo jít podle reality o dlouhodobé a systematické působení, tak přesto důsledky samotného činu na jeho závěrech nic nemění. Traumata, která zjistila spoluznalkyně MUDr. Gayová, zůstávají, a odkázal na závěry spoluznalkyně. Dále se k dotazům obhajoby vyjadřoval zejména k otázkám vyšetření poškozených s tím, že měl k dispozici materiály, na které odkazuje ve znaleckém posudku. Uzavřel, že současným vyšetřením u K. byly plně potvrzeny závěry znaleckého vyšetření z roku 2013. Diagnosticky je uzavřel jako přetrvávající změna osobnosti po katastrofické zkušenosti. Porucha je přítomna více jak dva roky a následovala po expozici katastrofického stresu. Je charakterizována nepřátelským nebo nedůvěřivým postojem ke světu, sociální zdrženlivostí, pocitu prázdnoty a beznaděje, chronickým pocitem bytí na okraji jako trvalým ohrožením. Tomu předcházela posttraumatická stresová porucha. Zmíněná poškozená jako stresující událost uvádí právě prožité, co je předmětem řízení, a následné události, její odbornou diskreditaci apod. jako příčinu svých psychických, sexuálních, partnerských potíží. Následky se projeví zejména v oblasti partnerské a sexuální, profesionálně se poškozené daří, ale dle znalce je to spíše únik. Děti nemá. Není v kompetenci znalce vyjadřovat se k tzv. specifické nebo konkrétní věrohodnosti, může se vyjádřit pouze k obecné věrohodnosti, tedy zda je zkoumaný subjekt schopen adekvátně vnímat, zapamatovat si a posléze reprodukovat prožité zkušenosti. U všech vyšetřovaných svědkyň zjistil tyto schopnosti jako zachovalé.

Na výpověď znalce sexuologa prof. Weisse navazují znalecké závěry spoluznalkyně MUDr. Gayové, znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, která před soudem uvedla, že se spoluznalcem prof. Weissem dospěli ke shodným závěrům. Na těchto závěrech trvá. Sama konzultačně vyšetřila tři poškozené, které měly největší poškození psychiky a k tomu se tedy nutně musela vyjádřit jako psychiatr, když prof. Weiss je psycholog. Znalkyně proto u těchto poškozených posuzovala hloubku posttraumatické stresové poruchy. Pokud spoluznalec psycholog našel posttraumatickou stR.poruchu v podstatě u všech poškozených, pak hloubka této poruchy nebyla tak hluboká, jako u poškozených, kterých vyšetřila znalkyně psychiatricka.

Znalkyně stvrdila závěry posudku, který zpracovala v rámci konzultace v přípravném řízení, nicméně poté, co byla soudem přibrána jako znalkyně, je stvrdila do protokolu v hlavním líčení. K poškozené P. K. uvedla, že tato utrpěla posttraumatickou stR.poruchu a to těžkou, která jí narušila její další adaptaci, neboť se rozvedla. Má narušenou bazální důvěru. Musela změnit zaměstnání. V době vyšetření o věci nevěděl ani první, ani druhý manžel. Trpí poruchami sebevědomí. V době vyšetření se nacházela pouze v povrchní fázi adaptace na trauma a dle bodového ohodnocení, ztíženého společenského uplatnění, její stav zhodnotila jako vážné duševní poruchy vzniklé působením otřesných zážitků nebo jiných psychologických činitelů a tísnivých situací, což představuje 1 300 bodů. V akutní fázi byla poškozená pod vlivem změněného stavu vědomí v důsledku toho, že málo jedla a dýchala hyperventilačně. Znalkyně zopakovala, že poté co prožila poškozená, skončil její sexuální kontakt s manželem, nemohla

s ním spát, narušila se sexuální sféra. Přestal fungovat sex i důvěra, neboť poškozená nebyla schopna se manželovi svěřit, co je příčinou tohoto stavu, a to prožitý zážitek, a manželství se v důsledku toho rozpadlo. Pokud jde o druhé manželství poškozené, dle znalkyně se poškozená potřebovala hlavně zbavit pocitu studu a pocitu viny. Potřebovala si změnit jméno, pod kterým byla pošpiněná. Když člověk popře vlastní osobnost, popře svoji identitu a jméno, to obecně znamená, že jeho trauma je velmi hluboké. Poškozená K. dle znalkyně utrpěla dvakrát, jednak zneužitím, jednak pomluvami jako lékařka, což vedlo i k tomu, že opustila zaměstnání. Do současné doby poškozená nemá dítě, kdy uvádí, že se necítí natolik komponovaná, aby mohla přivést dítě na svět. Rovněž své druhé manželství popisuje jako ne moc uspokojivé, neboť si sama uvědomuje, že tak učinila pouze z důvodu změny jména a ani druhý vztah není natolik důvěrný, aby byla schopna se manželovi svěřit. Po celou dobu devíti let poškozená uvádí, že trpí úzkostí. Její osobní životní spokojenost se nalomila a poškozená už ji nikdy nenašla. Prožité události zapadnou tak hluboko do struktury osobnosti, že pak dojde ke změně osobnosti, takže i poté, kdy po devíti letech by posttraumatická stresová porucha měla být dávno odeznělá a zaléčená, ještě trvají symptomy na návraty lability, plačtivost, změna životního zaměření. Vzpomínky se čas od času vracejí, když je špatné životní období, pocity viny, pocity sebehodnocení, kdy si poškozená vyčítá, jak tam vůbec mohla jít, proč to dělala, má výčitky, že spoustu žen přesvědčila o tom, že jde o dobrou školu. Jak mohla dalším způsobovat to, co vlastně poškodilo ji, neboť odhalila jako lékařka, že obžalovaný nežije způsobem, jak sám hlásá, že jí maso, pije alkohol, tudíž byla rozčarovaná, ale stejně mu podlehla. I do současné doby je poškozená omezena citelně v obvyklém způsobu života z hlediska zjištěné duševní poruchy. Nedá se blíže rozlišit, co na její stav mělo větší vliv, zda co se stalo jí skutečně, nebo zda to, že přiváděla další studentky, které prošly stejnou metodou „odháčkování“ jako ona, kdy znalkyně uvedla, že přesně se to rozlišit nedá. K poškozeným obecně uvedla, že jde o osoby nadměrně inteligentní, které byly závislé k sektě, jejíž hlavní známkou je, že je vedena svrchovanou autoritou a vůdcem, kdy zbožňování osoby obžalovaného D. zabezpečovala právě obžalovaná P.. Pokud se poškozená rituálu „odháčkování“ podrobila vícekrát, i když věděla, co to obnáší, tak to bylo z důvodu závislosti v rámci sekty. Znalkyně samozřejmě zkoumala, zda poškozená netrpěla psychickými problémy ještě předtím, než navštívila školu Poetrie, kdy uvedla, že poškozená pochází z rodiny, kde se vyskytla nějaká psychotraumata. Nejistila však, že by poškozená K. byla nějak psychicky postižena předtím. Nejistila, že by tam bylo už cokoliv před tím, co by způsobilo její nepříznivý zdravotní stav.

K poškozené M. T., nyní S. L., znalkyně před soudem uvedla, že u ní zjistila také syndrom posttraumatické stresové poruchy, u které je také pravděpodobný přechod do chronické změny osobnosti, což znamená, že symptomy budou přetrvávat celý život. Budou vážné a zásadní a budou jí zásadně měnit a modifikovat život. V akutní fázi se poškozená nachází ve stavu bezmoci, naprosté odevzdanosti a neschopnosti obrany. Nepamatuje si, že byla sexuálně zneužita a když se to dozvěděla, začala trpět fobiemi, strachem ze ztráty kontroly sama nad sebou, panickými reakcemi, emoční labilitou a anorexií. Začaly se u ní projevovat psychosomatické projevy, depresivní prožívání, porucha sebeúcty až do té míry, že si změnila jméno, sexuální dysfunkce, dokonce byla hospitalizována na psychiatrické klinice, kde chodila na psychoterapie a brala antidepressiva. Pokud se v předchorobí u poškozené udává nějaké sexuální zneužití bratrancem, znalkyně uvádí, že ji to nijak nepoškodilo, neboť následně fungovala v partnerském vztahu, včetně sexuálních funkcí, fungovala v zaměstnání a neměla žádné problémy. U této poškozené znalkyně konstatuje jiný vývoj posttraumatické stresové poruchy, když uvedla, že poškozená byla několik let v pořádku, neboť si na čin nepamatovala a příznaky neměla. Poté byla na kolonoskopickém vyšetření střeva a tam se u ní rozvinula masivní panická ataka, když si uvědomila, že to souvisí se zavedením pohlavního údu do jejího těla, které v podstatě nechtěla a o kterém věděla z doslechu. Prožitky, na které neměla vzpomínky, byly ve změněném stavu vědomí, v nevědomé fázi, znovu se při podobném činu bouřlivě objevily zpátky a poškozená

dodnes není schopna ani běžné injekce u zubaře, neboť se bojí, že by ztratila kontrolu sama nad sebou. Každodenní život jí narušuje to, že se masivně hlídá, bojí se, že ztratí kontrolu nad sebou, protože ve ztrátě kontroly byla zneužita či znásilněna. Poškozená se nachází v chronické fázi a znalkyně nepředpokládá, že by se tento stav mohl zlepšit, když už to trvá devět let. Léčit se to nedá, neboť vzpomínky nelze vymazat, lze odstranit toliko masivní příznaky úzkosti. S pocitem bezmoci, kdy člověk zažije ztrátu sám sebe plus má doprovodný pocit viny a ztrátu sebeúcty, tak s tím se žije velmi složitě a nedá se psychologickým ani medikamentózním způsobem odstranit. I v tomto případě se u poškozené jedná o těžkou duševní poruchu, která ji citelně omezuje a omezovala po celou dobu jejího života po prožité události. Zdravotní stav je dle znalkyně v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaných P. a D.. Ve znaleckém posudku znalkyně konstatovala, že v akutní fázi byla poškozená pod vlivem změněného stavu vědomí v důsledku hyperventilačního dýchání, sugestivně vedené relaxace a možného vlivu nápoje neznámého účinku. Tento stav vyvolal v posuzované pocit bezmoci a naprosté odevzdanosti, neschopnost obrany, pocit strnulosti, nehybnosti. V subakutní fázi povrchní adaptace se s latencí projevila masivně neurotická dekompenzace premorbidně senzitivní osobnosti, včetně fobií. Bodově ohodnotila znalkyně ztížení společenského uplatnění poškozené dle položky 016 na 1 500 bodů.

K poškozené L. N. znalkyně uvedla, že jednáním obžalovaných utrpěla posttraumatickou str. poruchu, která se v podstatě shoduje v zásadních rysech, ale není tak těžká, jako u předchozích dvou poškozených. Je to rovněž tím, že tato poškozená má vzpomínky na čin, byla bezbrannou osobou, ale snažila se aktivně bránit. Byť se cítila jako loutka, nemohla činit, co chtěla, plakala, bránila se, nebylo jí to nic platné. Po celou dobu se snažila na čin nemyslet, prožívala však psychologické obrany, obrany vytěsnění, popření, ale 8 měsíců udává poruchy spánku, usínání a každodenní návrat vzpomínek po dobu 2 let. Vše narušilo její partnerský vztah tím, že má nedůvěru ve svého partnera, žárlí, stydí se, že je vinná, provinilá, špinavá, že zlikvidovala svůj vztah. Dle znalkyně u této poškozené znásilnění ovlivnilo ženskou roli a dispozice k partnerství a mateřství. V obvyklém způsobu života byla omezena po dobu 2 let. Setrvala na závěrech, ke kterým dospěla již v přípravném řízení a to, že u poškozené je silně zvýrazněné depresivní prožívání s poruchami sebeúcty, studu, pocity viny, trpí částečně emoční otupělostí, vyhýbá se důvěrnějším vztahům, není schopna trauma sdílet s nejbližšími, bojí se se emočně angažovat, což narušuje výrazně kvalitu života poškozené. Dle znalkyně poškozená s velkou pravděpodobností celoživotně zůstane osobností determinovaně labilní a je nutno předpokládat, že jakákoliv i běžná zátěž může mít dopad ve smyslu prohloubení této symptomatiky. Bodové hodnocení ztíženého společenského uplatnění je dle znalkyně 500 bodů.

Rovněž tato znalkyně se v rámci doplňující dokazování dle pokynů vrchního soudu měla vyjádřit k možnému dlouhodobému působení obžalovaných na poškozené, kdy uvedla, že se spoluznalcem Prof. PhDr. Weissem tuto otázku konzultovali. Neshledala rozpor v tom, pokud poškozená K. působila v Poetrii ještě dva roky po tzv. „odháčkování“ a pak u ní mělo dojít ke zjištěným závažným duševním postižením, k čemuž vysvětlila, že po tzv. „odháčkování“ poškozená upadla do závislostního vztahu s Poetrií typu Stockholmského syndromu, který je patologickou závislostí na agresorovi. Člověk se stane obětí, aniž by byl schopen nahlédnout, že obětí je. Až s odstupem času si poškozená uvědomila, že byla obětí, a to trvalo několik let, 2,5 roku. Od doby, co byla odháčkována, chodila do Poetrie, neměla manželský sex, odcizila se manželovi, nebyla schopna s manželem mluvit, nebyla schopna s nikým o tom mluvit, rozpadlo se jí manželství. Znalkyně má za to, že zrovna posttraumatická stresová porucha je porucha, která nevznikne v konkrétní den, v konkrétní hodinu, ale je plíživá, a u zmíněné poškozené to začalo poruchou vztahu, rozpadem manželství, kdy došlo k postupnému uvědomování si, že jí ztroskotal osobní život. Spouštěčem posttraumatické stresové poruchy u poškozené K. dle znalkyně bylo jednak „odháčkování“ a 2,5 leté působení psychické manipulace. Rozvoj posttraumatické stresové poruchy u ní začínal po odchodu z Poetrie, kdy si začínala uvědomovat

čin, pocit psychického zneužití, manipulace. Znalkyně uvedla, že všechny poškozené, které se rozhodly jako špička ledovce vystoupit a účastnit se trestního řízení, jedna po druhé vypovídaly, že to činí proto, aby se to nestalo dalším ženám, takže byly odhodlané, měly motivaci účastnit se trestního řízení, která měla vést k přerušení činnosti a poškozování dalších žen. Pokud jde o poškozenou N., ta má hlavní problémy sociální, partnerské, 8 měsíců měla poruchy spánku, které ji traumatizovaly, trvalo to 2 roky. Problémy má zejména ve vztahu k mužům, po strážce důvěry, nastává u ní izolace. Takový člověk se cítí osamělý, musí před partnerem hrát, musí lhát. Sami poškození si říkají, že jim nejvíce vadí, že musí lhát, když jsou smutní, nemohou to říci partnerovi, musí si vymýšlet. Má za to, že u poškozené to trvalo nejméně 2 roky. U poškozené T., nyní L., propukla posttraumatická stresová porucha při příležitosti kolonoskopického vyšetření, kdy v souvislosti s odháčkováním evidentně každá penetrace kůže, i injekce, znamená u poškozená ztrátu kontroly nad sebou, kdy není schopna si nechat dát ani injekci u zubaře. Znalkyně uvedla, že je aprobovaná k vysvětlení otázky hyperventilace a holotropního dýchání s tím, že se jedná o stejné pojmy a u poškozené T., nyní L., právě ztráta kontroly při hyperventilaci znamenala stav kvalitativně změněného vědomí. Pokud by si svědkyně z řad poškozených chtěly vymýšlet, pak by nám popsaly, jak bylo odháčkování tragické a brutální, a nebudou říkat, že si to nepamatují a za 3 měsíce jí to někdo řekne. K dotazu, co všechno člověk může vnímat, když proběhne holotropní dýchání, znalkyně uvedla, že záleží na stavu hydratace organismu, na povaze člověka, na traumatech, na konkrétním dni, na spánku, ale zejména na osobnosti člověka. Někdo je hypersensitivně astenický a ten jde do obrazů a někomu jenom vypadávají. Záleží, jak facilitátor toho člověka, co dýchá, vede. S holotropním dýcháním se dají dělat různé techniky. Jako první pomoc se používá igelitový sáček, aby člověk CO₂ zase nadýchal, trochu se ustříhne roh, aby se dostal zpátky. To radí u panických poruch, které také hyperventilují. K poškozené S. L. znalkyně dodala, že pokud jim sdělila, že není schopná vycházet z domu, znalkyni se to spojilo do diagnózy agorafobie, že není schopná vyjít z domu a vůbec ne cestovat.

Soud dále v hlavním líčení vyslechl znalce z oboru zdravotnictví se specializací anesteziologie, resuscitace a intenzivní medicína. Znalec v hlavním líčení stvrdil závěry znaleckého posudku, který zpracoval v přípravném řízení a jeho závěry zopakoval. Znalec uvedl, že v rámci meditačních technik je kladen velký důraz na správné dýchání. Během klasických meditačních technik se používají dýchací techniky, které dýchání v podstatě zpomalují, zklidňují a zjemňují, což má vést ke zklidnění, relaxaci a uvolnění. Znalec se dále vyjádřil ke způsobu dýchání, které ve svých výpovědích popisují nejen poškozené, ale další svědkyně. Jde o dýchání, které předcházelo rituálu „odháčkování“, k čemuž uvedl, že u všech poškozených v inkriminované době byl používán hyperventilační typ dýchání – zrychlené a prohloubené dýchání. Tento typ dýchání nebyl podmíněn fyziologicky, tedy zvýšenou fyzickou aktivitou, která má za následek zvýšení produkce oxidu uhličitého tkáněmi a následně zvýšení koncentrace oxidu uhličitého v krvi. Tato ventilační technika mohla vést více či méně k významným změnám vnitřního prostředí jejich organismu, protože tyto změny nastávají velmi rychle, řádově do několika minut. Dochází ke zhoršení prokrvení mozku stažením či zúžením mozkových cév a tím vedoucí ke kvalitativní poruše vědomí, kdy vědomí zůstává, mění se jeho kvalita. Součástí změn jsou také oběhové změny charakteru zvýšení krevního tlaku nebo tepové frekvence. Popsané stavy, ve kterých se poškozené nacházely, tak jak je popsaly, potvrzují symptomy, které jsou v odborné literatuře popisovány jako fyziologické, chemické a somatické změny, ke kterým dochází při provádění hyperventilačního typu dýchání. U části poškozených se z jejich výpovědi podává, že vedle hyperventilačního dýchání na jejich stav při účasti na týdenních seminářích měla vliv také deprivace spánku, nedostatek plnohodnotné stravy, dehydratace, tělesná zátěž, celková únava a stres z vlastního obřadu, o jehož povaze a detailech nebyly informovány. Kombinace všech těchto faktorů, včetně holotropního dýchání, usnadnily rozvoj určitého stupně kvalitativní poruchy vědomí poškozených – u každé poškozené s variabilními projevy. Dle znalce je

holotropní terapie všeobecně lékařskou vědou vnímána jako pseudověda a je většinou odmítána. Její aplikace by měla být dopředu konzultována s ošetřujícím lékařem nebo psychiatrem zájemce. Pokud ji prováděli obžalovaní bez jakýchkoliv odborných znalostí, vedli úmyslně poškozené k provádění ventilační techniky, která pro ně v určitých ohledech mohla být nebezpečná a navíc byla záměrně zneužita k vyvolání změněného stavu vědomí s neschopností racionálně uvažovat a bránit se. Tento typ dýchání může za určitých okolností u vnímavých nebo nemocných jedinců vyvolat změny psychického a somatického charakteru. Ty mají svá specifika, mohou zanechat přechodné nebo i trvalé následky na psychickém i fyzickém stavu. Znalec potvrdil, že minimální schopnost racionálního uvažování a sebeobranu poškozených byla v rozhodné době výrazně narušena, při rituálu „odháčkování“ se nacházely ve stavu změněné kvality vědomí a neschopnosti se adekvátně bránit. V hlavním líčení znalec upřesnil, že v uvedeném změněném stavu vědomí nemohly poškozené například vstát a odejít, neboť pokud se rozeběhne tato kaskáda, v daném okamžiku je velice obtížně zvrátitelná a je velice nepravděpodobné, že byly schopné se bránit. Maximálně jedna z poškozených, jak to popsala, přitáhla kolena k břichu. K dotazu, zda tomuto navozenému stavu mohlo napomoci i stimulační na přirození poškozených znalec uvedl, že pokud byly stimulovány, tak stimuly se mohou počítat. Z medicínského hlediska je možné vše. Holotropním dýcháním se odventuluje oxid uhličitý a člověk se nenachází v normálním stavu a mladé dívky, které jsou naprosto zdravé, odventilují, pak je najednou konec, začnou se třepat. Je to velice rychlý konec, končí to apnoickou pauzou a bezvědomím. Eskalace příznaků může být náhle velice rychlá. Pokud u někoho z účastníků semináře nedošlo ke změnám vědomí, mohlo to být i z důvodu, že neprováděl holotropní dýchání náležitým způsobem. Druhým faktorem mohlo být, že ona osoba byla hmotnější nebo měla větší výdrž, nebo mohla být na toto dýchání zvyklá. Znalec má za to, že k těmto praktikám byli vybíráni lidé, kteří byli psychicky méně odolní k tomu, aby s nimi bylo manipulováno, takže i vůči těmto technikám jsou méně odolní.

Znalec z oboru sociální vědy, odvětví politologie, specializace náboženský extrémismus a terorismus ve věci zpracoval znalecký posudek, který stvrdil v hlavním líčení. Znalec k esoterické škole Poetrie hnutí Nového věku uvedl, že náboženské myšlenky, které v rámci tohoto hnutí prezentuje obžalovaný D. přesvědčivě a s autoritou, nejsou nijak originální, jsou povrchní, líbivé, kompilované a mělké. Ovšem posluchač, který obžalovanému přizná postavení duchovní autority, může shledat jeho styl vyjadřování jako neotřelý, vtipný a plný překvapení. A to zvláště tehdy, že se dosud nesetkal s jinými duchovními naukami. Obžalovaný D. v rámci své školy rozvinul myšlenku existence energetických háček naukou, že tyto háčky vznikají ženám po sexuálním styku, k němuž došlo dříve, než na něj byla žena energeticky připravena, a v úzkém kruhu se nechal prezentovat jako jeden z mála tantrických mistrů, který je schopen působení těchto háček eliminovat. V jiném duchovním společenství se znalec s podobnou myšlenkou nesetkal. Systém školy, jako všechno ve společenství kolem obžalovaného D., byl velmi proměnlivý, měnila se pravidla, přičemž užívání pojmu vysoká škola je dle znalce nadsázkou, neboť žádnou kvalifikaci, uznávanou mimo společenství obžalovaného D., nemohla poskytnout. Pokud jde o charmatizaci, pak charmatizování mohou být dle znalce nejen náboženství, ale i političtí vůdci, ikony populární kultury a podobně, a nemusí být vždy nebezpečná. Ale v některých případech však nebezpečí může vzniknout a to tehdy, kdy moc charmatizovaného vůdce, a tím pádem závislost jeho následovníků, vzroste a vůdce tuto moc využije způsobem, který může způsobit újmu následovníkům nebo okolí. Pokud vůdce není konfrontován s nesouhlasnými postoji a názory a pokud jsou následovníci fyzicky nebo mentálně izolováni od okolí, které by nesouhlasilo s jejich přesvědčením a praxí, může vůdce uplatňovat i vůli, která ohrožuje jeho následovníky či okolí a u následovníků může vzrůst ochota poslechnout jakýkoliv i ohrožující projev vůdcovy vůle. Druhé nebezpečí dle znalce může vzniknout v důsledku toho, že charmatizující následovníci ve svém rozhodování závislí na vůdci a poslušní jeho vůli, jsou vnitřně motivováni k tomu, aby získávali podobně závislé a poslušné následovníky. Ti mohou být

ohrožení vůlí charizmatizovaného vůdce a mohou konat všechno proto, aby do stavu podobného ohrožení přivedli co nejvíc dalších potencionálních následovníků. Ti mohou být zároveň poškozenými a zároveň poškozujícími. V případě společenství kolem obžalovaného D. znalec nebezpečí, která uváděl ve svém znaleckém posudku vyplývající z charizmatizace duchovního vůdce, shledal v konkrétních podobách. Nepocházelo, dle sdělení svědků, nejen k vědomému fyzickému bití příslušnic společenství, k vynucování pohlavního styku, znalec předpokládá rovněž psychické poškození v důsledku ponižování a oklamání, které mají podobu snížení sebevědomí a sebehodnocení, nejistotu v sebepojetí, potíže při seznamování a podobně, tj. v celkově poškozování společenských vazeb. Dle znalce bylo společenství kolem obžalovaného hierarchicky uspořádané. Nejvyšší autoritou byl obžalovaný D., jeho pobočníci byla obžalovaná P., která obžalovaného silně charizmatizovala tím, že ho představovala jako vrcholného duchovního učitele. Stupně v hierarchii vytvářeli lektoři a lektorky, kteří působili jako konzultanti potencionálních lektorů a ti byli motivováni k tomu, aby se pokoušeli stát duchovními učiteli. Stupně v hierarchii vytvářely i ročníky esoterické školy. Méně formální hierarchie vznikala tím, do jaké míry byly jednotlivé lektorky schopné získat nové zájemkyně, tedy studentky v kategorii áčka a připravit je na obřad tzv. „odháčkování“. V rámci takto hierarchizovaného společenství existovala i promyšlená dělba práce. Znalec považoval za nezbytné upozornit na to, že náborující a manipulující příslušnice společenství byly ve zvláštní situaci, byly zároveň manipulátorkami, ale zároveň se staly i obětmi manipulace. Nátlak a psychickou manipulaci na mladé ženy, který byl vyvíjen s cílem, aby pocítily touhu po tzv. „odháčkování“, spočíval v manipulativním nátlaku cílevědomým získáváním důvěry prostřednictvím oklamání ohledně důvodu setkání a rozhovorů, lichocením a podobně. Nátlak byl stupňován charizmatizací obžalovaného D., stupněm naléhavosti, vytvářením tajemné atmosféry, vizí úspěchu, nadšením, přesvědčováním, ale i šikanováním, odcizováním od rodin, partnerů a známých, nestálými životními podmínkami, vyvoláváním nedostatků jídla a spánku, vyvoláváním stresu, omezováním komunikace, vyvoláváním pocitu nedostatečnosti, pocitu viny a méněcennosti, zastrasování v případě odchodu a podobně. Dle znalce náboženská společnost, kterou by bylo možné označit za sektu, by měla splňovat neobvykle vypjatou polaritu mocenských vztahů uvnitř společenství, záměrně a dlouhodobě používání technik, při níž je uplatňován sociální vliv takovým způsobem, aby lidé vystavení tomuto vlivu, vstoupili do výše popsaného stavu poslušnosti, tzv. psychická manipulace, záměrně a dlouhodobě vytváření izolovaného prostředí, přítomnost nauky, která je v příkrém rozporu s hodnotami a normami společnosti, přítomnost selekce informací uvnitř společenství, utajování nauky před veřejností a podobně. Na základě těchto kritérií znalec uzavřel, že společenství kolem obžalovaného D., v posledních letech známé jako esoterická škola Poetrie, je sektou, neboť nese všechny vyjmenované znaky. Veškeré jednání představitelů školy Poetrie bylo úmyslné, plánované, za účelem vytvoření závislosti náborovaných žen. V hlavním líčení se znalec blíže vyjádřil k teorii energetických háček, prezentované v dílech Carlose Castenedy, které rozpracovala jedna z jeho žaček Taisha Abelarová, kdy tato nauka vychází z toho, že všechno je energie a že je vše převoditelné na energii. Taisha nauku rozvinula právě k vysávání, napojení se na údajnou něčí energii a odebírání této energie, které říkala energetické háčky. Tento motiv dle znalce převzal obžalovaný D., kdy metafora duchovní energie a háčku je natolik jednoduchá, že obžalovaný ani nemusel být seznámen s naukou Taishy Abelarové. V jeho případě však energetické háčky vznikaly souloží a obžalovaný D. se sám považoval za jednoho ze čtyř či pěti lidí na světě, kteří jsou schopni háček odstranit.

V hlavním líčení byla vyslechnuta znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, se zvláštní specializací forenzní psychologie, která zpracovala na základě dostupných materiálů znalecký posudek, jehož účelem bylo zpracování profilu obžalovaného J. D. a obžalované B. P.. Znalkyně v hlavním líčení stvrdila závěry zpracovaného znaleckého posudku, ve kterém dospěla k následujícím závěrům. Pokud jde o profil obžalovaného D., pak na základě sekundárních údajů, jak obžalovaného popisují svědkyně, jej považuje za narcistickou osobnost psychopatického

stupně, tj. specifickou poruchu osobnosti a chování narcistického typu s přítomností výrazných histriónských prvků. To znamená, že je sebestředný, egocentrický, navenek neuvěřitelně arogantně sebejistý, bez vnitřních zábran a studu, odbržděný, osobnostně zpustlý, rozjetý psychopat, libuje si ve stylizaci, předvádění, pózerství. Znalkyně u obžalovaného zjistila nepsychotickou ztrátu kontaktu s realitou. Zkusil manipulovat ženy, když se nacvičil na obžalovanou P., ta mu přivedla první dívku, zjistil, že to funguje, přišel na nápad založit školu tzv. Poetrii, kde spojil esoteriku, mystiku se sexem na základě účelového pokrivení tantrických přístupů. Dle psycholožky obžalovaný přesně a spolehlivě ví, že manipuluje, podvádí a zneužívá ženy v tísní, ale emocionálně s tím nemá v důsledku psychopatické osobnosti žádné problémy a schvaluje to. Navíc se díky úspěchům dále rozjíždí a eskaluje. V kontaktu s ženami je nevyrovnaný, na velmi mladé atraktivní dívky aplikuje metodu cukru a biče. Při stresu, frustraci jde spíše do pasivních reakcí útěku. Troufá si jen na slabé a zranitelné ženy. Je pro něj typická malá pořádkumilovnost, opomíjení osobní hygieny, silný nikotinismus, neuspořádaný způsob života, impulsivní projevy agrese na drobné podněty a podobně, což signalizuje celkové rozvolnění osobnosti, absenci jakýchkoliv pevných hodnot, pohodlnost a sebestřednou konzumní orientaci. Není myslitelem či duchovním G., neboť škola nemá kromě „odháčkování“ žádnou základní myšlenku a představuje spíše plagiátora. Dle IQ testu má intelekt spíše v pásmu širšího průměru. Dominují manipulativní schopnosti specificky zaměřené na ovládnání vůle skupiny mladých žen, predisponovaných na povrchní spiritualitu až esoteriku.

Obžalovaná P. je dle znalkyně pravděpodobně primárně nezralá, labilní, až hraniční osobnost s nerozvinutou identitou. Setkání s obžalovaným D. je pro ni silně formující, v tandemu s ním získává náhradní identitu. Osobností splývá se svou rolí ředitelky školy Poetrie a pravé ruky obžalovaného D.. V osobnosti dominuje patologická vazba na obžalovaného D.. Náhled na realitu a kontakt s realitou je bazálně přítomen. Znalkyně vyloučila přítomnost poruchy psychického rázu. Intelekt shledává spíše v pásmu lepšího průměru či nadprůměru, kdy obžalovaná má dle znalkyně i velmi dobré pragmatické myšlení pokud jde o zisk, byznys, vysoká je i sociální inteligence, kterou uplatňuje při vedení školy i získávání dívek pro „odháčkování“ a při vedení seminářů. Obžalovaná dle znalkyně umí účelově volit tvrdé i měkké manipulativní strategie. Uspokojuje ji moc a kontrola nad ženami, kdy nelze vyloučit gradování manipulativních postojů směrem k ofenzivnosti a invazivnosti vůči potencionálním obětem. Vztah mezi oběma obžalovanými z forenzně psychologického hlediska je hodnocen jako patologický, kombinuje se v něm privátní a podnikatelská dimenze v hodnotovém kontextu, který vybočuje z normality jak ve smyslu statistickém, tak ve smyslu normativním. Dle výpovědí svědkyň je vysoce pravděpodobné, že u obou obžalovaných jde o úmyslné porušování sociálních a sexuálních norem, které však není chorobně podmíněno. Zvláštní sexuální praktiky se dle sekundárních údajů jeví jako výsledek využívání či zneužívání příležitosti a experimentování s překračováním hranic a limitů v oblasti sexuality. Pobyt obžalovaných na svobodě je spojen se značným rizikem viktimizace cestou „odháčkování“ a cestou ostatních postupů školy pro další osoby. Z viktimologického hlediska obsahuje procedura „odháčkování“, jak ji popisují svědkyně, traumatizující prvky. Doba traumatizace je vždy individuální, závisí na osobnosti, na okolnostech traumatizace a následné psychosociální podpoře. Následky v podobě psychického, sociálního poškození tudíž nelze vyloučit. Dle znalkyně se z výpovědí svědkyň podávají různé způsoby manipulace a to falešné přísliby, konspirační modul založený na přehnané chvále, lži, lsti, subtilní výhrůžky a zastrašování, explicitní výhrůžky a zastrašování, vyvolání pocitů viny, zpochybňování či očeňování těch, co nechtějí spolupracovat a podobně. K dalším manipulativním technikám v projednávaném případě patřily umělé vyvolání presu časového, systematické navozování stavu tísně, sociální izolace, technika tajemství, spánková, potravinová a pitná deprivace, navozování fyzické zátěže, poutě, semináře, dechová cvičení u holotropního dýchání, střídání sexu a násilí, které byly využívány představiteli školy cíleně, opakovaně, dlouhodobě, tj. jedná se dle znalkyně o systematickou aplikaci uvedených manipulativních postupů a technik. Znalkyně uzavřela, že

obžalovaný D. svůj byznys neprovozuje v dobré vůli, tj. motivací, kterou oficiálně předstírá, tedy osobnostní rozvoj studentek a podobně, o čemž svědčí fakt, že se nezaměřuje na každou ženu, ale jen na vybranou skupinu mladých, vizuálně atraktivních či jinak zajímavých žen. Trestá odpadlice, nepohodlné studentky, vyhrožuje, vyhazuje studentky či lektorky přes telefony, že neplní finanční normy a podobně.

Soud dále v hlavním líčení provedl důkazy listinné postupem dle § 213 odst. 1 trestního řádu, neboť žádná ze stran nenavrhla přečtení listin. Soud provedl důkaz odborným vyjádřením Mgr. Jitky Zamarianové, která je jednou ze 16 lektorů, kteří jsou certifikovaní instruktory holotropního dýchání v České republice, která v něm popisuje, jak se navozuje holotropní dýchání, jaké může mít účinky, přičemž uvádí, že seminářů se nemohou účastnit nemocní lidé, lidé s duševními chorobami či duševními poruchami, lidé užívající návykové látky, překážkou je i těhotenství. Soud provedl důkaz seznamem veškerých dat, uložených na počítačích a pevných discích, které byly zajištěny při domovních prohlídkách, přičemž na těchto byly zajištěny koláže, fotografie s náboženskými motivy, hudby k ateliéru i jiné hudební soubory, jejichž části jsou zachyceny na přehledné barevné fotodokumentaci č. l. 288 – 330. Obsahem jsou rovněž certifikáty, které vydával obžalovaný v kurzech v různých stupních různým osobám, stejně jako fotografie z dovolených, na kterých je zachycena mimo jiné L. Č. a další lektorky či žačky školy, jsou označené jako poutě. Obsahem jsou rovněž seznamy studentů, kdy však většina souborů je prázdných, neboť byly trvale vymazány. Identifikovány byly osobní soubory L. Č., hudba a filmy, ale rovněž fotografie dívek polosvlečených či svlečených v různých sedících a ležících polohách. Byly zajištěny i fotografie obžalovaného a mnoho fotografií dívek, toliko ve spodních kalhotkách, zepředu, z boku a zezadu tak, jak o nich vypovídaly svědkyně, kdy byly žádány obžalovanou P. po tzv. „odháčkování“ o vyfotografování. Z fotek je patrné, že jsou nafoceny v rodinném domu Ž. ve Zlíně na XXXX, kdy pro ilustraci byly připojeny i fotografie uvedeného rodinného domu, pořízené při domovní prohlídce, takže byly následně ztotožněny, že v těchto prostorách došlo ke skutkům pod body 5) a 6) odsuzující výrokové části rozsudku. Na fotografiích je zachycena rovněž obžalovaná P. s nezjištěnou dívkou, která je zcela nahá, ležící na posteli, stejně jako obžalovaná, se kterou se líbá a obžalovaná ji osahává na přirození, čemuž odpovídá i výpověď jedné ze svědkyň. Ve věci podal zprávu Finanční úřad Hodonín, v jehož obvodu daňový subjekt J. D. měl bydliště v období roku 1998 – 2010, kdy bylo sděleno, že obžalovaný je registrován k daním z příjmu fyzických osob, k dani silniční, v letech 1993 – 2004 jako poplatník daně z nemovitosti. Přílohou jsou daňová přiznání obžalovaného za roky 1998 – 2009 s tím, že za rok 2010 nebylo podáno. Z fotokopíí daňových přiznání k dani z příjmu fyzických osob obžalovaného D. se podává, že za druh činnosti, v nichž dosáhl nejvyšších příjmů, je v kolonce uvedeno „lidový léčitel“. Čisté příjmy jsou vykazovány v rozpětí od cca 300 000 Kč do 600 000 Kč, ale rovněž výdaje jsou velmi vysoké, takže dílčí základy daně jsou v řádech desetitisíců. Pokud jde o záznamy z různých konzultací, soud jim nepřikládal vyšší váhu, zejména z toho důvodu, že byly zpracovány v počátečním stádiu trestního řízení a po sdělení obvinění ve věci byly přibírání znalci z příslušných oborů, kteří zpracovali znalecké posudky a byli soudem vyslechnuti, takže z těchto důkazů odborníků soud v hlavním líčení vycházel. Česká spořitelna, a.s., centrála v Praze, poskytla šetřením v databázi účty zájmových osob v období od 1. 1. 2005, kdy pokud jde o obžalované, bylo zjištěno, že u banky mají vkladní knížku. Pokud jde o vkladní knížku obžalovaného, účetní zůstatek ke dni 31. 12. 2009 činí 1 009 409,80 Kč, v případě vkladní knížky obžalované P. k témuž dni činí zůstatek 298 533,80 Kč. Tyto finanční prostředky byly zajištěny dle § 79f jako náhradní hodnota, usnesením policejního orgánu z 18. 10. 2010. Ze zprávy Úřadu průmyslového vlastnictví bylo zjištěno, že obžalovaný má na své jméno vedeno 9 záznamů – ochranných známek, včetně Poetrie. Již při zajištění věci bylo zmíněno, že ve věci byly v přípravném řízení provedeny domovní prohlídky a to nejen v obytných budovách, ale rovněž bylo ohledáno motorové vozidlo značky Peugeot r. z. XXXX, registrované na obžalovaného D., které bylo zajištěno v garáži užitelky D. O., ve Zlíně XXXX. Prohlídka a její průběh je zajištěn

v protokole i na přehledné barevné fotodokumentaci. Důležité věci zajištěny nebyly. Dále proběhly domovní prohlídky bytu č. XXXX ve Zlíně, XXXX, který byl na základě nájemní smlouvy pronajat obžalované P., kde byly zajištěny různé věci, včetně několika cestovních pasů ČR na jméno J. D., tištěné seznamy osob, propagační materiály Poetrie, jejichž seznam je obsahem spisu a podrobně jsou průběh domovní prohlídky i zajištěné materiály zachyceny na pořízené fotodokumentaci. Dále byla provedena domovní prohlídka 19. 10. 2010 u L. Č. v bytě v Brně, XXXX č. XXXX, kdy byly vydány a odňaty různé věci, mající vztah k projednávané trestné činnosti, počítač, písemnosti, vztahující se ke škole Poetrie, obálky s bankovkami v českých korunách i v eurech, CD, hard disky, letenky do Kuala Lumpur a další, jejichž podrobný obsah je součástí protokolu o provedení domovní prohlídky i fotodokumentace. Zajištěné věci následně byly podrobeny vyhodnocení, kdy obsahem byly telefonické kontakty na různé osoby, seznam lektorů, e-mailové adresy, telefonní seznamy dívek. Z poznámek je zjištěno, že u jmen dívek je poznamenán jejich věk, telefonní kontakt, barva vlasů a velkým písmenem zařazení do skupiny, zpravidla A. Jako stopa č. 38 byla zajištěna rovněž vkladní knížka, znějící na jméno B. P. a J. D., 2 klíče od bezpečnostní schránky, plastová karta a karta ČSOB, doklad o vkladu 20 000 Kč na účet obžalovaného D.. Dále byla provedena domovní prohlídka v Brně, XXXX, kde se zdržovala K. P. s P. T., kdy i při této domovní prohlídce byly zajištěny věci, mající vztah k projednávané věci, škole Poetrie, programy festivalů, ručně tištěné psané poznámky, diáře, poznámkové bloky, lístky k bankovním operacím, včetně popisování dýchání i seznamu studujících dívek. Na CD nosičích, které byly zajištěny, byly nalezeny fotografie různých dívek, jakož i obžalovaného, různých náboženských míst, dalších osob. Proběhla rovněž domovní prohlídka u svědků J. Ž., M. Ž. ve Zlíně na XXXX, XXXX a prostor náležejících k domu, kdy uvedený rodinný dům, jeho exteriér i interiér je podrobně zachycen na přehledné barevné fotodokumentaci. Je zde zachycen interiér přízemí, včetně místnosti, o které vypovídají svědkyně K. Č. a N.. Dále byla provedena v přípravném řízení domovní prohlídka v XXXX, XXXX, kde se v rozhodné době zdržovala L. K.. Rovněž zde byly zajištěny materiály, mající vztah k obžalovaným, ke škole Poetrie, včetně seznamů dívek, pořádaných akcí. V bytě v XXXX, XXXX u V. byla provedena domovní prohlídka, kdy L. V. dobrovolně vydala účetnictví obžalované P., obžalovaného D. a dalších osob. L. Č. při domovní prohlídce byla vyzvána k vydání finanční hotovosti v celkové výši 4 412 000 Kč, ke kterým uvedla, že finanční prostředky dílem vložila do bezpečnostní schránky, kde byly nalezeny. Byl pořízen soupis a barevná fotodokumentace zajištěných finančních prostředků, které byly vloženy na účet u ČNB. Vedoucí lékař psychiatrické kliniky Fakultní nemocnice v Hradci Králové dne 22. 4. 2011 vystavil lékařskou zprávu pacientce M. T. s diagnostickým souhrnem agorafobie s panickými atakami u disponované osobnosti s nižší frustrační tolerancí atypická mentální anorexie. Pacientka u nich byla hospitalizována od 8. 11. 2010 do 16. 12. 2010. Privátní gynekolog k poškozené uvedl, že tato navštívila jeho ordinaci v době od 1. 1. 2004 do 31. 12. 2006 v sedmi případech, kdy trpěla subjektivními výtoky. Stav byl uzavřen jako fyziologický stav s nadprodukcí hlenu z děložního hrdla. Jmenovaná poškozená navštívila soukromou ambulanci další gynekoložky, kdy v roce 2004 byla léčena se zánětem vaječníků a v roce 2005 pro zánět pochvy. Obsahem spisu je obsah internetových stránek www.aurorelax.com, www.poetrie.cz a další, mající vztah k projednávané trestné činnosti. V rámci trestního řízení bylo prováděno rovněž finanční šetření ke škole Poetrie. Soud dále provedl důkazy listinné, mající vztah ke skutku pod bodem 9) obžaloby. Předmětem dokazování byly pomlouvačné letáky, označené jako Prohlášení po pozůstalé, které se týkají nařčení způsobení úmrtí pacienta svědkyně C. na podzim roku 2006. Tento leták odkazuje na článek Doznání www.poetrie.cz, kdy i tyto stránky jsou staženy do listinné podoby a jsou obsahem spisu. Soud jimi provedl důkaz. Součástí článku jsou rovněž fotografie obžalovaného. Jsou psány v první osobě mužského rodu a z obsahu, způsobu, formulace i popisu události je patrné, že autorem je obžalovaný D., jakož i to, že tento článek je odpovědí na údajné výhrůžky ze strany poškozené, které měly směřovat proti B. P., která se pak odhodlala jednat. Navštívila poškozenou C. (nyní K.) na interním oddělení XXXXské nemocnice, poté se měla vrátit

k autorovi článku, tj. k obžalovanému. Autor článku konstatuje, že poškozená dlouhodobě spokojeně využívala služeb školy, kterou kdysi založil, z čehož je evidentní, že autorem tohoto článku je skutečně obžalovaný. Soud měl k dispozici rozhodnutí revizní komise České lékařské komory Okresního sdružení lékařů v XXXX, které se zabývalo podněty C. a Ř., ředitele Nemocnice v XXXX k informacím uvedeným na internetových stránkách www.poetrie.cz, přičemž tato komise zjistila, že od září do prosince 2006 nebyla shledána žádná podezřelá úmrtí, diagnostická a léčebná pochybení, respektive jiné okolnosti, které by vzbuzovaly podezření na postup „non lege artis“. Poškozená C. podala na obžalovaného nejen trestní oznámení, ale domáhala se rovněž ochrany žalobou na ochranu osobnosti, kterou podala ke Krajskému soudu v Brně, který rozhodl rozsudkem ze dne 27. 12. 2012, č. j. 24C 62/2009-129, že žalovaný, tj. obžalovaný D., je povinen odstranit obsah článku nazvaného Doznání, který je umístěn na adrese www.poetrie.cz a zdržet se jakéhokoliv jiného šíření či publikování uvedeného článku a šíření informací, obsahujících sdělení, že C., provdaná K., způsobilá smrt pacienta. Dále žalovanému uložil povinnost žalobkyni se omluvit a nahradit žalobkyni náklady řízení. K odvolání žalovaného D. rozhodoval ve věci Vrchní soud v Olomouci rozsudkem ze dne 24. 4. 2013, č. j. 1 Co 104/2013-155, kterým potvrdil výrok pod bodem I. rozsudku krajského soudu a v části odstavce II., kterým bylo žalovanému uložena povinnost zaslat dopis s omluvou a zveřejnit na své náklady v časopise XXXX, Informačním zpravodaji města, do tří měsíců od právní moci rozsudku, na svůj náklad zprávu znění, že se omlouvá P. C.. Stejně bylo rozhodnuto o povinnosti nahradit žalované náklady prvostupňového řízení a dále náklady odvolacího řízení do tří dnů od právní moci rozsudku. Rozsudek krajského soudu byl zrušen ve zbývajících částech, týkajících se omluvy, že žalovaný nechal po městě XXXX rozšířit leták nazvaný Prohlášení pro pozůstalé z důvodu, že v tomto směru žalobkyně neunesla důkazní břemeno. Soud dále v hlavním líčení provedl důkazy osobními materiály obžalovaných, přičemž o osobě obžalovaného bylo zjištěno z místa bydliště XXXX, že nebyl v posledních pěti letech řešen v Komisi projednávání přestupků města Hodonína, nemá žádný záznam v opisu z evidence rejstříku trestů fyzických osob, přičemž stejná zjištění byla učiněna ve vztahu k obžalované P..

Se souhlasem stran byl čten znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat, které zkoumalo počítače a pevné desky zajištěné při domovních prohlídkách a dále znalecký posudek z oboru ekonomika, kdy znalci byli rovněž předloženy doklady účetní povahy, zajištěné při domovních prohlídkách, které analyzoval a na základě kterých dospěl k závěru, že obžalovaný do roku 2003 vedl jednoduché účetnictví a od roku 2004 daňovou evidenci. Vykazoval činnost z oblasti poradenství, z astrologie a léčitelství a tvorba koláží a fotografií. Obžalovaná P. byla zapsána v živnostenském rejstříku od roku 1998 a daňové příznání podávala od roku 1999 v rozsahu činností tlumočnickví, organizování akcí a vydavatelská a nakladatelská činnost. Obžalovaný D. si 10. 11. 1998 založil podnikatelský účet, který v září 1999 změnil. Probíhaly na něm jen stokorunové výdaje a zůstatek činil k 31. 12. 2000 částku 5 281,74 Kč. Od tohoto data nejsou v analyzované dokumentaci dle znalce žádné bankovní výpisy. Obžalovaný D. měl založen termínovaný účet u ČSOB během šesti měsíců roku 2008 s konečným zůstatkem 153 382,63 Kč. Znalci byly předloženy bankovní výpisy účtu v elektronické podobě, které obsahují pouhé dva záznamy v souvislosti s obžalovanou P., kdy jde o dva vklady na 50 000 Kč z roku 2003 a 2009, přičemž tyto bankovní operace nejsou evidovány v účetnictví obžalované. Znalec konstatuje, že obžalovaný v roce 2002 vykázal příjmy v částce 582 009 Kč, takže nemohly být v jeho účetnictví doklady o přijetí částky 900 000 Kč ať jednorázově, nebo v dílčích platbách. Rovněž v daňové evidenci obžalované P. znalec shledal, že nejsou doloženy příjmové doklady, ze kterých by bylo možné dovodit přijetí částky 185 763 Kč k 21. 8. 2002 a další, tj. že k září 2007 v účetnictví obžalované nebyly doloženy příjmové doklady, z nichž by se dalo dovodit nakumulování finančních prostředků ve výši cca 4 412 000 Kč. Stejně tak tomu bylo v případě účetnictví obžalovaného D..

Na základě provedeného dokazování soud shledal, že provedl dokazování v rozsahu uvedeném v § 2 odst. 5 trestního řádu, dokazování doplnil v intencích rozhodnutí odvolacího soudu. Pokud některé z důkazů neprovedl, je rozvedeno shora. Provedené důkazy soud hodnotil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, jak mu ukládá ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu.

Soud konstatuje, že svědkyně a to nejen z řad poškozených - Č., nyní A., C., nyní K., Ch., T., nyní L., B., F., nyní O., Č. a N., ale i dalších slyšených svědkyň – K., P., F., B., K., P., O., P., H., T., B., K. a další popisovaly ve svých výpovědích velmi podrobně a shodně, za jakých okolností byly kontaktovány některou z lektorek školy tzv. Poetrie, jak byly oslovovány pod záminkou zodpovězení otázek k bakalářské práci, cvičení jógy, pomoci s harmonizací osobních vztahů, aby se příp. některé z nich následně staly členkami této školy, příp. se účastnily seminářů, které probíhaly mj. v Odrlicích a v Horní Bečvě. Některé ze svědkyň se postupně propracovaly na posty lektorek, ředitelky, výkonných ředitelky, administrátorek apod. – K., P., F., Č.. Posty byly přidělovány obžalovanými, resp. obžalovanou P. podle zásluh svědkyň, nasbíraných bodů – podle toho, kolik získaly nových adeptek, zda tyto byly pohledné – ve skupině „A“, kolik jich přivedly obžalovanému D. k odháčkování, tj. které byly co nejvíce loajální ke škole Poetrie a jejím představitelům obžalovaným D. a P., jak velmi podrobně popsala ve své výpovědi svědkyně F., o jejíž hodnověrnosti soud nemá pochybnosti. Svědkyně F. uvedla, že ve škole Poetrie byla dobu 2 let, kam jí přivedla V. J., škole Poetrie, lektorkám, ředitelce obžalované P. plně důvěřovala, plnila všechny jí uložené úkoly, aby postoupila v hierarchii v Poetrii výše – body za nové studentky, vybrané peníze (mj. svědkyně se shodují v tom, že peníze nebyly oproti dokladům). Svědkyně F. popsala, že rovněž ona se společně se Z. P. podrobily „odháčkování“ obžalovaným D., řekly si, že to 1x přežijí, z čehož lze usuzovat, že jistě neočekávaly klidnou meditaci. Svědkyně popsala poučení ze strany obžalované P., že mají mít na sobě jen pružné spodní prádlo, aby se dalo odhrnout. Svědkyně popsala surové jednání obžalovaného, sex bez předešlosti, který jí bolel, při kterém brečela, mohla jen mačkat ruku přítomné P. a po kterém 3 dny silně krvácela. K osobě obžalovaného D. svědkyně F. uvedla, že se jí svěřil, že v mládí byl v blázinci, a že ho fascinuje smrt. Na svědkyni obžalovaný působil jako blázen. Vybrané dívky včetně svědkyně obžalovanému musely být po vůli, masírovat ho, svědkyně se podrobila rovněž „surovému análu“ ze strany obžalovaného D.. Svědkyně B. potvrdila, že obžalovaný D. byl šéfem Poetrie a obžalovaná P. jeho pravou rukou, energická, citlivá, šéfka s respektem. Potvrdila, že nikdy neslyšela, že „odháčkování“ je pohlavní styk, mělo jít o dýchací techniku. Absolvovala semináře v Odrlicích a na Horní Bečvě. Potvrdila přísné pusty a fyzickou zátěž na semináři, po které jí bylo špatně, byla dehydratovaná. Na semináři v přítomnosti dalších dívek po dýchací technice k ní přišel obžalovaný D. a dotkl se jí v tríslech na vnitřní straně stehna, ale další dívky křičely strachem, překvapením, takže dovozuje, že jim činil obžalovaný D. něco jiného. Rovněž svědkyně K. nevěděla, že „odháčkování“ je pohlavní styk. Pokud by to věděla, nepodstoupila by to. Po nacvičeném dýchání na ní obžalovaný D. vykonal pohlavní styk, byla překvapená. Vypověděla, že byla pod vlivem školy Poetrie a k odháčkování přivedla 10 až 12 dívek včetně Č., ale detaily si nepamatuje, neboť dívek byly stovky. V tomto směru má soud za to, že spíše svědkyně nechce vypovídat o všem, čemu byla přítomna. Přesto potvrdila, že měly obžalovanou P. přímo zakázáno dívky informovat o tom, co je „odháčkování“. Vybavila si, že se odháčkování vzepřela ve Zlíně A. B. a obžalovaná P. na to reagovala sdělením, že jde o průšvih, že bude obžalovaným D. zbita do krve kabelem od počítače. Rovněž svědkyně O., H., T., B., K. shodně uvedly, že dopředu nebyly seznámeny s tím, v čem léčení „odháčkováním“ spočívá. Měly za to, že jde o duchovno, tantrický rituál, kladení rukou, že jednou za léčitelem. O skutečnosti, že půjde o pohlavní styk, se dozvěděly těsně před aktem. Svědkyně T. výslovně sdělila obžalované P., že to nechce. Obžalovaná P. na to reagovala tak, že to nejde, že již do ní investovali mnoho času. Svědkyně O. uvedla, že odháčkování předcházelo dechové cvičení, po kterém měla mravenčení v rukou, svědkyně T. se po dechovém cvičení cítila omámená, byla v křeči, brečela. Následoval sex s obžalovaným D., při kterém se cítila strašně, klesla jí sebedůvěra, cítila se znásilněná.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Renáta Koutná

Obdobně vypovídala svědkyně K., která přijela pro odháčkování z HR. Králové do Zlína, po návštěvě čajovny byla odvezena do luxusního bungalovu. Na opakované dotazy směřující na obžalovanou P., v čem rituál spočívá, dostávala vyhýbavé odpovědi s tím, že po něm bude šťastná. Až když se dozvěděla, že má jít o sexuální spojení, zarazila se a odmítla to. Obžalovaná P. na ní začala křičet, tláčit, že Mistr se už na ni vyladuje. U obžalovaného D. však nedošlo k erekci. Svědkyně K. také popsala, že plakala, cítila se nepatřičně. S odstupem času vidí, jak tehdy byla hloupá, když se nechala vtáhnout do prazvláštní situace. Soud nemá důvod nevěřit těmto svědkyním, když některé z nich byly po určitou dobu pod vlivem školy Poetrie, jiné se zúčastnily toliko jediného „odháčkování“. Slyšené svědkyně vypovídaly o podstatných věcech shodně, zejména pokud jde o navázání kontaktu, zjišťování osobních problémů, slibu odháčkování, které je problémů zbaví, budou po něm šťastné, kdy do poslední chvíle nevěděly, o co půjde. Některé z nich poté, kdy se těsně před aktem dozvěděly, že půjde o pohlavní styk s Mistrem, toto odmítly, zděsily se, plakaly, ale byly obžalovanou P. pod nátlakem vmanipulovány do pokračování.

Svědčyně P. výslovně uvedla, že obžalovaný D. manipuloval s mladými dívkami za účelem sexu. Hlavním cílem školy Poetrie však byly peníze. Hledali se lidé, kteří by školu financovali a pak mladé dívky na sex. Svědkyně uvedla, že sama přivedla k odháčkování 5 dívek, které dopředu nevěděly, že půjde o sex. Rovněž svědkyně O. ve své výpovědi zmiňuje, že si zpětně uvědomila dvouletou manipulaci, ze které měla trauma ještě další rok až dva. Svědkyně O. uvedla, že odháčkování brala jako léčení. Se školou Poetrie se zúčastnila zahraničních cest, na kterých si je (ženy, lektorky) obžalovaný D. volal, kdy chtěl mít styk. Svědkyně popisuje násilí a kruté bití ze strany obžalovaného. Z výpovědi svědkyně H. se podává, že při odháčkování byla při smyslech. Tato svědkyně nevypovídala o speciálním dýchání, které mělo rituálu odháčkování předcházet. Proto nebyla ve stavu, jaký popisovaly po holotropním dýchání další svědkyně, zejména poškozené, ale nejen ty. Svědkyně H. označuje obžalované za přátele, svědkyni Č. za dobrou kamarádku, uvedla, že věděla, že „odháčkování“ je pohlavní styk s obžalovaným D., brala to jako u gynekologa.

Svědčyně nejen z řad poškozených ve svých výpovědích popsaly, jaká panovala nálada a situace na seminářích pořádaných školou Poetrie na Horní Bečvě či v Odrlicích, kdy uvedly, že po příjezdu na semináře jim byly odebrány mobilní telefony, aby nemohly kontaktovat nikoho z okolí, nesměly se vzdalovat, nikoho zvenčí kontaktovat, byly ubytovány v naprosto nevyhovujících podmínkách, spaly na zemi, dostávaly kupony, které mohly směnit za jídlo či pití, takže se musely rozhodnout, zda budou pít či si pořídí něco skromného k jídlu, které sestávalo jen ze sáčkových polévek. Ze svědectví bylo zjištěno, že účastnice seminářů měly minimum jídla a vody, takže musely pít vodu z potoka a prokazatelně, což potvrzují i soudní znalci, u nich došlo k vysílení z nedostatku spánku, neboť semináře měly probíhat až do ranních hodin a vstávalo se velmi brzy. Svědkyně vypovídaly rovněž o jednodenních či třídních půstech, které vedly ke kolapsu některých účastnic semináře. V návaznosti na nedostatek jídla a pití, absenci spánku a skutečnost, že byly vystavovány stresu, kdy nevěděly, co se bude dít, čemu se mají podrobit, v důsledku nedostatku informací, jim byla obžalovanou P. nastíněna možnost provedení techniky „odháčkování“, kdy jim bylo nastíněno, že jejich minulí sexuální partneři v nich zanechali háčky, které jim neumožňují do budoucna žít plnohodnotným životem, a že mají možnost zúčastnit se tantrického obřadu „odháčkování“, který je pro ně benefit, který provede obžalovaný D.. Přitom nelze nezmínit např. výpověď svědkyně F., která mj. uvedla, že se od členek školy Poetrie J. dozvěděla, že tato byla obžalovaným D. „odháčkována“ v 15 letech, kdy byla pannou. Vyvstává tak zásadní otázka, z jakého důvodu měl obžalovaný D. tuto dívku „odháčkovávat“, když před ním neměla žádné sexuální partnery, kteří by v ní zanechali údajné sexuální háčky. Všechny poškozené potvrdily, že byt' se snažily získat informace o tom, jakým způsobem tato metoda bude provedena, nebylo jim sděleno, v čem spočívá, resp. že by mělo jít o pohlavní styk s obžalovaným. Z výpovědi svědkyň z řad lektorek, původně studentek školy Poetrie, které samy tuto „léčebnou metodu“ podstoupily, se podává, že měly od obžalované P. – ředitelky školy,

výslovně zakázáno informovat poškozené o tom, že „odháčkování“ spočívá v pohlavním styku s obžalovaným D.. Svědkyně B. uvedla, že dívky vybrané na „odháčkování“ nevěděly, co se bude dít, což potvrdily i svědkyně K., P., P., C.. Svědkyně C. uvedla, že po dýchání se dostala do tranzu, byla otupělá, pak cítila bolest, jakoby jí někdo řezal břicho. Činnost obžalovaného D. shrnula slovy, že ukradl ženám nevratně kus života. Svědkyně P. přivedla na seminář, kde následně docházelo k „odháčkování“ poškozenou Č., svědkyně B. poškozenou T., svědkyně P. poškozenou C., svědkyně C. poškozenou B.. Svědkyně K. přivedla k „odháčkování“ poškozenou Č.. Rovněž tyto svědkyně z řad lektorek potvrdily, že i ony jako studenty podstoupily „odháčkování“, k čemuž je přesvědčila obžalovaná P.. Stejně jako poškozené popsaly, že nebyly informovány o tom, že jde o pohlavní styk s obžalovaným D.. Rovněž další svědkyně, které měly k obžalovaným blízko, např. svědkyně Ž., uvedla, že se podrobila „odháčkování“, dopředu nevěděla, v čem spočívá. Svědkyně P. – výkonná ředitelka Poetrie – uvedla, že o odháčkování jí řekla lektorka E. „že to je sex, ale není to sex“, nebylo jí to příjemné. Tyto svědkyně z řad osob blízkých obžalovaným neměly důvod vypovídat nepravdu, potvrzují výpovědi poškozených. Svědkyně P. potvrdila, že od dalších osob z Poetrie – Č., R. S. – se dozvěděla, že v Odrlicích byl hromadný sex, kde měl obžalovaný D. znásilnit Č.. S. svědkyni P. sdělila, že v Poetrii probíhá znásilňování. Č. jí řekla, že K. je otrokyně obžalovaného D.. Rovněž svědkyně P. jako jedna z nejbližších obžalovaným již z titulu postu výkonné ředitelky, která rozhodovala o lidech na seminářích, určování výše peněz, které má kdo zaplatit, vypovídala o tom, o čem se jí světily další dvě ženy, které potvrdily znásilňování v Odrlicích. Tyto svědkyně potvrzují výpovědi poškozených. Svědkyně K. – ředitelka školy Poetrie – a P., H., Č. uvedly, že věděly, že odháčkování je pohlavní styk. Svědkyně K. však nevypovídala souvisle, na dotazy soudu a stran ke škole Poetrie, seminářům, rituálům odháčkování vypovídala značně vyhýbavě, rozporuplně. To lze vysvětlit jejím přiznáním, že obžalovanému D. sloužila, masírovala ho i na intimních částech těla, uklízela mu. Asi proto byla označena svědkyní P. za otrokyni obžalovaného D.. Z jejího postoje před soudem i zjištěných skutečností lze vysvětlit blízký vztah svědkyně K. k obžalovanému D. a snahu nesdílet vše, co je jí k projednávané věci známo. Obdobně vyznívá rovněž výpověď svědkyně Č., která do nedávné doby udržovala kontakty s obžalovanými, naposledy je byla navštívit v detenčním zařízení na Filipínách na podzim 2017. Svědkyně Č. jako ředitelka školy Poetrie měla maximální důvěru obžalovaných, kteří jí umožnili nakládat s finančními prostředky, které získala škola Poetrie. Z postoje této svědkyně před soudem bylo patrné, že neměla snahu vypovídat souvisle, k dotazům k předmětu řízení (který je jí velmi dobře znám, neboť jako osoba zúčastněná na řízení opakovaně nahlížela do spisu), jako jediná ze svědků uvedla termín „tantrická liturgie“. Až k opakovaným dotazům soudu uvedla, že šlo o pohlavní kontakt. Ona sama dopředu věděla, že půjde o pruník mužských a ženských pohlavních orgánů. Obžalovaného D. ve své výpovědi nazývala Mistrem. Ona sama to považovala za tantrickou liturgii, kterou mohla kdykoliv přerušit, měla z toho příjemné pocity. Svědkyně Č. je mezi množstvím svědkyň, které soud vyslechl, jedinou, která měla při souloži s obžalovaným příjemné pocity. Svědkyně vypovídala značně vyhýbavě k tomu, zda ví o dalších ženách, které se „odháčkování“ podrobily. Byť byla ředitelkou školy a byla na semináři v Beskydech v roce 2004, kde probíhalo hromadné odháčkování, vypověděla, že odháčkování proběhlo u ní a u dalších to nezjišťovala. Tomuto tvrzení svědkyně lze jen stěží uvěřit. Soud má za to, že nevypovídá záměrně pravdu v úmyslu obžalovaným jako blízkým osobám nepřítížit. Část své výpovědi věnovala svědkyně Č. popisu účasti B. na škole Poetrie. Vzhledem k tomu, že ve vztahu k projednávaným skutkům o B. nevypovídá žádná z poškozených, soud nepovažuje za nutné tuto část výpovědi svědkyně blíže rozebírat.

Z výpovědí svědkyň a rovněž z toho, jakého vzezření byly svědkyně soudem osobně slyšené, a z důkazů listinných, se podává, že obžalovaný k odháčkování, tj. pohlavnímu styku, preferoval dívky mladé, modrooké blondýny, které byly označovány za „áčka“. Z uvedeného se podává, že obžalovaný si nechal v úzké spolupráci s obžalovanou P. vybírat dívky pro uspokojení sexuálních

potřeb a nikoli pro prezentaci jakýchkoliv nových myšlenek (viz i závěry znalce z oboru politologie). Z výpovědí svědkyň, a to nejen z řad poškozených, bylo zjištěno, že poškozené o metodě „odháčkování“ měly minimální povědomost, měly představu, kterou dovozovaly z předchozích seminářů, že půjde o meditaci. Svědkyně z řad poškozených zcela jednoznačně uvedly, že pokud by jim bylo zcela jasně řečeno, že technika „odháčkování“ spočívá v tom, že obžalovaný D. na nich vykoná pohlavní styk, tak by rozhodně s touto „léčebnou metodou“ nesouhlasily a nepodstoupily ji. Svědkyně L. Ch. byla až na poslední chvíli, v době, kdy absolvovala 15 až 20 minutové speciální dýchání, které na ní mělo takový vliv, že byla v polospánku, meditačním stavu, nebyla schopna vstát, mluvit, projevit svoji vůli, obžalovanou P. seznámena s tím, že metoda „odháčkování“ spočívá v přiložení penisu muže na poštváček ženy. Z výpovědi svědkyně Ch. se podává, že jí v podstatě nezbylo, než přijmout toto vysvětlení s tím, že se podrobí pouze přiložení mužského údu na svůj poštváček. Z její výpovědi rozhodně nevyplývá, že by dopředu byla srozuměna s tím, že jí obžalovaný D. zasune svůj pohlavní úd do vagíny. Naopak vyjádřila se zcela jednoznačně, že s tím by rozhodně nesouhlasila, a proto byla velmi nepříjemně překvapena tím, že obžalovaný na ní vykonal soulož. Cítila se podvedená, ale nemohla se bránit. Pokud jde o svědkyni O., ta jednoznačně uvedla, že se cítila být podvedená, vylákaná do Zlína a zneužita. Celou dobu měla za to, že „odháčkování“ je typ jógy či meditace. Obžalovaná P. jí sdělila, že půjde o soulož, až když byla v podvečer vylákaná na odlehlé místo ve Zlíně, do rodinného domku, kde nikoho neznala, měla strach, byla mladá, nezkušená. Svědkyně uvedla, že se po tomto sdělení obžalované P. začala hrozně bát, nevěděla, kam by utekla, komu by zavolal, koho by požádala o pomoc, chtěla jen přežít. Soud má za to, že již v tomto okamžiku byla svědkyně O. dílem ve stavu bezbrannosti, který jednoznačně popsala. Chtěla se vzdálit, nechtěla se podrobit pohlavnímu styku, ale neměla možnost úniku. Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že svědkyně O. nejela na místo setkání s tím, že na ní někdo vykoná pohlavní styk, a když se tuto skutečnost dozvěděla, měla silné obavy o holý život, nekladla žádný odpor, protože jen tak se mohla vrátit domů, podrobila se technice dýchání, kterou vedla obžalovaná P., po které měla brnění a křeče a dostala se do stavu, že nebyla schopna se hýbat. Svědkyně uvedla, že tento stav přisuzuje hlavně tomu dýchání, myslela jen na to, ať to skončí. Svědkyně K. Č. před soudem jasně uvedla, že nikdo jí dopředu neřekl, v čem léčba spočívá. Pokud by věděla, že jde o pohlavní styk, odmítla by to. Popsala, jakým způsobem byl na ní obžalovanou P. a V. J. činěn psychický nátlak, že jí léčba prospěje, ať se jí podrobí. Jejich jednání mělo dle svědkyně jediný cíl – „dostat jí do postele obžalovanému D.“. Samotný akt nemohla nijak ovlivnit, v důsledku požitého čaje v domě a zejména speciálního dýchání, které vedla obžalovaná P., byla apatická, chvíli usnula, během soulože byla v polospánku, nemohla se pohnout a dát tak najevo nesouhlas, styku se bránit. Svědkyně K. Č. označila jednání obžalovaného D. za násilný čin, šlo o soulož, měla sperma v kalhotkách. Cystu jí tímto způsobem obžalovaný nevyléčil, musela jít na operaci. V hlavním líčení obhajoba svědkyním předkládala fotografie, na kterých jsou zachycené ve spodním prádle. Poškozené nepopřely, že je fotografovala obžalovaná P. s odůvodněním, že na fotografiích bude G. J. sledovat tok jejich energie. Svědkyně O. uvedla, že se nechala vyfotit, neboť se bála, že pokud nevyhoví, nedostane se domů. Jak se však podává z výpovědí dalších svědků - kdy např. svědek Ž. uvedl, že viděl fotky mladých dívek ve spodním prádle a poznal, že některé z nich byly u nich doma (skutky ad 5) a 6) - fotografie poškozených a dalších dívek tak měly k dispozici další nepovolané osoby, fotky byly zveřejňovány na sociálních sítích bez vědomí poškozených. Stejně tak tyto fotografie mohly a měly sloužit k účelům, které obžalovaná P. poškozeným sdělila. Dokazováním bylo zjištěno, že byly v některých případech zneužity proti členkám školy Poetrie, které se ji rozhodly opustit.

Svědkyně v podstatě shodně popisovaly, a to ty které se účastnily seminářů v Odrlicích a na Horní Bečvě, kdy byly vybrány společně s dalšími k tzv. „odháčkování“ (ad 1) – ad 3) výrokové části rozsudku), že to byla obžalovaná P., která s nimi v rámci semináře nacvičovala dýchání tzv. „flétna a růže“, které spočívalo v hlubokém dýchání do břicha do tzv. první čakry,

končící na přirození, za současného hlazení poškozených dalšími účastnicemi seminářů, zpravidla z řad lektorek, na erotogenních zónách poškozených, které mělo údajně urychlit přenos energie mezi první a druhou čakrou. Svědkyně z řad poškozených i lektorek shodně popsaly, že v důsledku tohoto dýchání se dostávaly do stavu, kdy nebyly schopny ovládat své tělo a dílem mysl, kdy poškozená A., dříve Č., popisovala, že při tomto dýchání a nepochybně i v důsledku dalších okolností, jak bude rozvedeno níže, ke kterým se vyjadřovali soudní znalci, měla křeče v prstech na nohou i rukou, po celém těle cítila mravenčení a nemohla ovládat své pohyby. Uvedené dýchání a navozenou situaci po předchozím vyčerpání poškozených popisuje svědkyně P. C., nyní K. tak, že i ona byla ve stavu, kdy nebyla schopna ovládat své tělo a mysl a cítila se jakoby v transu. Svědkyně L. Ch. popsala, že se dostala po tomto dechovém cvičení do stavu, kdy nebyla schopna odejít, nějak reagovat, pouze slyšela a vnímala zvuky z okolí. Svědkyně M. T., t. č. S. L., se dostala do stavu, kdy přestala vnímat realitu a vybavily se jí útržkovité vzpomínky dětství. Svědkyně K. B. pociťovala stav únavy a apatie, kdy přestala vnímat okolí a dokonce usnula. Stejná situace pak byla navozena i u poškozených S. F., nyní O., R. Č. a L. N., které se podrobily rituálu „odháčkování“ mimo semináře, vždy v domě či v místnosti, kde nikdy předtím nebyly, kam byly zavezeny obžalovanou P. po předchozím požití čaje nezjištěného složení a po provádění dýchání, tak jako předchozí poškozené, se dostaly do stavu, ke kterému uvedla svědkyně O., že v návaznosti na stav tísně, kdy se nacházela pro ni v neznámém prostředí, měla strach projevit jakýkoliv odpor, byla ve stavu otupělosti a podřízenosti ve vztahu k obžalované P., která jí sugestivně přesvědčila, že zůstane nemocná, pokud popsanou léčbu nepodstoupí, v následném dýchání dle pokynu obžalované P. pociťovala křeče v zápěstí a v prstech rukou a mravenčení v dolních končetinách. Svědkyně R. K. Č. popisuje svůj stav, do kterého se dostala v místnosti domu svědků Ž. po prováděném holotropním dýchání, jako stav apatie a dokonce krátce usnula. Z výpovědi svědkyně L. N. se podává, že rovněž ona byla manipulována lektorkami a zejména obžalovanou P. vedena k tomu, aby podstoupila léčebnou metodu „odháčkování“, která jí byla popsána jako blíže nespecifikovaný tantrický obřad, který provede obžalovaný D.. Byla obžalovanou P. odvedena do rodinného domu ve Zlíně, XXXX, kde si dle pokynu obžalované P. lehla na postel pouze ve spodních kalhotkách a dle pokynů obžalované dýchala do břicha, vše se zavřenýma očima, přičemž jí obžalovaná P. držela za ruku. U této svědkyně nedošlo ke vzniku negativních vlivů uvedeného dýchání, ať z důvodu, že je psychicky odolnější, nebo ho neprováděla způsobem, jak prováděno mělo být, neboť u ní nedošlo k tomu, že by se dostala do stavu bezbrannosti, otupělosti, že by nebyla schopna se bránit (viz závěry soudního znalce z oboru zdravotnictví, odvětví anesteziologie). Takže když k ní přistoupil za této situace obžalovaný D., svlékl jí kalhotky a snažil se jí silou odtrhnout nohy od sebe, aby na ní mohl vykonat soulož, a když zjistila poškozená, že má jít o prostou soulož a nikoliv slibovanou léčebnou metodu, jak jí bylo slibováno, tak jako jediná z poškozených byla schopna se bránit tak, že obžalovaného od sebe odstrkovala kolena, snažila se tisknout silou kolena k sobě a i slovně dávala obžalovanému najevo, že si nepřeje, aby ve svém jednání pokračoval. Přesto se obžalovaný D. pokusil soulož opakovat, k čemuž mu pomáhala i obžalovaná P., která poškozenou stále držela za ruku, hladila ji a slovně ji přesvědčovala, ať se uvolní, dýchá do břicha, aby obžalovaný mohl soulož realizovat, což se mu podařilo a až po pěti až šesti minutách soulože z místnosti odešel. Svědkyně A. uvedla, že podle hlasu poznala obžalovaného D., stáhl jí kalhotky a vnikl do ní. Ona vykřikla, bylo to pro ni bolestivé. Obžalovaný D. jí odpověděl, ať je zticha. Z projevu obžalovaného D. je patrné, že přes výkřiky bolesti (a to u více poškozených i dalších svědkyň), tyto nebral v potaz, od násilného jednání neupustil, ale pokračoval v něm. Po takto provedené „léčbě“ se poškozené cítily hůře, než předtím, ponížené, otřesené. Všechny poškozené v projednávané věci zcela jednoznačně uvedly, že byly překvapeny jednáním obžalovaného, neboť nebyly informovány o tom, že léčba má spočívat v pohlavním styku, očekávaly tantrickou meditaci či něco podobného, nikoliv násilné sexuální jednání ze strany obžalovaného, které by rozhodně odmítly, pokud by o něm byly předem kýmkoliv, zejména obžalovanou P., která je k metodě „odháčkování“ přesvědčovala, seznámeny. Soud neměl důvod svědkyním z řad

poškozených v čemkoliv nevěřit. A to jednak z důvodu, že byt' se vzájemně nijak blíže neznají, některé vůbec ne, přesto popisují jednání obžalovaných, jak P., tak obžalovaného D., zcela shodně od počátku od seznámení až po popis rituálu tzv. „odháčkování“. Soud nezjistil důvod, proč by svědkyně měly snahu vypovídat nepravdu. Pokud by měly důvod a snahu pomstít se obžalovaným, nepochybně by tak učinily právními či jinými kroky bezprostředně poté, kdy došlo k jejich znásilnění v letech 2004 až 2007. Byly to naopak poškozené, které měly obavy z obžalovaných a z jejich možných postupů vůči sobě samým, kdy by je mohli poškodit v dalším životě, což dovozovaly z předchozích manipulací ze strany obžalovaných (viz svědectví svědkyně F., která po odchodu ze sekty Poetrie byla ponížena tím, že obžalovaný D. nechal zveřejnit její fotky v choulostivých situacích – po „odháčkování“ a napsal hanlivý článek), a proto tyto poškozené nečinily žádné kroky proti obžalovaným a naopak k věci se vyjádřily až poté, kdy samy byly kontaktovány orgány Policie České republiky v rámci vyšetřování uvedené věci. Z jejich výpovědí se podává, že je jim nepříjemné vracet se k událostem, které prožily, které na nich zanechaly negativní vlivy, někdy v chronické podobě. Přesvědčivé, podrobné, vzájemně se podporující, usvědčující výpovědi svědkyň z řad poškozených jsou dále v souladu s dalšími důkazy, které soud provedl v hlavním líčení. Výpovědi poškozených korespondují s výpověďmi dalších svědkyň, jak je rozvedeno shora.

Hodnověrnost svědkyň z řad poškozených je dále potvrzována znaleckými posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie a psychiatrie, kdy u poškozených znalec psycholog zjistil, že poškozené jsou intelektově nadprůměrné, bez forenzně významnějšího poškození centrálního nervového systému. Vyšetřením znalec u poškozených nezjistil známky svědčící o duševní chorobě v pravém slova smyslu. Z psychologického hlediska nebylo zjištěno ničeho, co by snižovalo obecnou věrohodnost poškozených. Pokud se znalec vyjadřoval k otázce, z jakého důvodu se chovaly nadprůměrně inteligentní mladé ženy tak, jak je popsáno ve výrokové části rozsudku, pak uvedl, že ze strany obžalovaných vůči nim byla použita psychická manipulace, kdy tato a prožité události mají, respektive u některých měly výrazný negativní vliv na jejich život, omezily je v obvyklém způsobu života v oblasti psychické, sexuální. Znalec v rámci doplněného dokazování uvedl, že týdenní účast na semináři podle popisu považuje za velmi intenzivní ovlivňování poškozených, manipulaci s jejich psychikou. Pokud se některé z poškozených na semináři neviděly s obžalovaným D., příp. s obžalovanou P. jen jedenkrát, nemohli obžalovaní na zmíněné poškozené – B., O. - dlouhodobě působit. V tomto směru pak upravil závěry podaného znaleckého posudku. Působení obžalovaných a školy Poetrie na další poškozené – A., N. – znalec připouští jako nepřímé, nikoli dlouhodobé a systematické. U poškozené L. N. znalkyně zjistila posttraumatickou stR.poruchu. Byt' se poškozená snažila po dobu několika měsíců v rámci psychologické obrany vytěsnit nepříjemný zážitek, postupem času u ní byla zjištěna a vyvinula se neurotická symptomatika úzkost. Znásilnění u poškozené ovlivnilo ženskou roli a dispozice k partnerství i k mateřství a po dobu dvou let byla omezena zásadním způsobem v obvyklém způsobu života. Na výpovědi svědkyň, které popisují zvláštní způsob dýchání tzv. „flétna a růže“, který předcházal samotnému aktu „odháčkování“, kdy toto dýchání je vedle dalších navozených vnějších okolností uvedlo do stavu, tak jak je svědkyně nejen z řad poškozených popisovaly, navazuje znalecký posudek znalce z oboru zdravotnictví, odvětví anesteziologie, resuscitace a intenzivní medicína, který jej zpracoval již v přípravném řízení a jeho závěry stvrdil v hlavním líčení. Znalec zcela jednoznačně uvedl, že tak jak poškozené popisují dýchání prováděné dle instrukcí obžalované P., jedná se o holotropní dýchání, což je metoda z minulého století, která současnou medicínou není považována za vědeckou a není s ní pracováno. Průběh holotropního dýchání je dle znalce spojen s mnoha motorickými projevy. Může mít škodlivý vliv na mozkové buňky během holotropního procesu hyperventilace. Potvrdil, že klinické příznaky, jak je popisovaly poškozené, odpovídají stavům, které navozuje holotropní dýchání. Mohly se nacházet ve změněném stavu vědomí a v daném případě nebyly schopné například vstát z postele a odejít. Pokud se v rámci tohoto dýchání rozběhne určitá kaskáda, je dle znalce v daném okamžiku velice

obtížně zvladatelná, a když k tomu přistoupily další stresové faktory, kdy poškozené nevěděly, co je čeká, byla zjištěna deprivace spánku, tekutinami i stravou, označil za velmi nepravděpodobné, že by byly schopné se jednání obžalovaného, či dalších osob, jakkoliv bránit. I tyto závěry znalce tak z odborného hlediska potvrzují výpovědi svědkyň, že v době, kdy k nim přistoupil obžalovaný D. a vykonal na nich soulož, byly v takovém stavu, že nebyly schopny projevit jakýmkoliv způsobem nesouhlas s jeho jednáním. Nacházely se ve stavu bezbrannosti, kdy at' ony či některé jiné, které se účastnily tohoto rituálu, pouze vykřikly překvapením a bolestí a ničeho dalšího nebyly schopny. Poškozeným O. a K. Č. obžalovaná P. podala před holotropním dýcháním šálek čaje neznámého složení, který měl dle svědkyň na ně mít dílem otupující účinek. Za podstatný prostředek, který u nich vyvolal bezbrannost, však svědkyně považující následné holotropní dýchání. Soud má za to, že stěží by bylo možné bez zajištění uvedeného nápoje zjistit jeho složení a případný účinek zjištěných látek na fyziologii člověka. Soud proto upustil od výslechu P. S., vedoucí laboratoře společnosti OXALIS, s.r.o., která již ve věci zpracovala odborné vyjádření, ve kterém uvedla, že příznaky, které popsaly svědkyně, nemohly být způsobeny samotným čajem. Dle zpracovatelky odborného vyjádření svědkyň byla do čaje přidána „nějaká“ látka, které způsobila zmiňované stavy. Výslech zpracovatelky odborného vyjádření by tak stěží přinesl nové poznatky. Požití čaje soud nepřipisuje tak závažné důsledky jako následnému holotropnímu dýchání, které bylo poškozenými velmi detailně popsáno, a vyjádřil se k němu soudní znalec. Znalec z oboru sociální vědy, odvětví politologie se specializací náboženský extremismus a terorismus, na škole Poetrie vystíhl hlavní a rozhodující znaky a to neobvykle vypjatou polaritu mocenských vztahů, psychickou manipulaci, záměrné dlouhodobé vytváření izolovaného prostředí, selekce informací, utajování nauky a další, které ho vedly k závěru, že jde o náboženskou společnost, kterou lze označit za sektu, kdy představitelé školy Poetrie úmyslně a plánovaně jednali za účelem vytvoření závislosti náborovaných dívek. Znalec rozebral hierarchii uspořádanosti předmětné sekty a manipulaci s náborujícími příslušnicemi společenství obžalovaného, které dle něj byly ve zvláštní situaci, kdy zároveň byly manipulátorkami, ale samy byly oběťmi manipulace. Společenství kolem obžalovaného D. dle znalce systematicky promyšleně vytvářelo nátlak na mladé ženy, aby pocítily touhu po tzv. „odháčkování“ obžalovaným, aby se jemu a dalším lidem ve vedení společenství podřizovaly. Teorii energetických háček obžalovaný D. rozvinul naukou, že háčky vznikají ženám po sexuálním styku a neveřejně pouze v úzkém okruhu sám sebe prezentoval a nechal se prezentovat jako jeden z mála tantrických mistrů, který je schopen působení těchto háček eliminovat. Jedná se o originální myšlenku obžalovaného D.. Znalec se v jiném duchovním společenství s podobnou myšlenkou nesetkal. Dle znalce nebezpečnost a škodlivost společenství kolem obžalovaných P. a D. je třeba spatřovat v psychickém poškození, ponižování a oklamání, které má podobu sníženého sebevědomí a sebehodnocení u mladých žen. Další obtíže vnímá i v důsledku obav ze zveřejnění fotografií, na nichž nejsou zakryty intimní části těla, které byly s náborovanými dívkami pořizovány. Stejně tak je nebezpečné poškozování společenských vazeb, které u některých příslušnic společenství kolem obžalovaného mělo podobu odcizení rodině i přátelům v důsledku nauky o tom, že příbuzní a známí odčerpávají jejich pozitivní energii. Manipulaci dívek v rámci školy Poetrie znalec shledává v několika znacích. Jednak manipulativní nátlak vzniká cílevědomým získáním důvěry prostřednictvím oklamání. Tento byl stupňován charmatizací obžalovaného D., dále naléhavostí včetně vyhrožování, vytvářením tajemné atmosféry, vizí úspěchu, nadšením, přesvědčováním i citovým vydíráním. Účinnost nátlaku byla zvýšena cílevědomým odcizováním od rodin, partnerů, známých, následovalo šikanování, nestále životní podmínky, omezení komunikace, vyvolávání pocitu nedostatečnosti, ponižování, zastrahování i ponižování vynucenou souloží a podobně.

Rovněž důkazy listinné potvrzují skutkový děj, který byl soudem zjištěn po provedeném dokazování, kdy žádný z provedených důkazů není v rozporu s výpověďmi svědkyň, at' z řad poškozených, či dalších svědkyň z řad bývalých členek společenství Poetrie, nebo závěry

soudních znalců (zajištěné materiály ke škole Poetrie, seznamy studentek, jejich fotografie, poznámky k náborovaným členkám apod). Při domovních prohlídkách v bytech, které přechodně užívali obžalovaní nebo další výše postavené účastnice školy Poetrie, byly zajištěny jak finanční prostředky, jejichž původ nebyl dostatečně objasněn, nicméně účetnictvím obžalovaných, dle znaleckého posudku, neprošly. Lze se domnívat, že se jedná o finanční prostředky, které získali obžalovaní z organizací seminářů, případně se mohlo jednat i o dary členů společenství, jak se podává z výpovědí svědků, dle kterých obžalovaní byli schopni takovým způsobem působit na ostatní podřízené členy společenství, že tito jim darovali nemovitosti případně i auta, peněžité dary v rádech desetitisíců a podobně. Zcela jednoznačně se nepodařilo prokázat, co bylo zdrojem zajištěných finančních prostředků. Soud si proto vyhradil rozhodnutí o zajištěných nástrojích a výnosech z trestné činnosti do veřejného zasedání.

Po provedeném dokazování a z hodnocení všech důkazů jednotlivě i ve vzájemných souvislostech soud nemá žádné pochybnosti o tom, že obžalovaní se dopustili jednání tak, jak je popsáno v odsuzující výrokové části rozsudku, kterým byli uznáni vinnými. Obžalovaní D. a P. byli uznáni vinnými pod bodem 1) – 2) výrokové části rozsudku pokračujícím trestným činem znásilnění dle § 241 odst. 1 trestního zákona č. 140/1961 Sb., ve spolupachatelství dle § 9 odst. 2 trestního zákona č. 140/1961 Sb. (dále jen trestního zákona), v časově oddělitelném skutku ad 3) trestným činem znásilnění dle § 241 odst.1 trestního zákona ve spolupachatelství dle § 9 odst. 2 trestního zákona. Obžalovaní dále byli uznáni vinnými pokračujícím trestným činem znásilnění dle § 241 odst. 1 trestního zákona ve spolupachatelství dle § 9 odst. 2 trestního zákona, jehož se dopustili jednáním popsaným pod body 4) - 5) výrokové části rozsudku, kdy tyto byly spáchány v časově shodném období, stejným způsobem, byly vedeny shodným záměrem. Soud obžalované uznal vinnými ve skutku ad 6) trestným činem znásilnění dle § 241 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákona ve spolupachatelství dle § 9 odst. 2 trestního zákona. Trestných činů znásilnění se dopustili společným jednáním, tj. po předchozí dohodě, rozdělení si úloh a i společným jednáním, kdy obžalovaný D. jako autor teorie tzv. „odháčkování“, kterou následně šířil zejména prostřednictvím obžalované P., která at' sama či prostřednictvím dalších členek společenství kolem školy Poetrie, získávala další pohledné, inteligentní mladé ženy k tomu, aby se podrobily rituálu „odháčkování“, aniž by jim bylo dopředu sděleno, že tento rituál spočívá v pohlavním styku s obžalovaným D.. Všechny poškozené shodně prohlásily, že pokud by jim tato skutečnost byla známa, rozhodně by tento rituál odháčkování dobrovolně nepodstoupily. Obžalovaná P. prokazatelně po dohodě s obžalovaným D. přivedla poškozené do stavu bezbrannosti a obžalovaný D. pak na nich v tomto stavu, kdy nebyly schopny se jeho jednání bránit, na nich vykonal soulož. Pokud se obžalovaný D. hájí tím, že mu nebylo známo při samotném aktu, že poškozené s jeho jednáním nesouhlasí, neboť v případě jiných studentek školy Poetrie, u kterých prováděl „odháčkování“ pohlavním stykem, tyto byly dopředu seznámeny s tím, že o pohlavní styk půjde, soud konstatuje, že svědkyně B. uvedla, že když byly uváděny na semináři holotropním dýcháním do stavu, kdy nebyly schopné projevit svou vlastní vůli, obžalovaný byl přítomen v horní části srubu, a nepochybně byl srozuměn s tím, jakým způsobem jsou dívky dostávány do stavu bezbrannosti. Styk byl pro poškozené bolestivý, některé křičely bolestí a tak daly najevo v rámci možností, co cítí. Každý soudný člověk by po takovém projevu ženy od dalšího násilného jednání upustil. To se nestalo u obžalovaného D., který případně ženy okřikl, at' mlčí. Pokud by léčebná metoda „odháčkování“ měla spočívat v dobrovolném pohlavním styku s obžalovaným, nebylo by zapotřebí poškozené dostávat vnějšími okolnostmi, manipulací – počáteční kontakt, lekce jógy a další, zjišťování osobních vazeb poškozených, jejich problémů, na které by bylo možno navázat údajnou nutnost léčby, na seminářích odpíráním spánku, jídla, pití, a následně holotropním dýcháním, do stavu, že se mu podřídily a nebyly schopny projevit svůj odpor, nesouhlas s pohlavním stykem. Pokud by mělo jít o dobrovolný styk, všechny tyto systémové kroky obžalovaných by s poškozenými nebylo nutné vykonávat. Je třeba zmínit, že poškozené uváděly, že před tzv. „odháčkováním“ na sobě měly spodní prádlo, které z nich

odhrnul právě obžalovaný D.. Pokud měl obžalovaný s některými žačkami školy Poetrie dobrovolný pohlavní styk, neznamená to automaticky, že u dalších žen, prokazatelně poškozených ad 1) – 6) odsuzujícího výroku rozsudku, to bylo stejné. Obžalovaný se sám nijak zajímal o to, zda jsou poškozené srozuměny s pohlavním stykem. Naopak z jejich pozic, kdy ležely po přípravě obžalovanou P., příp. dalšími lektorkami školy, zcela bezbranné, naprosto nespolutracující, někdy plačící, musel dovodit, že nepodstupují údajnou léčbu pohlavním stykem dobrovolně. Obžalovanému D. nic nebránilo v tom, aby si s každou z poškozených žen promluvil v době, kdy byly plně při vědomí, nastínil jim praktiky, které vůči nim hodlá v rámci údajné léčby použít, a zjistil jejich jednoznačné stanovisko, tj. zda s ním budou souložit dobrovolně či nikoli. Obžalovaný D. takto zjevně v žádném z projednávaných případů nepostupoval, vykonával soulož na bezbranných ženách, což mu zjevně bylo známo z jejich chování, chtěl vykonat soulož na bezbranných ženách neschopných projevit odpor a svoji vůli. Tento závěr soudu je potvrzen také tím, jak se obžalovaný choval k poškozené N., která zcela jednoznačně projevila nesouhlas s pohlavním stykem s obžalovaným D., a to jak fyzicky, kdy ho od sebe odstrkovala, dávala k sobě kolena, tak i slovně, kdy prohlašovala „dost“. Obžalovaný D. přesto ve svém jednání, tj. vykonání pohlavního styku na poškozené, pokračoval, opět ve spolupráci s obžalovanou P., která poškozenou držela za ruku a snažila se ji podporovat v dýchání, aby tak i u této poškozené došlo k navození stavu, kdy nebude schopna se bránit. Obžalovanému D. tak muselo být bez jakýchkoliv pochybností známo, že poškozená se souloží nesouhlasí. Zjevný nesouhlas poškozené mu nezabránil v jeho nezákonném jednání. Obžalování P. a D. se zcela bezcitně a chladnokrevně chovali k poškozeným pouze jako k objektům pro uspokojení pohlavního pudu obžalovaného D.. Je otázkou, zda se tímto způsobem uspokojovala i obžalovaná P., či tak jednala z důvodu ve všem vyhovět obžalovanému D., ke kterému vzhlížela. Z provedených důkazů jednoznačně vyplývá, že obžalovaná P. věděla, za jakým účelem navozuje u poškozených stav bezbrannosti, tj. že v tomto stavu dojde k jejich znásilnění obžalovaným D.. Oba obžalování jednali v úmyslu přímém dle § 4 písm. a) trestního zákona, neboť chtěli, aby poškozené byly obžalovaným D. znásilněny. Z výpovědi poškozené L. N. bylo zjištěno v souladu se závěry znaleckého posudku, že v důsledku jednání obžalovaného u ní došlo k propuknutí posttraumatické stresové poruchy, která je velmi závažným způsobem omezuje v obvyklém způsobu života tak, jak je popsáno ve výrokové části rozsudku. Proto u této poškozené bylo jednání obžalovaných posouzeno i dle odst. 3 písm. a) § 241 trestního zákona, neboť svým jednáním způsobili poškozené těžkou újmu na zdraví ve smyslu ustanovení § 89 odst. 7 písm. ch) trestního zákona. Jednání obžalovaných bylo posouzeno dle trestního zákona účinného v době spáchání trestných činů, neboť nový trestní zákoník č. 40/2009 Sb., účinný od 1.1.2010, není pro obžalované příznivější.

Při úvaze o výši trestu, který má být obžalovaným za jejich nezákonné jednání uložen, soud zvažoval účel trestu ve smyslu § 23 trestního zákona, osoby obžalovaných, způsob provedení činu, jejich následky. Soud dospěl k závěru, že jednání obou obžalovaných je společensky vysoce nebezpečné, neboť bylo plánované, promyšlené, obžalování trestnou činností realizovali v průběhu téměř tří let, prokazatelně vůči šesti poškozeným, kdy jedné z nich způsobili závažné a v podstatě doživotní poškození zdraví v oblasti psychiky. Obžalovaným přitěžuje ve smyslu § 34 písm. j), k) trestního zákona, že spáchali více trestných činů a v trestné činnosti pokračovali delší dobu. Na straně druhé jim polehčuje ve smyslu § 33 písm. g) trestního zákona, že před spácháním trestných činů vedli řádný život. Oběma obžalovaným byl trest ukládán jako úhrnný dle § 35 odst. 1 trestního zákona, neboť jsou odsuzováni za více trestných činů. V rámci trestní sazby uvedené v § 241 odst. 3 trestního zákona, která je dána rozpětím od pěti do dvanácti let odnětím svobody, soud obžalovaným vyměřil tresty mírně pod polovinou zákonné trestní sazby, tj. v trvání 7 let a 6 měsíců každému z nich, když na straně jedné přihlížel k výrazným okolnostem přitěžujícím, zejména k množství spáchaných trestných činů, pokračování v trestné činnosti, délce doby, po kterou trestnou činností páchali. Soud považuje jednání obžalovaných za zavrženíhodné.

Trestnímu řízení a trestu se vyhýbají od roku 2007, kdy byly podniknuty první obranné kroky zneužitých žen proti Poetrii a jejich jednání, pobytem v cizině. Na straně druhé soud zohlednil jako okolnost polehčující dosavadní bezúhonnost obžalovaných. Protože obžalovaní D. a P. jednali jako spolupachatelé po vzájemné dohodě, rozdělení si úloh a každý svým dílem participoval na trestné činnosti, soud jim vyměřil tresty odnětí svobody ve stejné výměře. Oba obžalovaní byli v souladu s ustanovením § 39a odst. 2 písm. c) trestního zákona pro výkon trestu zařazeni do věznice s ostrahou.

S nárokem na náhradu škody se řádně a včas připojili poškozené L. N., P. A., L. Ch. a K. B.. V souladu s ustanovením § 228 odst. 1 trestního řádu soud obžalovaným uložil povinnost zaplatit poškozené L. N. společně a nerozdílně dle výše bolestného stanoveného znalkyní na náhradě škody částku 60 000 Kč, neboť bylo prokázáno, že škoda jí vznikla v přímé souvislosti s úmyslnou trestnou činností, kterou byli obžalovaní tímto rozsudkem uznáni vinnými. Na řízení ve věcech občanskoprávních byly odkázány s nároky na náhradu škody poškozené A., Ch. a B., neboť nároky, které požadují, nesouvisí s trestnou činností, kterou obžalovaní byli uznáni vinnými.

Pokud jde o skutky pod bodem 2) a 4) výrokové části obžaloby týkající se poškozených P. C., nyní K., a M. T., nyní S. L., soud v původním řízení postupoval ohledně jejich výpovědi v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu s odkazem na ustanovení § 20 odst. 3 zákona č. 45/2013 Sb. o obětech trestných činů. Vrchní soud v obecné rovině přiznal soudu právo na takovýto postup, nicméně z důvodů níže uvedených bylo odvolacím soudem krajskému soudu uloženo, aby po konzultaci a odborném vyšetření obou zmíněných poškozených znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie bylo zváženo, zda tyto jsou schopny bez zhoršení zdravotního stavu po výslechu soudem se účastnit hlavního líčení a osobně k věci vypovídat a blíže vysvětlit některé okolnosti případu. Jak je však zmíněno shora, znalci po vyšetření svědkyně K. jednoznačně nedoporučili s ohledem na její zdravotní stav její osobní výslech před soudem. Pokud jde o svědkyni M. T., nyní S. L., ta z obav opustit domov se nedostavila k soudním znalcům, aby jí mohli vyšetřit a podat soudu zprávu o jejím aktuálním zdravotním stavu, a soud proto od výslechu této svědkyně s ohledem na její zdravotní stav, který upřednostňuje jejímu výslechu v hlavním líčení, upustil.

Svědčce K. v přípravném řízení rituál zvaný „odháčkování“ popsala tak, že vnímala fyzickou blízkost D., že jí manipuloval s končetinami, začal jí promáčkávat podbřišek a pak cítila tlaky v oblasti genitálií. Další děj popisuje ve své výpovědi tak, že pocítovala i vaginální kontakt. Následně v další části své výpovědi uvedla, že byla ve stavu křečí končetin, nedokázala si racionálně uvědomit, co se s ní děje, cítila jen bolestivé tlaky v oblasti podbříšku, pamatuje si, že jí bylo sundáváno spodní prádlo. Ani v této ani v žádné další části své výpovědi poškozená C., nyní K. neuvádí, že by v době a na místě uvedeném ve výrokové části obžaloby, tedy v období nezjištěném mezi dny 25.8.2004 až 5.9.2004 v Odrlicích v objektu statku č. 6 na semináři zvaném „Láska a Nirvána“ svými smysly vnímala, že by na ní obžalovaný D. vykonal soulož. Jmenovaná svědkyně ve své výpovědi uvedla, že to, co se skutečně stalo, že dozvěděla až s dlouhým časovým odstupem od obžalované B. P.. V návaznosti na to vypověděla, že vzhledem k tomu vaginálnímu tlaku si myslela, že jí D. léčil nějakým krystalem, myslela si, že jí D. zasunul do vaginy nějaký krystal. Následně uvedla, že si ani v duchu nepomyslela, že by do ní D. zasunul úd. Soud tak konstatuje i s ohledem na závěry odvolacího soudu, že s faktem, že došlo k pohlavnímu styku, byla tato poškozená obeznámena až obžalovanou P. za několik týdnů, možná dokonce i později. Tato sdělení svědkyně C., nyní K. je tedy nutno interpretovat tak, že jmenovaná poškozená fakticky svými vlastními smysly nevnímala, že by na ní obžalovaný D. v době a na místě uvedeném v době 2) výrokové části obžaloby vykonal soulož. V návaznosti na to je třeba poukázat na to, že poškozená C., nyní K., v rámci své výpovědi uvedla, že její odháčkování určitě

mohla vidět L. L., avšak ustanovit tuto svědkyni se soudu nepodařilo, aby se eventuálně k tomuto sdělení poškozené mohla vyjádřit. Nicméně je třeba tuto okolnost dát do souvislosti s dalším sdělením poškozené svědkyně, která odkazovala rovněž na svědkyni H. P. s tím, že mohla vidět její odháčkování. Soud svědkyni H. P. vyslechl v hlavním líčení, a z její výpovědi bylo zjištěno, že o odháčkování C. nic neví. Je tak zjevné, že tato svědkyně nepotvrzuje tvrzení poškozené C., nyní K., že k jejímu odháčkování na semináři v Odrlicích došlo formou pohlavního styku. Soud v hlavním líčení k věci vyslechl další dvě svědkyně, J. B. a J. C., rozenou A., které vypověděly, že také byly účastny rituálu hromadného „odháčkování“ a obě tyto svědkyně vyloučily, že by v rámci zmíněného „odháčkování“ na nich obžalovaný D. vykonal pohlavní styk. Pokud samotná poškozená C., nyní K. ve své poměrně obsáhlé výpovědi vůbec nepopsala, že by na semináři v Odrlicích svými smysly vnímala, že došlo k tomu, že by na ní obžalovaný D. vykonal soulož a žádný důkaz tuto skutečnost nepotvrzuje, a to ani svědkyně H. P., která dle poškozené měla její odháčkování vidět, a tato to naopak vylučuje, soud v intencích základní zásady trestního řízení „v pochybnostech ve prospěch obžalovaných“ obžalované J. D. a B. P. dle § 226 písm. a) trestního řádu zprostil obžaloby pro skutek týkající se poškozené P. C., nyní K., neboť nebylo bez jakýchkoliv pochybností prokázáno, že se stal skutek, pro nějž jsou obžalovaní stíháni.

V podstatě k obdobné situaci v rámci dokazování v hlavním líčení dospěl soud i ohledně poškozené M. T., nyní S. L. ohledně skutku pod bodem 4) obžaloby, dle kterého v období od 25.8.2004 do 5.9.2004 v Horní Bečvě na semináři nazvaném „Láska a Nirvána“ pořádaném v rámci ezoterické školy Poetrie, kde byl pod záminkou očisty organismu dodržován režim s minimálním příjmem potravy a spánku, kdy zmíněná poškozená měla být společně s dalšími 20 dívkami převezena do objektu statku v Odrlicích č. 6, kde po provozování dýchací techniky zvané „flétna a růže“ a zvedáním pánve a stahováním svalstva pánevního dna a v důsledku celkového vyčerpání organismu způsobené nedostatkem jídla a pití, se poškozená dostala do stavu, kdy po určitou dobu přestala vnímat realitu a za této situace na ní obžalovaný D. provedl léčebnou metodu „odháčkování“, která spočívala v souloži, přičemž v důsledku jednání obžalovaných u poškozené propukla posttraumatická stresová porucha. Svědkyně M. T., nyní S. L. v přípravném řízení k uvedenému jednání uvedla, že si nepamatuje, co se dělo s jejím tělem, pouze jí pak říkala její kamarádka S., že si jakoby všimla, že na ni seděl J., ale ona vůbec neví, že tam D. ten večer byl. V další části své výpovědi poškozená výslovně uvedla, že si pamatuje až to ráno a to, že jí P. oznámila, že se jí dostalo té cti, že byla odháčkována, ale i v tom okamžiku poškozené neřekla, co to znamená. Svědkyně T., nyní L. následně vypověděla, že nevěděla, že ji D. třeba znásilnil, to se dozvěděla až za tři roky. Z výpovědi svědkyně T., nyní L. se tak podává, že není schopna uvést, že by svými smysly vnímala, že by na ni v době a na místě popsaném v bodě 4) výrokové části obžaloby, obžalovaný D. vykonal soulož. Pokud poškozená uvedla, že jejímu znásilnění obžalovaným D. měla být přítomna J. F. a J. B., pak je třeba zmínit, že svědkyně J. B. výpověď poškozené T., nyní L., nepotvrdila. Svědkyně B. ve své výpovědi uvedla, že byla přítomna situaci, kdy společně ještě s dalšími cca 10 dívkami ležela v jedné velké místnosti, přičemž T. ležela po její levé ruce asi ob jednu dívku. Potom na místo přišel obžalovaný D., kterého ona podle hlasu poznala a společně s obžalovanou P. oba obcházeli kruh dívek a vždy se u každé z dívek na kratší či delší dobu zastavili a pak šli dál. Pokud se týká toho, jakým způsobem jednal obžalovaný D. vůči poškozené T., nyní L., svědkyně B. výslovně uvedla, že co J. u T. konkrétně dělal, neví, neviděla to, T. byla od ní asi 2 m a byla tma. Ve chvíli, kdy viděla D. klečel nad T., tak mohl klečel u nohou T. a ve chvíli, kdy ho viděla, ani soulož vykonal nemohl. Slyšela M. vykřiknout, křičely i další dívky. Svědkyně B. uvedla, že z výkřiků dívek byl cítit strach, nechut', překvapení, z čehož usuzovala, že obžalovaný D. jiným dívkám dělal něco jiného než jí samotné. Svědkyně J. B. však zcela jednoznačně nepotvrzuje výpověď poškozené T., nyní L. Druhou osobou, která měla být alespoň dle tvrzení poškozené T., nyní L., přítomna jejímu odháčkování, měla být svědkyně J. F.. Z výpovědi této svědkyně však nevyplývá, že by potvrdila výpověď poškozené M. T., nyní L. v tom smyslu, že by měla vidět, jak je jmenovaná znásilňována

obžalovaným D.. S ohledem na tuto důkazní situaci soud postupoval v souladu se zásadou „in dubio pro reo“ a obžalované J. D. a B. P. i ohledně tohoto skutku dle § 226 písm. a) trestního řádu zprostil obžaloby, neboť z provedených důkazů nebylo bez jakýchkoliv pochyb prokázáno, že se stal skutek, pro který jsou stíháni.

Obžalobou bylo dále obžalovanému D. kladeno za vinu pod bodem 9) obžaloby, že v období od 1.4.2009 do 5.4.2009 zrealizoval prostřednictvím neustanovených osob distribuci a vyvěšení letáků, ve kterých byly zveřejňovány nepravdivé informace o tom, že P. C., nyní K., jako lékařka neurologického oddělení XXXX měla v přesně nezjištěný den na podzim roku 2006 způsobit smrt neznámého pacienta podáním neznámého léku, přičemž lživé údaje byly způsobily poškozenou jako lékařku značnou měrou poškodit v zaměstnání i u spoluobčanů. Provedeným dokazováním bylo bez jakýchkoliv pochybností zjištěno, že leták s obsahem dehonestující poškozenou C., nyní K. byl distribuován v dubnu 2009 v XXXX a odkazoval na veřejně přístupné internetové stránky www.poetrie.cz, kde obžalovaný D. jako autor článku s názvem „DOZNÁNÍ“ opětovně publikoval nepravdivé údaje o poškozené C., nyní K.. Provedenými důkazy však nebylo bez jakýchkoliv pochyb prokázáno, kdo prostřednictvím neustanovených osob zrealizoval distribuci a vyvěšení oněch letáků na různých místech města XXXX v období od 1.4.2009 do 5.4.2009. Z obsahu spisu se podává, že v tomto období byl obžalovaný D. již delší dobu mimo území České republiky a nebylo prokázáno, že by se v tuto kritickou dobu v České republice nacházel. Soud proto obžalovaného D. pro tento skutek zprostil obžaloby dle § 226 písm. c) trestního řádu, neboť důkazy provedenými v hlavním líčení nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný D..

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu byly poškozené P. K., S. L. odkázány s nárokem na zaplacení nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť obžalovaní, potažmo obžalovaný D., byli v této části zproštěni obžaloby.

Poučení:

Proti všem výrokům tohoto rozsudku je možné podat odvolání do 8 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Poškozený může odvoláním rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Poškozený může požádat o vyznění konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění, žádost se podává u tohoto soudu.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Jestliže odvolání nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání, může být odvolacím soudem odmítnuto.

Zlín 26. ledna 2018

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Renáta Koutná

JUDr. Iveta Šperlichová, v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Renáta Koutná